

กรณีปัญหาการสร้างโรงไฟฟ้าขยะ ตำบลป่าหุง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย
The problem of construction of a waste-to-energy power plant
Pa Hung Subdistrict, Phan District, Chiang Rai Province

นางสาวสิริธารย์ อินทร์น้อย รหัสนักศึกษา 642010146
นายธนีสร์ ศิริภากรกาญจน์ รหัสนักศึกษา 602012063
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 239 ถ.ห้วยแก้ว อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200

เสนอ

อาจารย์ ดร.สงกรานต์ ป็องบุญจันทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทมน คงเจริญ

วิชากฎหมายสิ่งแวดล้อมเชิงคลินิก
รหัสวิชา 178408
ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

จากกรณีปัญหาของโครงการการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขยะ ที่ตำบลป่าหุ่ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นโครงการการสร้างโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ ซึ่งจากการวางแผนการสร้างโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าวส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่กังวลเกี่ยวกับผลกระทบจากโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นมลภาวะทางอากาศ ที่มาจากเตาเผาขยะ มลภาวะทางน้ำที่มาจากโรงบำบัดของโรงงาน ประชาชนในบริเวณนั้นจึงทำการคัดค้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขยะต่อหน่วยงานต่างๆ จนทำให้เกิดความขัดแย้งของประชาชนในชุมชนตำบลป่าหุ่ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย กับองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง

โดยประชาชนในชุมชนดังกล่าวยื่นคัดค้านต่อหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง ซึ่งทางหน่วยงานมีข้อขัดแย้งกับประชาชนค่อนข้างมาก นอกจากนี้โครงการดังกล่าวมีหน่วยงานเข้าช่วยเหลือค่อนข้างน้อยเนื่องจากการเผยแพร่ปัญหาดังกล่าวยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร แม้ว่าในปัจจุบันนี้จะมีข่าวลือที่ประชาชนในพื้นที่ทราบว่าจะย้ายสถานที่ก่อสร้างแล้วแต่ก็ยังไม่พบหนังสือแจ้งการย้ายแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังเกิดกรณีการฟ้องหมิ่นประมาทในพื้นที่อันเนื่องมาจากโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าวอีกด้วย

ในวิชากฎหมายสิ่งแวดล้อมเชิงคลินิก รหัสวิชา 178408 คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เห็นว่าโครงการการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าว นั้น เป็นประเด็นที่เหมาะสมที่จะนำมาศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาทั้งมุมมองด้านผลกระทบด้านวิทยาศาสตร์และมุมมองทางด้านกฎหมายที่มีต่อประชาชนในชุมชนป่าหุ่ง และสามารถให้คำปรึกษาแก่ประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับประเด็นปัญหาดังกล่าวได้

Abstract

From the case of the problem of the waste-to-energy power plant construction project in Pa Hung Subdistrict, Phan District, Chiang Rai Province, which is a large waste-to-energy power plant construction project, the planning of the construction of the waste-to-energy power plant has caused local people to be concerned about the impacts from the waste-to-energy power plant, whether it be air pollution from the waste incinerator or water pollution from the plant's treatment plant. The local people therefore objected to the construction of the waste-to-energy power plant by various agencies, which led to conflicts between the local people in Pa Hung Subdistrict, Phan District, Chiang Rai Province and the Pa Hung Subdistrict Administrative Organization.

The local people in the community filed an objection to the Pa Hung Subdistrict Administrative Organization, which had quite a lot of conflicts with the local people. In addition, there were relatively few agencies providing assistance for the project because the dissemination of the problem was not widespread enough. Although there are currently rumors that the local people know that the construction site will be moved, no letter of notification of the move has been found. In addition, there have also been defamation lawsuits in the area due to the waste-to-energy power plant.

On the Clinical Environmental Law course, course code 178408, Faculty of Law, Chiang Mai University,

It is considered that the waste-to-energy power plant construction project is an appropriate issue to study and analyze the problem from both the perspective of the scientific impact and the legal perspective of the local people in Pa Hung Community, and it can provide advice to the local people on the issue of the problem.

คำนำ

ในปัจจุบันการจัดการขยะเป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน การพัฒนาโรงไฟฟ้าขยะจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถช่วยลดปริมาณขยะในเมือง และสร้างพลังงานสะอาดให้กับชุมชน อย่างไรก็ตาม การสร้างโรงไฟฟ้าขยะก็ก่อให้เกิดข้อถกเถียงและปัญหาต่างๆ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ และในบางพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่บริเวณนั้นๆ จึงทำให้ผู้จัดทำนำเรื่องนี้มาเป็นกรณีศึกษาเรื่องปัญหาที่อาจเกิดขึ้นหากมีการสร้างโรงไฟฟ้าขยะในพื้นที่ตำบลป่าหุ่ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

รายงานฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างโรงไฟฟ้าขยะ โดยจะพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว ความคิดเห็นของนายผู้รับผิดชอบในกรณีดังกล่าว รวมถึงคดีหมิ่นประมาทที่มีชนวนเหตุมาจากการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าวอีกด้วย

ทางผู้จัดทำหวังว่ารายงานนี้จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจและหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมต่อไปในอนาคต หากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นทางผู้จัดทำจึงต้องขออภัยมา ณ ที่นี้

นางสาวสิริธารย์ อินทร์น้อย
นายธนีสร์ ศิริภากรกาญจน์
ผู้จัดทำ

สารบัญ

ที่มาของโครงการโรงไฟฟ้าขยะ ตำบลป่าหุ้ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย	1
เหตุไต่ชาวบ้านจึงคัดค้านโรงไฟฟ้า	1
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะ	2
ความหมายของโรงงานไฟฟ้าขยะ	2
ขั้นตอนการทำงานของโรงไฟฟ้าขยะ	2
ผลกระทบในเชิงบวกของโรงไฟฟ้าขยะ	3
ผลกระทบในเชิงลบของโรงไฟฟ้าขยะ	3
สารเคมีที่อาจเกิดขึ้นจากโรงไฟฟ้าขยะ	5
สารไดออกซิน	5
อันตรายของสารไดออกซิน	6
แหล่งกำเนิดของสารไดออกซินและฟิวแรน	7
การปลดปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารไดออกซินและฟิวแรนในสิ่งแวดล้อมผลิตภัณฑ์	7
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างโรงไฟฟ้าขยะ	10
การกำหนดภารกิจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	10
การรวบรวมเก็บ และขนส่งขยะ	11
การกำจัดขยะ	12
การประกอบกิจการพลังงานไฟฟ้า	13
ปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลป่าหุ้ง	15
ข้อกังวลของชาวบ้านในพื้นที่ตำบลป่าหุ้ง	17
ความต้องการของชาวบ้านตำบลป่าหุ้ง	18
ความคืบหน้าของการสร้างโรงไฟฟ้าขยะ	20
คดีหมิ่นประมาทในพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างโรงไฟฟ้า	23
ความคืบหน้าของคดีหมิ่นประมาทในพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างโรงไฟฟ้า	23
ความคิดเห็นทางกฎหมายของทนายผู้รับผิดชอบ	24
ความเห็นทางกฎหมายต่อกรณีโรงไฟฟ้าขยะ โดย สุมิตรชัย หัตถการ	24
ความเห็นทางกฎหมายต่อกรณีโรงไฟฟ้าขยะ โดย วัลลภาวลี คำบุญเรือง	25
ความคิดเห็นของผู้จัดทำโครงการ	27
ภาคผนวก	28
บทสัมภาษณ์ชาวบ้านในพื้นที่ตำบลป่าหุ้ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย	28
รูปภาพการสัมภาษณ์	44
เส้นทางการต่อสู้ของชาวบ้าน	45
บรรณานุกรม	55

ที่มาของโครงการโรงไฟฟ้าขยะ ตำบลป่าหุง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงได้ชี้แจงว่า เนื่องจากในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย มีปริมาณของขยะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขยะล้นเมืองในอนาคต จึงต้องการหาแนวทางในการดำเนินการกำจัดขยะ ซึ่งการเผาขยะถือเป็นวิธีการกำจัดขยะที่ดีที่สุดทางองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงจึงได้จัดแผนก่อสร้างเป็นโรงไฟฟ้าขยะ นอกจากจะเป็นการกำจัดขยะได้เพียงพอ หากทำถูกวิธีก็ไม่ก่อให้เกิดมลพิษขึ้น อีกทั้งยังได้พลังงานไฟฟ้ามาใช้ ซึ่งดีกว่าปัจจุบันที่การกำจัดขยะเป็นเพียงการเคลื่อนย้ายออกจากชุมชนไปอยู่นอกชุมชนเท่านั้น ซึ่งขยะก็ยังมียู่ โดยได้มีการนำเตาเผาขยะขนาดเล็กมาใช้ก็ยังไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้มีมลพิษทางอากาศอีกด้วย¹

ทั้งนี้โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานขยะดังกล่าว ได้ใช้เงินลงทุนไปประมาณ 1,800 ล้านบาท ซึ่งโรงไฟฟ้าสามารถรองรับขยะจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย เพื่อกำจัดขยะได้ประมาณ 400-500 ตันต่อวัน และในแผนการก่อสร้างยังระบุไว้อีกว่าเป็นโรงงานระบบปิดที่สามารถผลิตไฟฟ้าได้ 9.9 เมกะวัตต์²

เหตุใดชาวบ้านจึงคัดค้านโรงไฟฟ้า

ในการสร้างโรงไฟฟ้าขยะก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีของโรงไฟฟ้าพลังงานขยะคือ เป็นพลังงานทางเลือก ในกรณีที่พื้นที่หรือประเทศนั้นๆ ต้องการจัดหาพลังงานให้มีปริมาณที่เพียงพอต่อการใช้งานของประชาชน นอกจากนี้ยังช่วยประชาชนในด้านการเกษตรและการกำจัดขยะในพื้นที่ด้วย

ทว่าข้อเสียของมันก็กลับมากกว่าข้อดี เมื่อตรวจสอบโรงไฟฟ้าขยะบางแห่ง พบว่ามีสารพิษอันตรายสูงอยู่มาก เช่น ไดออกซิน สารหนู แปริลเลียม แคดเมียม โครเมียม ตะกั่ว พรอท ฝุ่นละอองขนาดเล็ก และก๊าซมีฤทธิ์เป็นกรด ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนรอบโรงไฟฟ้า

นอกจากผลกระทบทั้งด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพแล้ว ยังพบข้อมูลว่าพื้นที่ก่อสร้างดังกล่าว อยู่ใกล้กับสันกู่ ซึ่งมีสภาพเป็นเนินดินกลางทุ่งนา และมีซากวัดเก่าแก่ ปัจจุบันได้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานแล้ว ชาวบ้านหวัดวิตกว่าหากมีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขยะจริง พื้นที่โบราณสถานดังกล่าว อาจได้รับผลกระทบไปด้วยอย่างเลี่ยงไม่ได้ และพื้นที่ก่อสร้างอยู่ห่างชุมชนบางแห่งไม่ถึง 1 กม. และที่ก่อสร้างมีทางสัญจรเลียบคลองชลประทาน จึงเป็นห่วงเรื่องปัญหาการจราจร ฝุ่นควัน สารเคมี กลิ่นเหม็น น้ำเสีย รวมไปถึงวิถีชีวิตที่ต้องปรับเปลี่ยน ประชาชนในพื้นที่จึงมีความต้องการอยากหน่วยงานต่างๆพิจารณาให้ยุติการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าว³

¹ชาว อ.พาน บุคศาลากลางเชียงราย "ค้านโรงไฟฟ้าขยะ". เขียนเมื่อ วันที่ 13 กันยายน 2566. Thai PBS. สืบค้นเมื่อ 16 กันยายน 2567.

<https://www.thaipbs.or.th/news/content/331612>

² ชาวเชียงรายเดินหน้าต้านเต็มที “โรงไฟฟ้าพลังงานขยะ” หวั่นมลพิษในอนาคต. เขียนเมื่อ วันที่ 10 มิถุนายน 2566. มูลนิธิสืบนาคะเสถียร. สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 กันยายน 2567. <https://www.seub.or.th/blogging/news/2023-157/>

³ทำไมชาวบ้านไม่ชอบโรงไฟฟ้าจากขยะ. เขียนเมื่อ วันที่ 8 กันยายน 2566. สยามรัฐออนไลน์. สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 กันยายน 2567 <https://siamrath.co.th/n/475775>

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะ

ความหมายของโรงงานไฟฟ้าขยะ

การนำแนวคิดระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) มาใช้ และให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนช่วยผลักดัน ทำให้มีการนำขยะหมุนเวียนมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตพลังงานไฟฟ้า และได้กลายเป็น “โรงไฟฟ้าพลังงานขยะ”⁴

ขั้นตอนการทำงานของโรงไฟฟ้าขยะ

กระบวนการผลิตไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าที่ใช้ขยะเป็นเชื้อเพลิง เริ่มต้นจากนำน้ำดิบจากระบบประปาภายในนิคมอุตสาหกรรมมาผ่านกระบวนการปรับสภาพน้ำในโรงปรับสภาพน้ำ (Water Treatment Plant) เพื่อให้ได้น้ำปราศจากแร่ธาตุ (Demineralized Water) เพื่อป้อนเข้าสู่เครื่องกำเนิดไอน้ำ (Boiler) ในขณะที่เชื้อเพลิง SRF ซึ่งเป็นขยะที่ได้ผ่านการสับเป็นชิ้นเล็กๆ ขนาดไม่เกิน 10 เซนติเมตร ทั้งที่อัดเป็นก้อนหรือแบบเทกอง รวมทั้งการบรรจุในแผ่นพลาสติกเพื่อป้องกันกลิ่นหรือการฟุ้งกระจายของขยะในระหว่างการขนส่งมายังโรงไฟฟ้าของบริษัทฯ หลังจากนั้นบรรจุภัณฑ์เชื้อเพลิง SRF จะถูกวางบนสายพานและถูกฉีกบรรจุภัณฑ์พลาสติกโดยเครื่องฉีกแผ่นพลาสติก เพื่อให้ชิ้นส่วนของเชื้อเพลิง SRF กระจายบนสายพานลำเลียงชนิดเอียง (Inclined Belt Conveyor) ก่อนที่จะถูกป้อนไปเข้าห้องเผาไหม้ (Combustion Chamber) โดยใช้ระบบขั้นบันได (Step Grate) และเมื่อขั้นบันไดขับเคลื่อนเชื้อเพลิงไปยังห้องเผาไหม้ และขั้นบันไดมีการพลิกกลับตัว จะทำให้ด้านล่างของชิ้นส่วนเชื้อเพลิงที่ยังไม่มีการเผาไหม้บนตะแกรงขั้นบันไดได้กลับตัวขึ้นข้างบน ทำให้ชิ้นส่วนเชื้อเพลิงดังกล่าวได้ติดไฟและเผาไหม้อย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ การปรับความเร็วของชุดไฮดรอลิกขั้นบันไดจะช่วยให้การเผาไหม้เป็นไปอย่างสมบูรณ์เหมาะสมกับเชื้อเพลิงแต่ละชนิด

เมื่อเชื้อเพลิง SRF มีการเผาไหม้สมบูรณ์และกลายเป็นเถ้าแล้ว ลักษณะของเถ้านี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ เถ้าหนัก (Bottom Ash) และเถ้าเบา (Fly Ash) โดยเถ้าหนักจะตกลงสู่ด้านล่างของห้องเผาไหม้ ซึ่งจะถูกรวบรวมไปเก็บไว้ในถังเก็บเถ้า ก่อนที่จะส่งให้ผู้รับกำจัดเถ้าต่อไป นอกจากนี้ การเผาไหม้ยังมีเถ้าส่วนที่เหลือที่จะปลิวไปก่อบนอากาศร้อน หรือเรียกว่าเถ้าเบา ซึ่งจะถูกลดจับด้วยอุปกรณ์ดักจับฝุ่นแบบไฟฟ้าสถิต (Electrostatic Precipitator หรือ ESP) และถูกลำเลียงไปรวบรวมไว้ในห้องเก็บเถ้า ก่อนที่จะให้ผู้รับกำจัดเป็นผู้กำจัดเถ้าต่อไปเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เถ้าเบาไม่มีสารพิษสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น การกำจัดด้วยวิธีฝังกลบขยะที่มีคุณสมบัติเป็นกรด สามารถนำไปปรับสภาพด้วยเถ้าดังกล่าวที่มีคุณสมบัติเป็นด่างได้ เป็นต้น

ในช่วงที่มีการเผาไหม้จะก่อให้เกิดความร้อน ซึ่งทำให้น้ำปราศจากแร่ธาตุ (Demineralized water) ในหม้อไอน้ำกลายเป็นไอน้ำร้อนยิ่งยวด (Super Heater) โดยไอน้ำนี้จะทำหน้าที่หมุนใบพัดของเครื่องกังหันไอน้ำซึ่งมีแกนเพลลาเดียวกับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (Generator) เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า และปรับแรงดันไฟฟ้าโดยหม้อแปลง (Transformer) ให้อยู่ในระดับ 22 กิโลโวลต์ เพื่อให้สามารถจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบ

⁴ เพราะอะไร “โรงไฟฟ้าขยะ” ถึงถูกคัดค้านแทบทุกที่. เขียนเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2565. กรุงเทพธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2567
<https://www.bangkokbiznews.com/social/1000904>

ไฟฟ้าของการไฟฟ้าตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับกฟผ. หลังจากนั้น ไอน้ำร้อนยิ่งยวดจะถูกกลั่นตัวเป็นหยดน้ำในหอกลั่น (Condenser) โดยอาศัยน้ำเย็นจากถังเก็บน้ำ และหอหล่อเย็น (Cooling Tower) ทำให้น้ำเหล่านี้สามารถส่งกลับเข้าไปในหม้อไอน้ำเพื่อผลิตไอน้ำใหม่ต่อไป อย่างไรก็ตามน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตจะไม่มีสารพิษที่เป็นอันตราย แต่จะถูกปรับสภาพน้ำด้วยสารเคมีหรือสารช่วยให้ตกตะกอนเท่านั้น โดยพักไว้ในบ่อกักเก็บน้ำ และส่งต่อไปยังบ่อระเหย (Evaporation Pond) เพื่อให้ระเหยไปตามธรรมชาติ หรือนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น รดน้ำต้นไม้ ล้างถนน เป็นต้น

การเผาของเตาเผาจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนรับขยะมูลฝอย ที่จะทำหน้าที่เก็บขยะมูลฝอยและหมักขยะมูลฝอยเหล่านั้น ซึ่งขยะมูลฝอยที่ตกลงในบ่อมูลฝอย (refuse pit) หากนำเข้าเตาเผาทันทีจะไม่สามารถเผาได้เนื่องจากมีความชื้นมากเกินไป โดยค่าเฉลี่ยของความชื้นในขยะจะมีประมาณ ร้อยละ 62.30 ดังนั้นต้องเตรียมขยะก่อนเข้าเตาเผา ด้วยการจัดการกองขยะให้น้ำไหลออกจนกว่าจะแห้งกว่าขยะแห้งที่มีระดับความชื้นที่เหมาะสมพร้อมตกเข้าเตาเผา โดยกระบวนการดังกล่าวนี้ทำให้เกิดมลพิษในรูปของกลิ่นและน้ำเสียที่ไหลออกมาจากขยะที่นำมากอง⁵
2. ห้องเผาขยะมูลฝอย ทำหน้าที่เผาขยะมูลฝอยโดยทำให้ขยะมูลฝอยที่ติดไฟเพื่ออบขยะมูลฝอยใหม่ที่ถูกเติมเข้ามาให้แห้งแล้วติดไฟอย่างต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ ซึ่งอุณหภูมิที่ใช้เผายขยะดังกล่าวอยู่ระหว่าง 800 – 1,000 องศาเซลเซียส ซึ่งระบบนี้สามารถก่อกมลพิษในรูปของควันในอากาศ ซึ่ถ้า รวมถึงมลพิษทางอากาศที่เกิดจากการเผาไหม้
3. หม้อไอน้ำสำหรับผลิตพลังงาน เป็นส่วนที่ได้นำเอาความร้อนที่เกิดจากการเผาส่งไปต้มในหม้อน้ำทำให้เกิดเป็นน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 315 องศาเซลเซียส ที่ความดันประมาณ 30 บรรยากาศ ไอน้ำจะถูกนำไปปั่นเครื่องกังหันไอน้ำโดยกระบวนการนี้ก่อให้เกิดมลภาวะต่างๆ เช่น น้ำทิ้งซึ่งมาจากหอหล่อเย็น โดยขนาดพิกัดสูงสุดในการผลิตกระแสไฟฟ้า 2,500 กิโลวัตต์ เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้ามาใช้เองและส่งให้โรงบำบัดน้ำเสียที่อยู่ใกล้เคียง ไฟฟ้าส่วนที่เหลือขายให้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ในปัจจุบันการเผาขยะมูลฝอย 1 ตัน จะสามารถผลิตไฟฟ้าได้ 143 หน่วย

ผลกระทบในเชิงบวกของโรงไฟฟ้าขยะ

สำหรับจุดเด่นของโรงไฟฟ้าขยะถือเป็นพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือกเนื่องจากพลังงานเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อประเทศ และปัจจุบันมีการใช้พลังงานไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น แต่พลังงานมีจำกัดและขาดแคลน ทำให้ต้องมีการจัดหาพลังงานให้มีปริมาณที่เพียงพอ ราคาเหมาะสม มีคุณภาพดี นอกจากนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ ซึ่งการดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานขยะบางแห่งกำจัดขยะในเชิงบวก ดังนี้

⁵ตติยาภรณ์ วรวงศ์ไกรศรี และ โสภิตสุดา ทองโสภิต. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทย

กรณีศึกษาเทศบาลนครภูเก็ต,วารสารวิจัยพลังงาน ปีที่ 8 ฉบับที่ 2554/3. สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2567

<http://www.eri.chula.ac.th/eri-main/wp-content/uploads/2013/05/5.pdf>

1. มีการบริหารจัดการที่มีการลดปริมาณขยะ โรงไฟฟ้าขยะช่วยลดปริมาณขยะที่ต้องนำไปฝังกลบ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเต็มและก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมในอนาคต
2. การผลิตพลังงาน ขยะที่ถูกเผาจะปล่อยพลังงานความร้อนซึ่งสามารถนำไปผลิตไฟฟ้าได้ ช่วยเสริมสร้างแหล่งพลังงานทดแทน ลดการพึ่งพาแหล่งพลังงานฟอสซิล
3. การจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ โรงไฟฟ้าขยะทำให้การจัดการขยะเป็นระบบมากขึ้น ลดการทิ้งขยะที่ไม่มีการควบคุม และทำให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ
4. การลดมลพิษจากขยะ การเผาขยะในโรงไฟฟ้าช่วยลดปัญหาการเผาขยะแบบเปิด ซึ่งมักจะทำให้เกิดมลพิษทางอากาศที่รุนแรงเกินมาตรฐานและไม่มีประชาชนคัดค้าน เนื่องจากประชาชนยังได้ประโยชน์ด้านการเกษตรและกำจัดขยะในพื้นที่

ผลกระทบในเชิงลบของโรงไฟฟ้าขยะ

ขณะที่โรงไฟฟ้าขยะบางแห่ง พบว่ามีมลพิษที่มีอันตรายสูง เช่น ไดออกซิน สารหนู แบริลเลียม แคดเมียม โครเมียม ตะกั่ว ปรอท ฟุนละอองขนาดเล็ก และก๊าซมีฤทธิ์เป็นกรด ที่เป็นอันตรายกับสุขภาพประชาชน ซึ่งเป็นสารที่ถือว่ามีความอันตรายสูงก็คือ “สารไดออกซิน” ซึ่งเกิดจากการนำขยะไปเผาเพื่อให้เกิดความร้อนไปผลิตกระแสไฟฟ้านอกจากนี้อาจเกิดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมรอบๆ โรงงานไฟฟ้าดังนี้

1. มลพิษทางอากาศ : การกำจัดขยะในโรงไฟฟ้าขยะนั้นอาจมีการปล่อยสารพิษต่างๆผ่านทางอากาศ เช่น สารโลหะหนักและสารเคมีอันตรายออกสู่อากาศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพของประชาชน
2. สุขภาพของประชาชน: มลพิษจากการกำจัดขยะในโรงไฟฟ้านั้นก็สามารถก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพต่อบุคคลที่ได้รับมลพิษ เช่น โรคทางเดินหายใจ โรคมะเร็ง และผลกระทบทางระบบประสาท ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออย่างมากโดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ใกล้โรงไฟฟ้า
3. การจัดการขยะที่ไม่เหมาะสม : หากไม่มีการควบคุมคุณภาพและการจัดการที่ดีอาจมีการเผาขยะที่มีสารอันตรายซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและหากขยะในพื้นที่ที่มีไม่เพียงพออาจเกิดการขนลำเลียงขยะเข้ามาในพื้นที่เพื่อใช้ในการเผา
4. ค่าใช้จ่ายและความต้องการลงทุนสูง : การสร้างและดูแลรักษาโรงไฟฟ้าขยะต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งอาจเป็นภาระให้กับรัฐบาลหรือประชาชน นอกจากนี้ การดำเนินงานต้องการเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความเชี่ยวชาญ
5. ผลกระทบทางสังคม : ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงอาจมีความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบจากโรงไฟฟ้าขยะในเรื่องของกลิ่นจากการที่รวบรวมขยะไว้เพื่อการเผา เสียงจากโรงงาน รวมไปถึงความปลอดภัยจากการดำเนินการของโรงไฟฟ้า

สารเคมีที่อาจเกิดขึ้นจากโรงไฟฟ้าขยะ

โรงไฟฟ้าขยะถือเป็นหนึ่งตัวการในการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ มีเทนและก๊าซไนตรัสออกไซด์จากการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงขยะ อีกทั้งยังรวมไปถึงการปล่อยก๊าซก๊าซเรือนกระจกจากการย่อยสลายของขยะในหลุมฝังกลบ ซึ่งการเผาขยะของโรงไฟฟ้าขยะนั้นคือการเผาเชื้อเพลิงฟอสซิลเช่นกันเพราะขยะส่วนใหญ่ที่ถูกนำไปเผาหรือทำก้อนเชื้อเพลิงป้อนโรงไฟฟ้าเป็นขยะพลาสติก นอกจากนี้โรงไฟฟ้าขยะอาจก่อให้เกิดสารโลหะหนักอีกหลายตัว โดยโรงไฟฟ้าขยะสามารถสร้างสารเคมีที่อันตรายหลายชนิดจากกระบวนการเผาขยะ ซึ่งสารเคมีเหล่านี้อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์ ดังนี้

1. สารตะกั่ว (Pb) : อาจเกิดจากการเผาขยะที่มีอุปกรณ์ไฟฟ้า หรือวัสดุที่มีการเคลือบด้วยสารตะกั่ว
2. สารปรอท (Hg) : มักพบในหลอดไฟ ฟิล์มภาพ และวัสดุอิเล็กทรอนิกส์
3. สารแคดเมียม (Cd) : มักมีอยู่ในแบตเตอรี่และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
4. สารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) : สารเหล่านี้อาจปล่อยออกมาในรูปแบบของไอจากการเผาขยะ เช่น เบนซิน ทินเนอร์ ซึ่งอาจมีผลต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพ
5. สารก่อมะเร็ง : การเผาขยะอาจปล่อยสารก่อมะเร็ง เช่น เบนซิน ไซลีน และสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์
6. แก๊สพิษ : การเผาขยะสามารถปล่อยแก๊สพิษ เช่น ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) ซึ่งมีผลต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพ⁶

นอกเหนือจากสารเคมีที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้วนั้น โรงไฟฟ้าขยะในหลายพื้นที่ยังพบว่ามีสารเคมีที่มีผลกระทบต่อและอันตรายค่อนข้างสูงและมีสร้างผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อมบริเวณโรงไฟฟ้าขยะเป็นอย่างมาก ซึ่งคือสารไดออกซิน และสารฟิวแรน

สารไดออกซิน

โรงไฟฟ้าพลังงานขยะ นำขยะมาเผาเพื่อให้เกิดความร้อนไปผลิตเป็นกระแสไฟฟ้า แต่การเผาขยะก่อให้เกิดสารพิษที่เป็นปัจจัยทำให้เป็นมะเร็งและความผิดปกติในร่างกายของสิ่งมีชีวิต รวมถึงตกค้างในสิ่งแวดล้อมเป็นระยะเวลานาน คือ สารไดออกซิน dioxins

สารไดออกซิน เป็นผลผลิตทางเคมีที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ เป็นสารประกอบในกลุ่มคลอรีเนตเตทอะโรมาติก (chlorinated aromatic compounds) ที่มีออกซิเจนและคลอรีนเป็นองค์ประกอบ 1 ถึง 8 อะตอมไดออกซิน มีชื่อเรียกเต็ม คือ โพลีคลอรีเนตเตท ไดเบนโซ่ พารา ไดออกซิน (polychlorinated dibenzo-para-dioxins : PCDDs) สารในกลุ่มไดออกซินมีทั้งหมด 75 ชนิด สารประกอบ

⁶ จริยา เสนพงศ์. ภูเขาขยะ โรงไฟฟ้าขยะ และวิกฤตสภาพภูมิอากาศ. เขียนเมื่อ 19 ตุลาคม 2565. Greenpeace. สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2567. <https://www.greenpeace.org/thailand/story/25179/climate-waste-to-energy-thai-government-policies-criticize/>

ที่คล้ายคลึงกับกลุ่มไดออกซินอีกกลุ่มหนึ่ง คือ “ฟิวแรน furans หรือมีชื่อเรียกเต็มว่าโพลีคลอริเนเตด ไทเบนโซ่ PCDFs เนื่องจากมีความคล้ายคลึงอย่างมากทั้งด้านคุณสมบัติ ความเป็นพิษ และแหล่งกำเนิดของสาร⁷

สารไดออกซินสามารถเข้าสู่ร่างกายผ่านทางหายใจ โดยสูดอากาศหรือฝุ่นละอองที่มีสารไดออกซิน หรือการรับประทานอาหารที่ปนเปื้อนสารไดออกซินสามารถมีพิษเฉียบพลันและเรื้อรัง

1. **พิษเฉียบพลัน** สารไดออกซิน/ฟิวแรน ไม่ทำให้เกิดการตายอย่างทันทีแต่อาการจะค่อยๆ เป็นและเพิ่มความรุนแรงจนถึงตายได้ อาการเฉียบพลันที่ปรากฏ คือ ทำให้เกิดโรคผิวหนัง โดยผิวหนังจะขึ้นเป็นสิวหัวดำ มีถุงสีน้ำตาลอมเหลืองของผิวหนังบริเวณหลังใบหู ขอบตา หลัง ไหล่ และบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ อาจไม่มีขึ้นขึ้นในบริเวณที่ปกติ ผิวหนังมีสีเข้มขึ้น สีของเล็บเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล เยื่อตาอักเสบและมีขี้ตา
2. **พิษเรื้อรัง** สารไดออกซิน/ฟิวแรน ทำให้น้ำหนักตัวลดลง เกิดความผิดปกติที่ตับ เซลล์ตับตายและเกิดอาการโรคผิวหนังอักเสบ

อันตรายของสารไดออกซิน

1. การเป็นสารก่อมะเร็ง

สถาบันวิจัยมะเร็งแห่งชาติได้จัดให้สารไดออกซิน/ฟิวแรน เป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์ จากข้อมูลทางระบาดวิทยา และจากการศึกษาระยะยาวในสารทดลอง พบว่าทำให้เกิดมะเร็งหรือเนื้องอกในอวัยวะต่างๆ ของหนู โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตับ ซึ่งได้รับสารปริมาณน้อยมากแค่ 10 นาโนกรัม/กิโลกรัม ของน้ำหนักตัวเท่านั้น และทำให้เกิดเนื้องอกในอวัยวะต่างๆ การศึกษากลไกของการเกิดมะเร็ง พบว่า สารไดออกซิน/ฟิวแรน ไม่ใช่สารก่อเซลล์มะเร็งโดยตรงหรือมีฤทธิ์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่เป็นการสนับสนุนการเกิดมะเร็งที่มีความรุนแรงมากที่สุด

2. ความเป็นพิษต่อระบบประสาท

รายงานการเกิดโรคระบบประสาทในคนงานที่ได้รับสารดังกล่าวจากการปนเปื้อนในอุตสาหกรรม ทำให้เกิดการสูญเสียความรู้รับบนเส้นประสาท ปลายมือและปลายเท้าอ่อนแรง สำหรับหนูทดลอง พบว่าขาหน้าไม่มีแรงในการจับยึด เดินหมุนเป็นวงกลม ไม่สามารถไต่กรงได้และความรู้ผิดปกติ ความเป็นพิษต่อภูมิคุ้มกัน

การศึกษาทางระบาดวิทยาของคน พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงของระดับภูมิคุ้มกันบางชนิดในบางกลุ่มคนที่ได้รับสารไดออกซินจากการปนเปื้อน เช่น ที่ประเทศอิตาลี และรัฐมิซูรี ประเทศสหรัฐอเมริกา มีความผิดปกติต่อการสืบพันธุ์ คือ สารไดออกซิน/ฟิวแรน มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับฮอร์โมนในกระสเลือดของสัตว์ทดลองพบว่า ทำให้เกิดความผิดปกติของระบบสืบพันธุ์ของสัตว์เพศผู้และเพศเมีย เช่น เพศเมียพบว่า การผสมติดของสัตว์ลดลงหรือไม่สามารถตั้งท้องได้จนครบ

⁷ สารไดออกซินและฟิวแรนคืออะไร. กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2567.

กำหนด จำนวนลูกกลดลง การทำงานของรังไข่ผิดปกติ และมีเนื้อเยื่อBUMDลูกเจริญเติบโตภายนอกมดลูก ส่วนเพศผู้พบว่า ทำให้น้ำหนักของอวัยวะและอวัยวะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสืบพันธุ์ลดลง

3. ความผิดปกติในทารก

จากการศึกษาสัตว์ทดลองตัวเมีย และผลการศึกษาทางระบาดวิทยาของคนในประเทศญี่ปุ่น และเกาะไต้หวัน สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า มีความเป็นพิษต่อการพัฒนาตัวอ่อนหรือทารกซึ่งมีผลกระทบ 3 รูปแบบ คือ

- 1) ทำให้ตัวอ่อน/ทารกผิดปกติและตายก่อนครบกำหนด
- 2) ทำให้ทารกมีโครงสร้างผิดปกติ
- 3) ทำให้การทำงานของอวัยวะและเนื้อเยื่อบางชนิดผิดปกติ

การศึกษาในมารดา พบว่าการได้รับสารไดออกซิน/ฟิวแรนที่ปนเปื้อนในน้ำมันรำข้าวที่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้มีอัตราการตายของทารกในช่วงตั้งครรภ์สูง หรือมีน้ำหนักแรกเกิดต่ำกว่าเกณฑ์ปกติซึ่งแสดงถึงการเจริญเติบโตที่ช้ากว่าปกติของทารก หรือบางรายเกิดมามีรูปร่างผิดปกติ ส่วนที่เกาะไต้หวันพบว่า ทารกที่เกิดมามีอาการผิดปกติของระบบประสาท มีการพัฒนาทางสติปัญญาช้ากว่าปกติและมีพฤติกรรมประสาทผิดปกติ ลักษณะผิดปกติที่เด่นชัดของทารกในครรภ์ คือ ผิวหนังและเยื่อบุมีสีเข้มกว่าปกติ เล็บมือและเท้ามีสีเข้มและผิดปกติรูปร่าง ขับสารออกมากกว่าปกติ เยื่อบุตาอักเสบ เหงือกมีอาการบวมขยายใหญ่ ทารกแรกเกิดมีฟันขึ้นแล้วฟันแท้ผิดปกติหรือไม่มีฟันแท้ขึ้น และรากฟันมีรูปร่างผิดปกติ ลักษณะของฟันที่เกิดขึ้นเร็วกว่าปกติพบได้ในทารกที่ดื่มนมมารดาที่มีสารไดออกซิน/ฟิวแรน ปนเปื้อนอยู่⁸

แหล่งกำเนิดของสารไดออกซินและฟิวแรน

เป็นที่ทราบกันดีว่าไดออกซินและฟิวแรน เป็นผลผลิตทางเคมีที่เกิดโดยไม่ได้ตั้งใจผลิตจากการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ กิจกรรมสำคัญที่เป็นแหล่งกำเนิดการปลดปล่อยไดออกซินและฟิวแรน ได้แก่

- 1) เตาเผาอุณหภูมิต่ำ (incinerator) เช่น เตาเผาขยะชุมชน เตาเผาขยะอันตราย เตาเผาขยะติดเชื้อ เป็นต้น
- 2) การผลิต/หลอมโลหะประเภทเหล็กและโลหะอื่น (Ferrous and non ferrous metal production)
- 3) โรงไฟฟ้าที่มีแหล่งผลิตความร้อนและการหุงต้มอาหาร (Power generating and heating / cooking) จากเชื้อเพลิงฟอสซิล,ชีวมวล เป็นต้น
- 4) ผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่ธาตุต่างๆ (production of mineral products) เช่น ซีเมนต์ ปูนขาว แก้ว อิฐ เซรามิก และการผสมแอสฟัลท์
- 5) การขนส่ง (transport)

⁸โรงไฟฟ้าพลังงานขยะ : ทางแก้ปัญหาขยะล้นเมืองหรือเพิ่มมลพิษให้ชุมชน. สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2567. <https://prt.parliament.go.th/server/api/core/bitstreams/617137c0-1d4a-4abc-a26b-278a794a97c8/content>

- 6) กระบวนการเผาไหม้ซึ่งควบคุมไม่ได้ (uncontrolled combustion processes) เช่น ไฟไหม้บ้าน ไฟป่า รวมไปถึงการเผาในพื้นที่โล่งแจ้ง
- 7) อุตสาหกรรมการผลิตและการใช้สารเคมีซึ่งมีคลอรีนเป็นองค์ประกอบรวมทั้งผลิตภัณฑ์ (production and use of chemicals and consumer goods) เช่น อุตสาหกรรมการผลิตเยื่อและกระดาษ อุตสาหกรรมเคมี ปิโตรเคมี สิ่งทอและเครื่องหนัง เป็นต้น
- 8) การเผาไหม้เบ็ดเตล็ดอื่นๆ (miscellaneous) การรมควัน การชักแห้ง การสูบบุหรี่ รวมไปถึงการเผาศพ
- 9) การกำจัดทำลายและการฝังกลบของเสีย (disposal/landfill)

การปลดปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารไดออกซินและฟิวแรนในสิ่งแวดล้อมและผลิตภัณฑ์

1. การปลดปล่อยสู่น้ำ

ไดออกซิน/ฟิวแรน เข้าสู่แหล่งน้ำได้จากการปล่อยน้ำเสีย การชะล้างจากบริเวณปนเปื้อนหรือจากผลิตภัณฑ์ที่ปนเปื้อน เช่น การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ประเภทยอร์แกนโนคลอรีน การทิ้งกากของเสีย การปล่อยน้ำเสียจากอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการเกี่ยวกับการสร้างไดออกซินและฟิวแรน

2. การปลดปล่อยสู่ดิน

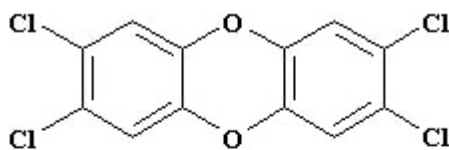
ไดออกซิน/ฟิวแรน ถูกปลดปล่อยไปสู่ดินโดยการทิ้งหรือการปลดปล่อยผลิตภัณฑ์ที่มีไดออกซินและฟิวแรนปนเปื้อนอยู่โดยตรงหรือสะสมอยู่โดยตรงหรือสะสมตัวอยู่ในดินโดยผ่านสิ่งแวดล้อมต่างๆ และสารที่สะสมอยู่ในดินส่วนใหญ่ได้รับโดยตรงมาจากผลิตภัณฑ์หรือกากของเสียและจากสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ สารรักษาเนื้อไม้ที่มีไดออกซินและฟิวแรนปนเปื้อน เป็นต้น

3. การปลดปล่อยสู่อากาศ

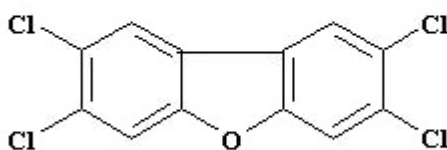
ไดออกซิน/ฟิวแรน เข้าสู่บรรยากาศจากแหล่งต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งคงที่ซึ่งมักเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมหรือแหล่งที่ไม่คงที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีสารไดออกซินและฟิวแรนเจือปนอยู่ สารนี้สามารถอยู่คงที่หรือเคลื่อนย้ายในสิ่งแวดล้อมไปได้เป็นระยะทางไกลจากแหล่งที่ปลดปล่อยตัวอย่างของกระบวนการที่ปลดปล่อยไดออกซินและฟิวแรนไปสู่อากาศ เช่น กระบวนการผลิตโลหะและหลอมโลหะ การปิ้งย่างหรือตุ๋นคั่ว อุตสาหกรรมที่ใช้ความร้อนสูง การเผาศพ เป็นต้น โอกาสที่จะมีการสร้างและปลดปล่อยไดออกซินและฟิวแรนสู่บรรยากาศสามารถเกิดขึ้นได้ในสภาวะใดสภาวะหนึ่งหรือหลายสภาวะร่วมกันคือ

- 1) กระบวนการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์เมื่ออุณหภูมิสูงกว่า 200 องศาเซลเซียส
- 2) มีสารพวกอินทรีย์คาร์บอน (organic carbon)
- 3) มีสารคลอรีน (chlorine, Cl)

4) ผลิตภัณฑ์ที่มีสารไดออกซินและฟิวแรนปะปนอยู่⁹

Polychlorinated dibenzo-p-dioxins (PCDDs)

Polychlorinated dibenzofurans (PCDFs)

ภาพทางเคมีของสารไดออกซินและฟิวแรน

(ที่มา : <https://www.foodnetworksolution.com/wiki/word/2028/dioxins>)

⁹ สารไดออกซินและฟิวแรนคืออะไร. กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2567.
https://www.pcd.go.th/wp-content/uploads/2020/05/pcdnew-2020-05-27_03-53-25_429412.pdf

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างโรงไฟฟ้าขยะ

การกำหนดภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2562 : กำหนดให้เทศบาล ตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนครมีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
2. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2553 : กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่บริหารราชการตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และตามแผนพัฒนาจังหวัด บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล กำกับดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย และกำหนดให้นายอำเภอมีอำนาจและหน้าที่บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล และควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในอำเภอตามกฎหมาย
3. พระราชบัญญัติสภาพาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2562 : กำหนดให้สภาพาตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีและรักษาทางระบายน้ำ และรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2562 : กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม และการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง
6. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กำหนดให้การจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่นในการรักษาความสะอาด และการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
7. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ประกาศกระทรวงการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2558 : กำหนดให้ยกเลิกการจัดทำรายงานการ

วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนทุกประเภท โดยโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิงที่ได้รับการยกเว้น ต้องไม่ใช่โรงไฟฟ้าที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

การรวบรวมเก็บ และขนส่งขยะ

1. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 กำหนดข้อห้ามเพื่อการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะทั้งในส่วนของผู้เช่าหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดิน และเจ้าของรถซึ่งใช้บรรทุกสัตว์ กรวด หิน ดิน เลน ทราย สิ่งปฏิกูล มูลฝอย หรือสิ่งอื่นใด กำหนดการห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่สาธารณะและ สถานสาธารณะ กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการคัดแยกเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการ รวมทั้งกำหนดให้มีอำนาจ นำสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่จัดเก็บได้ไปใช้ประโยชน์หรือหาประโยชน์
3. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. 2560 กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดภาชนะรองรับมูลฝอยไว้ในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ โดยมีสีเฉพาะสำหรับรองรับมูลฝอย แต่ละประเภท การเก็บและขนมูลฝอยให้บรรจุไว้ในอุปกรณ์หรือยานพาหนะกันน้ำและปิดอย่างมิดชิด ป้องกันไม่ให้มูลฝอย น้ำ หรือ สิ่งอื่นอันเกิดจากมูลฝอยตกหล่น โดยระมัดระวังไม่ให้เกิดผลกระทบต่อ การจราจร สุขภาพ อนามัย หรือคุณภาพชีวิตของประชาชน ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินการกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย ให้ปฏิบัติตามแนวทางในประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจว่าด้วยการทำความตกลงร่วมมือกันจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีมอบหมายให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการเก็บหรือขนมูลฝอยให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการ จัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ
4. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ส่งเสริมให้ประชาชนและองค์กรเอกชนให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จัดระบบการบริหารงาน ด้านสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม กำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และราชการส่วนท้องถิ่นให้เกิดการประสานงานและมีหน้าที่ร่วมกันในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดมลพิษให้เป็นไปโดยชัดเจน กำหนดให้มีมาตรการส่งเสริมด้านกองทุนและความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการจูงใจให้มีการยอมรับที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

5. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 กำหนดให้การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ หากโครงการหรือกิจการใดที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม อย่างรุนแรง ต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาตตามกฎหมาย

การกำจัดขยะ

1. ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม ของพื้นที่ การออกแบบก่อสร้าง และการจัดการสถานที่ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลัก สุขาภิบาล พ.ศ. 2560 กำหนดให้พิจารณาความเหมาะสมเบื้องต้นสำหรับพื้นที่ที่จะใช้เป็นสถานที่ฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล ออกแบบ ก่อสร้าง และ จัดการสถานที่ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในกรณีที่จ้างบุคคลหรือนิติบุคคลดำเนินการ บริหารจัดการสถานที่ ผู้ว่าจ้างควรกำหนดเงื่อนไขในสัญญาจ้างเพื่อให้ผู้รับจ้างเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเก็บ ตัวอย่าง และการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามสัญญาจ้าง หรือกรณีมีเหตุรำคาญตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2. ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม ของพื้นที่การออกแบบก่อสร้าง และการจัดการสถานที่กำจัดมูลฝอยโดยเตาเผา พ.ศ. 2560 กำหนดให้พิจารณาพื้นที่ที่จะใช้เป็นสถานที่กำจัดมูลฝอยโดยเตาเผาให้ความสอดคล้องตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่สถานที่กำจัดมูลฝอยโดยเตาเผาเข้าข่ายโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนที่ใช้ขยะมูล ฝอยเป็นเชื้อเพลิง ให้พิจารณาความเหมาะสมตามประมวลหลักการปฏิบัติ (Code of Practice) ของกระทรวงพลังงานด้วยและกำหนดให้ ออกแบบก่อสร้าง และจัดการสถานที่กำจัดมูล ฝอยโดยเตาเผาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง แนวทาง ในการจัดการขยะมูลฝอยด้วยเตาเผาอย่าง มีประสิทธิภาพ พ.ศ. 2561 กำหนดองค์ประกอบสำคัญและแนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยด้วยเตาเผา ทั้งหมด 4 กลุ่ม โดยเตาเผา กลุ่มที่ 4 มีความสามารถในการ เมามากกว่า 50 ตันต่อวัน สามารถกำจัดขยะและผลิตพลังงานไฟฟ้าได้สูงสุด
4. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. 2560 กำหนดให้กำจัดมูลฝอยตาม ลักษณะทางกายภาพและคุณสมบัติของมูลฝอย หรือสอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม และระมัดระวังให้ เกิดผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดและกำหนดให้คณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการกลาง มีหน้าที่ แนะนำและกำกับราชการส่วนท้องถิ่นในการรวมกลุ่มของราชการ ส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัดในการกำจัดมูลฝอย เพื่อระบบจัดการและ กำจัดที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม ในกรณีที่มอบหมายให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการจะต้องจัดทำข้อเสนอ เพื่อให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ

5. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 กำหนดให้การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้อื่นดำเนินการ หากโครงการหรือกิจการใดที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ต้องศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของ ประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อนำมา ประกอบการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาตตามกฎหมาย
6. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้เตาเผามูล ฝอยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูก ควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่ บรรยากาศ พ.ศ. 2553 กำหนดให้เตาเผามูลฝอยเก่าและเตาเผามูลฝอยใหม่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศและห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเตาเผามูลฝอยปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผามูลฝอย แต่ต้องไม่ใช้วิธีทำให้เจือจาง (Dilution)
7. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐาน ควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจาก เตาเผามูลฝอย พ.ศ. 2553 กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผามูลฝอยเก่า เตาเผามูลฝอยใหม่ และเตาเผามูลฝอยเก่าเฉพาะส่วนที่มีการ ขยายกิจการ วิธีการคำนวณค่าอากาศเสียแต่ละชนิดและการตรวจวัดอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากปล่องเตาเผามูลฝอย

การประกอบกิจการพลังงานไฟฟ้า

1. พระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. 2550 ส่งเสริมการใช้พลังงานและการใช้ทรัพยากร ในการประกอบกิจการพลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม และความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติซึ่งการประกอบกิจการพลังงานไม่ว่าจะมี ค่าตอบแทนหรือไม่ ต้องได้รับใบอนุญาต จากคณะกรรมการในการออกใบอนุญาต และกำหนดให้ คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและอายุใบอนุญาตให้สอดคล้องกับขนาด และลักษณะของ กิจการพลังงาน โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชน ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และการลงทุน รวมถึงลักษณะการ แข่งขันของกิจการแต่ละประเภท และอาจกำหนดเงื่อนไขเป็นการเฉพาะราย
2. ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการ พลังงาน เรื่อง มาตรการป้องกัน แก๊ส และติดตามตรวจสอบ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้ประกอบกิจการผลิต ไฟฟ้าที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิงที่มีกำลังผลิต ติดตั้ง ตั้งแต่ 10 เมกะวัตต์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 แก๊สเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการวางแผนเกี่ยวกับเกณฑ์การปฏิบัติด้านการคัดเลือกพื้นที่ก่อสร้าง โครงการ และการ

ออกแบบก่อสร้าง ด้านคุณภาพอากาศ และด้านอุทกวิทยาและคุณภาพน้ำเกี่ยวกับเกณฑ์การปฏิบัติ ด้านการตรวจวัด คุณภาพสิ่งแวดล้อมพื้นฐานก่อนมีโครงการ

3. ระเบียบคณะกรรมการกำกับกิจการ พลังงาน ว่าด้วยกระบวนการในการจัดรับ ฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชน สำหรับโครงการหรือ กิจการหรือการดำเนินการใดที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสีย สำคัญอื่นใด ของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม อย่างรุนแรง พ.ศ. 2562 ประชาชนและชุมชน ผู้นำชุมชน หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง องค์กรเอกชน รวมทั้งสถาบันการศึกษา และสื่อมวลชน (ถ้ามี) และจะต้อง ครอบคลุมเขตพื้นที่รัศมี 5 กิโลเมตร จากขอบเขตพื้นที่สถานประกอบกิจการของโครงการ หรือเป็นไปตามผลการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และเผยแพร่ข้อมูล ข้อมูล ข่าวสารและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับโครงการแก่ผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนในรูปแบบที่เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับลักษณะชุมชน โดยหลังจากจัดรับฟังความคิดเห็นแล้วให้จัดทำรายงานการจัดรับฟังความคิดเห็นต่อสำนักงาน กกพ. ภายใน 15 วัน นับจากกระบวนการ จัดรับฟังความคิดเห็นสิ้นสุดลง

ปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลป่าหุง

หากมีการสร้างโรงไฟฟ้าขยะในพื้นที่ตำบลป่าหุงซึ่งบริเวณรอบๆ นั้นมีบ้านของชาวบ้านและพื้นที่สำหรับทำการเกษตรและมีลำคลองไหลผ่าน โดยน้ำในลำคลองนั้นใช้เพื่อการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ อีกทั้งยังมีโบราณวัตถุที่สำคัญ

ป้ายการคัดค้านโรงไฟฟ้าขยะ
(บันทึกภาพเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2567)

ซึ่งการตั้งโรงไฟฟ้าขยะในพื้นที่ตำบลป่าหุงนั้นสามารถส่งผลกระทบต่อชุมชนในหลายด้าน โดยมีปัญหาหลักๆ ที่อาจเกิดขึ้น ดังนี้

1. มลพิษทางอากาศ : การเผาขยะเพื่อผลิตพลังงานจะปล่อยสารพิษต่างๆ สู่บรรยากาศ เช่น สารไดออกซินและอนุภาคเล็กๆ (PM2.5) ที่สามารถทำให้เกิดปัญหาสุขภาพที่ร้ายแรงต่อประชาชนในพื้นที่ การศึกษาหลายชิ้นแสดงให้เห็นว่า มลพิษทางอากาศสามารถเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดโรคทางเดินหายใจ โรคหัวใจ และโรคมะเร็ง การเผาขยะที่ไม่ได้มาตรฐานอาจทำให้ปริมาณมลพิษสูงขึ้น และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนโดยตรง โดยเฉพาะกลุ่มที่มีความเสี่ยง เช่น เด็กและผู้สูงอายุ
2. มลพิษทางน้ำ : การเผาขยะอาจผลิตน้ำเสียที่มีสารเคมีอันตรายเช่น โลหะหนัก สารอินทรีย์ และสารเคมีจากการเผาที่ไม่ถูกบำบัดอย่างถูกต้องซึ่งอาจทำให้น้ำเสียไหลเข้าสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ ส่งผลให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำและอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ การปนเปื้อนนี้สามารถทำให้น้ำดื่มและพืชน้ำตาย และส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำที่ใช้ในการอุปโภคและบริโภคของประชาชน อีกทั้งยังรวมไปถึงการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์โดยใช้น้ำจากแหล่งน้ำนั้นของคนในพื้นที่

3. กลิ่นเหม็น : กลิ่นที่เกิดจากการรวบรวมขยะและจากการเผาขยะและกระบวนการผลิตพลังงานสามารถสร้างความไม่พอใจและความตึงเครียดให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะในช่วงที่มีการเผาขยะเป็นจำนวนมาก กลิ่นเหม็นอาจทำให้ประชาชนไม่สามารถทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้ตามปกติ เช่น การทำเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ หรือการทำกิจกรรมกลางแจ้ง ซึ่งจะทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนลดลงและอาจเกิดปัญหาด้านสุขภาพตามมา
4. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ : การบริหารจัดการโรงไฟฟ้าขยะต้องมีการวางแผนที่ดีและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ หากการบริหารจัดการไม่ดี อาจเกิดปัญหาต่างๆ เช่น ขยะสะสม การนำเข้าขยะจากพื้นที่อื่นเนื่องจากในพื้นที่มีขี้น้อยเกินกว่าความต้องการของโรงไฟฟ้าขยะ การจัดการน้ำเสียไม่ถูกต้อง หรือการปล่อยมลพิษในระดับที่สูงกว่ามาตรฐาน การขาดความโปร่งใสและการสื่อสารที่ดีระหว่างหน่วยงานภาครัฐและประชาชนสามารถสร้างความไม่พอใจในชุมชนและทำให้เกิดความตึงเครียดได้
5. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ : ในระยะยาว การตั้งโรงไฟฟ้าขยะอาจมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของพื้นที่ โดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยว หากพื้นที่ถูกมองว่าเป็นแหล่งมลพิษหรือมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี นักท่องเที่ยวอาจหลีกเลี่ยงการมาเยือน ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจท้องถิ่น เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวต่างๆ นอกจากนี้ การตั้งโรงไฟฟ้าขยะยังอาจส่งผลให้ค่าของที่ดินในบริเวณใกล้เคียงลดลง เนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับมลพิษและคุณภาพชีวิต

การตั้งโรงไฟฟ้าขยะในตำบลป่าหุ่งมีผลกระทบที่หลากหลาย ซึ่งรวมถึงมลพิษทางอากาศ กลิ่นเหม็น การจัดการน้ำเสีย การเสื่อมโทรมของระบบนิเวศและผลกระทบทางเศรษฐกิจ การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องมีการวางแผนที่รอบคอบ มีความโปร่งใสในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างจริงจัง เพื่อให้การพัฒนาที่มีความยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนในระยะยาว

ข้อกังวลของชาวบ้านในพื้นที่ตำบลป่าหุ่ง¹⁰

ชาวบ้านในพื้นที่ตำบลป่าหุ่งมีข้อกังวลหลายประการเกี่ยวกับการตั้งโรงไฟฟ้าขยะ ดังนี้

1. **มลพิษทางน้ำ** : หนึ่งในข้อกังวลหลักที่ชาวบ้านมีเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะคือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับแหล่งน้ำในพื้นที่ ชาวบ้านกลัวว่าการจัดการน้ำเสียจากโรงไฟฟ้าขยะอาจไม่ดีพอ และอาจทำให้น้ำในคลองหรือบึงที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์มีมลพิษเนื่องจากว่าชาวบ้านใช้น้ำในคลองในการเลี้ยงปลา และเลี้ยงสัตว์และใช้ในการทำพืชเกษตร เช่น การปลูกกล้วย นาข้าวและยังมีสถานที่ทดลองข้าวของภาคเหนือในจังหวัดเชียงราย
2. **มลพิษทางอากาศ** : โรงไฟฟ้าขยะนั้นจะก่อให้เกิดผลกระทบจากการปล่อยสารพิษสู่บรรยากาศจากระบวนการเผาขยะ ซึ่งอาจปล่อยสารเคมีที่เป็นอันตรายที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ การมีมลพิษทางอากาศสามารถทำให้ประชาชนที่มีปัญหาสุขภาพพื้นฐานอยู่แล้ว เช่น โรคหอบหืด โรคปอด หรือโรคหัวใจ ต้องเผชิญกับความเครียดที่เพิ่มขึ้น ในบางกรณี อาจทำให้เกิดโรคร้ายแรงเช่น โรคมะเร็ง
3. **กลิ่นเหม็น** : กลิ่นที่เกิดจากการลำเลียงขยะเข้ามาเพื่อเผาขยะในโรงไฟฟ้าเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สร้างความไม่พอใจในชุมชนเนื่องจากว่าทางชุมชนนั้นมีการจัดการขยะที่ได้อยู่แล้วโดยชาวอำเภอพานนั้นได้รับรางวัล zero waster ทุกปีซึ่งรางวัลดังกล่าวนี้ได้รับจากการที่คัดแยกขยะจนเหลือน้อยที่สุดจึงนำไปเผา ดังนั้นชาวบ้านกังวลว่ากลิ่นเหม็นที่เกิดขึ้นจะทำให้คุณภาพชีวิตลดลง ทำให้ไม่สามารถทำกิจกรรมกลางแจ้งได้ตามปกติ เช่น การออกไปทำเกษตรกรรม การออกกำลังกาย หรือแม้แต่การนั่งพักผ่อนในพื้นที่สาธารณะ
4. **ผลกระทบต่อสุขภาพ** : การกังวลเกี่ยวกับสุขภาพจากมลพิษทางอากาศและน้ำส่งผลให้ชาวบ้านรู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับสุขภาพในระยะยาว อาจเกิดโรคเรื้อรังที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ นอกจากนี้ชาวบ้านยังมีความกังวลว่าหากสมาชิกในครอบครัวเจ็บป่วยจากผลกระทบเหล่านี้ อาจทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่สูงขึ้น
5. **การสูญเสียที่อยู่อาศัย** : ใช้พื้นที่ในการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขยะอาจนำไปสู่การสูญเสียที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยของชาวบ้าน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการเกษตรกรรมเป็นหลัก ซึ่งการสูญเสียที่ดินนี้อาจทำให้ชาวบ้านต้องหาทางเลือกใหม่ในการดำรงชีวิต และอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในระดับครัวเรือน
6. **ความไม่โปร่งใสในการตัดสินใจ** : ชาวบ้านจำนวนมากรู้สึกว่าไม่ได้รับข่าวสารเรื่องโรงไฟฟ้าขยะและไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการตั้งโรงไฟฟ้าขยะ ขาดข้อมูลที่โปร่งใสเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น และการสื่อสารที่ไม่เพียงพอทำให้เกิดความรู้สึกไม่ไว้วางใจต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7. **การควบคุมและตรวจสอบ** : ชาวบ้านมีความกังวลเกี่ยวกับการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของโรงไฟฟ้าขยะว่าจะมีการปฏิบัติตามมาตรฐานสิ่งแวดล้อมหรือไม่ มีการตรวจสอบที่เพียงพอหรือไม่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบจะมีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในระยะยาวอย่างไร

¹⁰ อ้างอิงจากบทสัมภาษณ์ของชาวบ้าน อำเภอป่าหุ่ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ความต้องการของชาวบ้านตำบลป่าหุ่ง¹¹

ชาวบ้านในตำบลป่าหุ่งมีความต้องการหลายประการเกี่ยวกับการตั้งโรงไฟฟ้าขยะ ซึ่งเป็นเรื่องส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อมโดยตรง ความต้องการเหล่านี้สามารถแบ่งออกเป็นหลายด้านที่สำคัญ ดังนี้

1. **ข้อมูลที่โปร่งใสและชัดเจน** : หนึ่งในความต้องการหลักของชาวบ้านคือข้อมูลที่โปร่งใสและชัดเจนเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงไฟฟ้าขยะ ประชาชนต้องการรู้เกี่ยวกับการที่จะจัดตั้งโรงงานขยะในพื้นที่ กระบวนการผลิต การจัดการขยะที่นำมาใช้ การบำบัดและการกำจัดของเสีย รวมถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งในด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม การที่ชาวบ้านได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนและเข้าใจได้ จะช่วยลดความวิตกกังวลและสร้างความไว้วางใจในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. **การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ** : ชาวบ้านต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับโรงไฟฟ้าขยะ ซึ่งรวมถึงการมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการวางแผนและการดำเนินการ การจัดเวทีสาธารณะหรือการประชุมในชุมชนเพื่อรับฟังความคิดเห็นจะช่วยให้ประชาชนรู้สึกว่าเป็นเจ้าของพวกเขาถูกนำมาพิจารณา และสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของพื้นที่
3. **การบรรเทาผลกระทบจากมลพิษ** : ชาวบ้านต้องการเห็นมาตรการที่ชัดเจนในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากมลพิษที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของโรงไฟฟ้าขยะ เช่น การติดตั้งระบบบำบัดมลพิษที่มีประสิทธิภาพ การตรวจสอบคุณภาพอากาศและน้ำในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ และการรายงานผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบ เพื่อสร้างความมั่นใจว่ามีการควบคุมมลพิษอย่างเข้มงวด
4. **การสร้างความมั่นใจในสุขภาพ** : ชาวบ้านมีความต้องการให้มีมาตรการที่รับประกันว่าการดำเนินงานของโรงไฟฟ้าขยะจะไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ซึ่งรวมถึงการทำการสำรวจและศึกษาผลกระทบด้านสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากมลพิษ การจัดทำรายงานผลกระทบสุขภาพและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการสัมผัสสารพิษ
5. **การฟื้นฟูและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม** : ชาวบ้านมีความต้องการให้โรงไฟฟ้าขยะดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในด้านการฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการตั้งโรงงาน เช่น การปลูกต้นไม้ และการฟื้นฟูแหล่งน้ำ นอกจากนี้ การสนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนและการส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นในอนาคต
6. **การติดตามและตรวจสอบผลกระทบอย่างต่อเนื่อง** : ชาวบ้านต้องการให้มีการติดตามและประเมินผลกระทบจากการดำเนินงานของโรงไฟฟ้าขยะอย่างสม่ำเสมอ โดยการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและรายงานผล จะช่วยให้ประชาชนรู้สึกมั่นใจว่ามีการควบคุมและตรวจสอบที่เข้มงวด และสามารถแสดงความคิดเห็นได้หากพบปัญหา

เนื่องจากความต้องการของชาวบ้านในตำบลป่าหุ่งเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะมีหลายด้านที่สำคัญ ซึ่งสะท้อนถึงความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ การตอบสนองต่อความ

¹¹ อ้างอิงจากบทสัมภาษณ์ของชาวบ้าน อำเภอป่าหุ่ง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ต้องการเหล่านี้จำเป็นต้องมีการสื่อสารที่เปิดเผย การมีส่วนร่วมของประชาชน และการดำเนินการที่รับผิดชอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การพัฒนาในพื้นที่เป็นไปอย่างยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอย่างแท้จริง โดยการสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมที่ดีระหว่างชุมชนและผู้ดำเนินการโรงไฟฟ้าขยะ จะช่วยให้การพัฒนาเกิดขึ้นในทิศทางที่ตรงกับความต้องการของชาวบ้านและสามารถสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับทุกคนในชุมชน

ความคืบหน้าของการสร้างโรงไฟฟ้าขยะ

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้เปิดเผยว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือ กสม. ได้รับเรื่องร้องเรียนเมื่อเดือนมิถุนายน 2566 ที่ระบุว่า โครงการบริหารจัดการและจัดการขยะมูลฝอยชุมชนเป็นพลังงานไฟฟ้าระบบปิดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ตำบลป่าหุง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ซึ่งดำเนินโครงการโดย องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง หรือ อบต.ป่าหุง ที่ล้อมรอบด้วยชุมชนกว่า 11 หมู่บ้าน วัด โบราณสถาน แหล่งน้ำ และพื้นที่ทางการเกษตรของชุมชน ซึ่งประชาชนในพื้นที่ไม่ทราบเกี่ยวกับที่มาของโครงการและคัดค้านโครงการดังกล่าว เนื่องจากชาวบ้านกลัวผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ เพราะจะมีการนำขยะจากภายนอกจำนวนมากเข้ามาในพื้นที่เพื่อผลิตไฟฟ้า ชาวบ้านจึงกังวลเกี่ยวกับมลภาวะและผลกระทบที่ตามมาจึงมีการขอให้หน่วยงานตรวจสอบโครงการดังกล่าว ทางกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือ กสม. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากทุกฝ่าย หลักกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 43¹² ได้รับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการมีส่วนร่วมจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งสามารถเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐให้ดำเนินการใดอันจะเป็นประโยชน์ หรือดเว้นการดำเนินการใดอันจะกระทบต่อความเป็นอยู่อย่างสงบสุขของประชาชนหรือชุมชน และมาตรา 41 ได้รับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ โดยรัฐต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงสามารถรับฟังได้ว่า โครงการโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ผู้ถูกร้อง เป็นการมอบหมายให้เอกชนดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอย โดยมีกำลังผลิตติดตั้ง 9.9 เมกะวัตต์ ในพื้นที่หมู่ที่ 12 บ้านห้วยประสิทธิ์ ตำบลป่าหุง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวเป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดเชียงราย พ.ศ. 2556 โดยเป็นที่ราบที่ประชาชนใช้ทำการเกษตรและมีชุมชนอยู่โดยรอบ มีคลองชลประทานขนาดใหญ่ไหลผ่านพื้นที่ ทั้งยังเป็นที่ตั้งของโครงการอนุรักษ์ต้นน้ำห้วยทรายงามอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อให้ประชาชนบ้านห้วยประสิทธิ์มีน้ำใช้เพื่ออุปโภคบริโภค และทำการเกษตรตลอดทั้งปี นอกจากนี้ในบริเวณพื้นที่อำเภอพาน จังหวัด

¹² รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

มาตรา 43 บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

- (1) อนุรักษ์ พื้นฟู ส่งเสริมภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณี อันดีงามทั้งของท้องถิ่นและของชาติ
- (2) จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ
- (3) เข้าชื่อกันเพื่อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐให้ดำเนินการใดอันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือชุมชน หรือดเว้นการดำเนินการใดอันจะกระทบต่อความเป็นอยู่อย่างสงบสุขของประชาชนหรือชุมชนและได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยรวดเร็ว ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องพิจารณาข้อเสนอแนะนั้นโดยให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาด้วยตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ
- (4) จัดให้มีระบบสวัสดิการชุมชน

สิทธิของบุคคลและชุมชนตามวรรคหนึ่ง หมายความว่ารวมถึงสิทธิที่จะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือรัฐในการดำเนินการดังกล่าวด้วย

เชียงราย สำนักศิลปากรที่ 7 เชียงใหม่ยังตรวจสอบพบโบราณสถานและแหล่งโบราณคดีเก่าแก่ 3 แห่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่บ้านห้วยประสิทธิ์ ตำบลป่าหุ่ง และบ้านท่าดีหมี ตำบลเมืองพานด้วย

ทางกรม. จึงเห็นว่า การเลือกพื้นที่ตั้งโครงการในพื้นที่ดังกล่าว ย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพของประชาชน รวมทั้งกระทบต่อแหล่งโบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ จึงเป็นการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนต่อโครงการโรงไฟฟ้าขยะ เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง ผู้ถูกร้อง ได้จัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นประชาชน พ.ศ. 2548 เมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2564 ณ ศาลาอเนกประสงค์องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง แต่ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้งโครงการโรงไฟฟ้าขยะอย่างชัดเจนและไม่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่โครงการฯ และพื้นที่ใกล้เคียง กรม. เห็นว่าการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเป็นสิทธิเชิงกระบวนการอย่างหนึ่ง ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนไปสู่การคุ้มครองสิทธิเชิงเนื้อหา การที่ผู้ถูกร้องจัดรับฟังความคิดเห็น และให้ข้อมูลแก่ประชาชนไม่ครบถ้วน ย่อมส่งผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสาร รวมทั้งสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐก่อนการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม ประเด็นนี้จึงรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องได้กระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนเช่นกัน

นอกจากนี้ จากการตรวจสอบยังพบว่า ผู้ร้องและกลุ่มผู้คัดค้านโครงการฯ ถูกข่มขู่คุกคามให้หยุดเคลื่อนไหว และมีการเสนอผลประโยชน์ให้แก่แกนนำผู้คัดค้าน กรณีดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งได้รับการรับรองและคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR) ที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตามด้วย

ด้วยเหตุผลข้างต้น กรม. ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 10 ก.ย. 2567 จึงมีมติให้มีข้อเสนอแนะไปยัง อบต. ป่าหุ่ง ผู้ถูกร้อง จังหวัดเชียงราย และกระทรวงมหาดไทย สรุปได้ ดังนี้

(1) มาตรการในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน ให้ อบต. ป่าหุ่ง จังหวัดเชียงราย และกระทรวงมหาดไทย ทบทวนการเลือกพื้นที่หมู่ที่ 12 บ้านห้วยประสิทธิ์ ตำบลป่าหุ่ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย เป็นสถานที่ตั้งโครงการฯ ทั้งนี้ ให้ศึกษาความเหมาะสมในการเลือกพื้นที่ดำเนินโครงการผลิตไฟฟ้าจากขยะชุมชนในจังหวัดเชียงราย โดยให้คำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับแหล่งโบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบดังกล่าว ทั้งนี้ ให้จัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับโครงการและผลกระทบอย่างรอบด้าน รวมทั้งจัดให้กลุ่มเป้าหมายที่มีทะเบียนบ้านทุกครัวเรือนในรัศมี 3 กิโลเมตรรอบโครงการ เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

(2) มาตรการในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ให้กระทรวงมหาดไทยศึกษาแก้ไขกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดเชียงราย พ.ศ. 2556 ที่อนุญาตให้ตั้งโรงงานผลิตไฟฟ้าจากพลังงานความร้อนจากเชื้อเพลิงขยะมูลฝอยและเชื้อเพลิงชีวมวลบนที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม และให้จังหวัดเชียงรายกำหนดมาตรการเพื่อยุติการใช้ความรุนแรงและการข่มขู่คุกคามต่อกลุ่มผู้คัดค้านโครงการด้วย¹³

---

¹³ กสม. ชี้โครงการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนเป็นพลังงานไฟฟ้า จ. เชียงราย ขาดการมีส่วนร่วม. ประชาไท. เขียนเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2567. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2567. <https://prachatai.com/journal/2024/09/110773>

คดีหมิ่นประมาทในพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างโรงไฟฟ้า

เมื่อประมาณต้นปี พ.ศ. 2564 นายกองค้การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ได้มีการเสนอนโยบายเพื่อจัดให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานจากขยะ เพื่อกำจัดขยะในเขตตำบลป่าหุง อำเภอพาน และอำเภออื่น ๆ อีก 4 อำเภอใกล้เคียงกับพื้นที่อำเภอพานในจังหวัดเชียงราย โดยได้ทำการติดประกาศโครงการและจัดทำประชาสัมพันธ์ของประชาชนผู้อยู่ในพื้นที่การลงทุนจัดตั้งโรงไฟฟ้าจากขยะในพื้นที่ตำบลป่าหุง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

จนเมื่อช่วงประมาณเดือนมีนาคม พ.ศ. 2567 ที่ผ่านมา ชาวบ้านจำนวนหนึ่งที่อยู่ในกลุ่ม Facebook ชื่อกลุ่มว่า “เมืองพานนิวส์” ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์ในการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ซึ่งชาวบ้านนั้นได้แสดงความคิดเห็นในกลุ่ม Facebook ดังกล่าวว่า “อบต. ซึ่งตั้งขนาดนักชาวบ้านเปลี่ป่าเขาก็จะผลัดกันหื้อมีหื้อได้นะยะ กะว่ามีส่วนได้ส่วนเสียกับโรงไฟฟ้าขยะครับ? อันนี้ถามเพราะข้องใจมาก” ซึ่งข้อความที่ว่า “อบต.ซึ่งตั้งขนาดนัก” มีความหมายว่า “อบต.โง่มากที่สุด” นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นอีกว่า “เงินล้านซื้อชาวบ้านไม่ได้แต่เงินล้านซื้อคนชั่วได้ตะบัตส์ด้วยยอมทรยศเพื่อนก็เพราะเงิน ยอมขายชาติก็เพราะเงิน ยอมก้มหัวให้นายทุกก็เพราะเงิน ยอมเป็นสุนัขรับใช้นายทุนก็เพราะเงิน ถ้ามามีศักดิ์ศรีมัยตายแล้วเอาเงินไปมัย” ซึ่งการกระทำของชาวบ้านดังกล่าวนี้ทำให้องค์การบริหารส่วนป่าหุงทำคำฟ้องยื่นต่อศาลในเรื่องการหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา หรือดูหมิ่นด้วยการโฆษณา และให้แต่ละคนที่โพสต์ข้อความดังกล่าว ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง เป็นเงินคนละ 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจำเลยแต่ละคนจะชำระเสร็จสิ้น ซึ่งศาลได้นัดไต่สวนมูลฟ้องในวันจันทร์ที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2567

ความคืบหน้าของคดีหมิ่นประมาทในพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างโรงไฟฟ้า¹⁴

เมื่อวันจันทร์ที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2567 ที่ผ่านมา ทางทีมทนายความของมูลนิธิธรรมสังแวดล้อมและชาวบ้านได้เดินทางไปศาลจังหวัดเชียงรายเพื่อทำการไต่สวนมูลฟ้องเกี่ยวกับคดีหมิ่นประมาทที่ชาวบ้านเป็นผู้ถูกฟ้อง ซึ่งทางชาวบ้านได้ชี้แจงว่า ทางองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงชี้แจงต่อศาลว่าจะไม่มีการสร้างโรงไฟฟ้าขยะที่ตำบลป่าหุง อำเภอพาน จังหวัดเชียงรายแล้ว และได้ทำข้อตกลงกับชาวบ้านไว้ว่าจะชี้แจงและประกาศอย่างเป็นทางการโดยประกาศเป็นเอกสารราชการ แต่ชาวบ้านต้องนำเงินมาช่วยค่าทนายที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงว่าจ้างมา จำนวน 10,000 บาท ด้วย ซึ่งเบื้องต้นชาวบ้านได้ตกลงว่าจะไปวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ.2567 แต่ศาลนัดไปไกล่เกลี่ยกันอีกครั้งหนึ่งในวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ.2567

¹⁴ สอบถามครั้งล่าสุดกับทางชาวบ้านเมื่อวันจันทร์ที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2567 เวลาประมาณ 20:00 น.

ความคิดเห็นทางกฎหมายของนายผู้รับผิดชอบ

ความเห็นทางกฎหมายต่อกรณีโรงไฟฟ้าขยะ ต.ป่าหุ้ง อ.พาน จ.เชียงราย โดย นายสุมิตรชัย หัตถการ

กรณีโครงการโรงไฟฟ้าขยะ ต.ป่าหุ้ง อ.พาน จ.เชียงราย ยังไม่มีคดีที่เกี่ยวกับตัวโครงการโรงไฟฟ้าขยะโดยตรง เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มี การดำเนินการใดๆ ต่อ หลังจากเมื่อปี 2566 ชาวบ้านรวมตัวกันยื่นหนังสือคัดค้านต่อกระทรวงมหาดไทย และร้องเรียนไปยังหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งได้มีการตรวจสอบตามข้อร้องเรียนของชาวบ้านว่า พื้นที่ที่จะตั้งโรงงานไม่มีความเหมาะสมและมีการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ซึ่งอยู่ระหว่างการจัดทำรายงาน

แต่ต่อมาเมื่อประมาณเดือนมีนาคม 2567 องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ้งและนายกฯ ได้ให้ นายความยื่นฟ้องชาวบ้านจำนวน 5 คนต่อศาลจังหวัดเชียงรายในข้อหาหมิ่นประมาทและดูหมิ่นโดยการโฆษณา เนื่องจากชาวบ้านทั้งห้าคนได้โพสต์ข้อความลงในเพจเฟซบุ๊กวิพากษ์วิจารณ์การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ้งเรื่องการนำเอาคลิปวิดีโอเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะมาโพสต์ในเพจข่าวเมืองพานนิสต์ โดยอบต.และนายกอ้างว่าข้อความเหล่านั้นเป็นการใส่ความและดูหมิ่น ทำให้เกิดความเสียหาย ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ซึ่งศาลจะนัดไต่สวนมูลฟ้องในวันที่ 7 ตุลาคม 2567 คดีนี้ ผมได้รับการแต่งตั้งจากชาวบ้านทั้งห้าคนให้เป็นนายความว่าความในชั้นไต่สวนมูลฟ้องนี้ ซึ่งผมมีมุมมองและความคิดเห็นทางกฎหมายว่า

1. กรณีโครงการโรงไฟฟ้าขยะ มีปัญหาในการเลือกสถานที่ตั้งโรงงาน เนื่องจากเป็นบริเวณที่เป็นพื้นที่การเกษตรกรรมของชาวบ้าน ใกล้แหล่งน้ำคลองชลประทาน และไม่ห่างไกลจากชุมชน การดำเนินงานของโรงงานอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนในชุมชน เนื่องจากต้องขนขยะจากหลายอำเภอทั้งในจังหวัดเชียงรายและจังหวัดข้างเคียงเข้ามาบริเวณที่ตั้งโรงงาน ตามเส้นทางผ่านชุมชน และการเผาขยะของโรงงานอาจปล่อยมลพิษทางอากาศทั้งกลิ่นและฝุ่นควัน ซึ่งผลกระทบต่อเหล่านี้ เป็นข้อกังวลของชาวบ้านที่เป็นเหตุผลในการคัดค้าน
2. จากการติดตามโครงการ ชาวบ้านพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นโดยไม่เปิดการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง มีลักษณะของการจัดเวทีให้เฉพาะคนที่เห็นด้วยกับโครงการ เข้าร่วมเวทีเท่านั้น มีการจัดให้มีการพาคนไปดูงานโรงไฟฟ้าขยะที่ภาคอีสาน ของบริษัทที่อาจจะเป็นผู้มาประมูลโครงการ และมีข้อมูลว่ามีการให้เงินผู้นำบางส่วนเพื่อให้สนับสนุนโครงการ (เป็นข้อมูลที่ยังไม่มีหลักฐานยืนยัน เป็นการได้ยินผ่านผู้นำบางคน) ซึ่งข้อเท็จจริงเหล่านี้ ชาวบ้านเห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่โปร่งใส มีลักษณะส่อไปในทางทุจริต
3. ที่ผ่านมามีบุคคลที่เข้ามาพบแกนนำชาวบ้านที่คัดค้านโครงการในลักษณะที่มีการข่มขู่คุกคาม เพื่อให้หยุดการคัดค้านโครงการ แกนนำชาวบ้านได้ไปแจ้งความไว้เป็นหลักฐานที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอพาน และร้องเรียนให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรมให้ตรวจสอบและมีมาตรการคุ้มครอง ข้อเท็จจริงนี้ทำให้เห็นว่ามีการ

ใช้อำนาจและอิทธิพลในการพยายามให้ชาวบ้านหยุดการเคลื่อนไหวคัดค้าน ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการละเมิดปกป้องสิทธิมนุษยชน

4. การที่ อบต.ป่าหุงและนายกฯฟ้องร้องดำเนินคดีชาวบ้านห้าคนในข้อหาหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา มีลักษณะเป็นคดีฟ้องปิดปาก หรือคดีเชิงยุทธศาสตร์เพื่อต่อต้านการมีส่วนร่วมสาธารณะ (Strategic Lawsuits Against Public Participation: SLAPPs) ซึ่งทนายความจะยื่นคำร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161/1¹⁵ “ในคดีราษฎรเป็นโจทก์ หากความปรากฏต่อศาลเองหรือมีพยานหลักฐานที่ศาลเรียกมาว่าโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริตหรือโดยบิดเบือนข้อเท็จจริง เพื่อกลั่นแกล้งหรือเอาเปรียบจำเลยหรือโดยมุ่งหวังผลอย่างอื่นยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ ให้ศาลยกฟ้อง และห้ามมิให้โจทก์ยื่นฟ้องในเรื่องเดียวกันนั้นอีก”

ความเห็นทางกฎหมายต่อกรณีโรงไฟฟ้าขยะ ต.ป่าหุง อ.พาน จ.เชียงราย โดย วัลลวลี คำบุญเรือง

โครงการโรงไฟฟ้าขยะ ถือเป็นหนึ่งในพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกที่ถูกนิยามว่าเป็นทางออกของการจัดการขยะ และยังสามารถเผาขยะเพื่อผลิตไฟฟ้า ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในระหว่างการจัดทำแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้า ฉบับใหม่ พ.ศ. 2567 – 2580 (PDP2024) ซึ่งมีนโยบายส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก ที่มาจากโซลาร์ พลังงานลม ก๊าซชีวภาพ ก๊าซชีวมวล และขยะ และวางเป้าหมายกำหนดสัดส่วนผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ณ ปลายปี 2580 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ที่จะส่งผลต่อจำนวนการก่อสร้างทั้งโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากเชื้อเพลิงถ่านหินและเชื้อเพลิงทางเลือกอื่นๆ เช่น ขยะมูลฝอย และชีวมวล เพิ่มมากขึ้น

ปัจจุบัน รัฐบาลได้อนุมัติโครงการเพิ่มมากขึ้นในหลายพื้นที่ทั่วประเทศภายใต้นโยบายและแผนการส่งเสริมพลังงานทางเลือก รวมถึงมีการแก้ไขกฎหมายลดทอนมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเอื้อให้การอนุมัติโครงการทำได้ง่ายและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น แต่กระทบกับสิทธิของประชาชน เช่น กรณีโรงไฟฟ้าขยะป่าหุง ต.ป่าหุง อ.พาน จังหวัดเชียงราย เป็นหนึ่งในโครงการที่เกิดขึ้นจากแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ.2559 – 2564) ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงมหาดไทยและมอบหมายให้จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ โครงการโรงไฟฟ้าขายนี้อุบัติระดับมาตรการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมและกำหนดให้เป็นโครงการที่ไม่ต้องทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและผังเมือง ทำให้ตัวโครงการสามารถสร้างที่ใดก็ได้ น่าสังเกตว่า การกำหนดทิศทางและปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์ที่เคยกำกับควบคุมการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขยะ เกิดขึ้นภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2557

¹⁵ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 161/1 ในคดีราษฎรเป็นโจทก์ หากความปรากฏต่อศาลเองหรือมีพยานหลักฐานที่ศาลเรียกมาว่าโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริตหรือโดยบิดเบือนข้อเท็จจริง เพื่อกลั่นแกล้งหรือเอาเปรียบจำเลยหรือโดยมุ่งหวังผลอย่างอื่นยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ ให้ศาลยกฟ้องและห้ามมิให้โจทก์ยื่นฟ้องในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

การฟ้องคดีโดยไม่สุจริตตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงการที่โจทก์จงใจฝ่าฝืนคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลในคดีอาญาอื่นซึ่งถึงที่สุดแล้วโดยปราศจากเหตุผลอันสมควรด้วย

ทั้งนี้ ปัญหาเกี่ยวกับโครงการโรงไฟฟ้าขยะ ต.ป่าหุง อ.พาน จ.เชียงราย เกิดขึ้นและตั้งอยู่ในบริเวณชุมชนซึ่งไม่มีความเหมาะสมในที่ตั้ง และชุมชนไม่มีส่วนร่วมและรับรู้ต่อการดำเนินโครงการดังกล่าว ปัจจุบันแม้โครงการโรงไฟฟ้าขยะยังไม่สามารถสร้างได้ เพราะแรงคัดค้านจากชุมชนในพื้นที่ แต่ผลกระทบของโครงการได้เกิดขึ้นต่อชุมชนแล้ว ผ่านการถูกฟ้องปิดปาก (Strategic Against Public Participation: SLAPP) ที่ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ฟ้องหมิ่นประมาทชาวบ้านที่เข้ามาวิพากษ์วิจารณ์ต่อตัวโครงการโรงไฟฟ้าขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง

ปัญหาการฟ้องคดีปิดปากถือเป็นอีกหนึ่งปัญหาใหญ่ในทางกฎหมายของไทย และการขับเคลื่อนสิทธิทางสิ่งแวดล้อมของไทย เพราะกระทบต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนรวมถึงชุมชนที่กล้าออกมาตั้งคำถาม และวิพากษ์วิจารณ์โครงการพัฒนาของรัฐที่ประชาชนไม่มีส่วนร่วม การถูกฟ้องคดีปิดปากมักปรากฏผ่านการใช้กฎหมายหมิ่นประมาทซึ่งมีโทษในทางอาญา หรือข้อกฎหมายอื่น ที่มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดสถานะชะงักงัน (Chilling effect) ในการเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชน หรือให้หยุดการวิจารณ์โดยมิได้หวังผลแพ้หรือชนะในทางกฎหมาย การฟ้องคดีลักษณะนี้จึงมีความมุ่งหมายที่จะหยุดยั้งการมีส่วนร่วม และผลคือการสร้างความหวาดกลัวให้กับชาวบ้านที่ไม่เห็นด้วยกับโครงการ ทั้งยังเป็นการสร้างภาระด้านอื่นๆ เช่น ภาระในการเดินทางไปศาล การเสียเวลาในการประกอบอาชีพ ค่าใช้จ่าย หรือความรู้สึกที่หวาดกลัวว่าตนเองกระทำผิดกฎหมาย เป็นต้น

แม้ว่าปัจจุบันจะมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ม. 161/1¹⁶ ที่ให้อำนาจศาลสามารถยกฟ้องได้ แต่ในทางปฏิบัติมีการบังคับใช้น้อยมาก และยังคงมีอุปสรรคในการบังคับใช้ ทำให้การฟ้องคดีปิดปากต่อนักปกป้องสิทธิด้านสิ่งแวดล้อม กลายเป็นอุปสรรคและต้นทุนที่สูงมากสำหรับนักปกป้องสิทธิที่กล้าลุกขึ้นมาปกป้องผืนดิน อากาศ ป่าไม้ และความเป็นอยู่ของพวกเขาเอง

¹⁶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 161/1 ในคดีราษฎรเป็นโจทก์ หากความปรากฏต่อศาลเองหรือมีพยานหลักฐานที่ศาลเรียกว่าโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริตหรือโดยบิดเบือนข้อเท็จจริง เพื่อกลั่นแกล้งหรือเอาเปรียบจำเลยหรือโดยมุ่งหวังผลอย่างอื่นยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ ให้ศาลยกฟ้องและห้ามมิให้โจทก์ยื่นฟ้องในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

การฟ้องคดีโดยไม่สุจริตตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงการที่โจทก์จงใจฝ่าฝืนคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลในคดีอาญาอื่นซึ่งถึงที่สุดแล้วโดยปราศจากเหตุผลอันสมควรด้วย

ความคิดเห็นของผู้จัดทำโครงการ

ทางผู้จัดทำโครงการเห็นว่าการสร้างโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าวควรมีการจัดทำ EIA (Environmental Impact Assessment Report) หรือการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมก่อนการพิจารณาสร้างโครงการ เนื่องจากโครงการดังกล่าวจัดตั้งอยู่ในพื้นที่ชุมชนและใกล้กับโบราณสถานของชุมชน และประชาชนในพื้นที่กังวลเรื่องผลกระทบต่าง ๆ ที่อาจเกิดจากโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าว เช่น มลภาวะทางอากาศ มลภาวะทางน้ำ ผลกระทบต่ออาชีพเกษตรกรรมของชาวบ้าน เป็นต้น ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำ EIA เพื่อประเมินผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมก่อนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 กำหนดให้การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ หากโครงการหรือกิจการใดที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้อง ก่อนเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ หรืออนุญาตตามกฎหมาย

นอกจากนี้จากข้อเท็จจริงได้ระบุว่าทางองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง มีการจัดทำเวทีรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างโรงไฟฟ้าขยะในบริเวณชุมชนดังกล่าวแล้ว แต่ก็ยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ แม้ว่าในพื้นที่มีการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงการรับฟังความคิดเห็นจากคนที่เห็นด้วยกับการสร้างโรงไฟฟ้าขยะเท่านั้น ซึ่งทำให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลกระทำต่อประชาชนที่ไม่เห็นด้วยได้ ทางผู้จัดทำรายงานนี้ยังเห็นว่าการสร้างโรงไฟฟ้าขยะในพื้นที่ตำบลป่าหุ่งอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ควรทำเวทีรับฟังความคิดเห็นให้ทั่วถึงมากกว่านี้ รับฟังปัญหาและข้อคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่หลาย ๆ ฝ่าย เพื่อให้เกิดความกลางและเป็นธรรมกับประชาชนในพื้นที่ด้วย

ภาคผนวก

บทสัมภาษณ์ชาวบ้านในพื้นที่ตำบลป่าหุ่ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

ชื่อผู้สัมภาษณ์

1. นายธนีสร์ ศิริภากรกาญจน์
2. นางสาวสิริธารย์ อินทร์น้อย
3. อาจารย์ ดร.สงกรานต์ บ้องบุญจันทร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัทมน คงเจริญ
5. นายสิริพัทธ์ รัตนตรีประสาน
6. นางสาวสิริไพลิน สิงห์อินทร์

ผู้ถูกสัมภาษณ์

1. นางรุ่งนภา กำวิน (พีดา)
2. นางเอมอร ตื้อแก้ว (เสม)
3. นางเจริญศรี คำอ้อย (เริญ)
4. นางสาวอรรวรรณ บุญปิ่น (อ้อย)

วัน เวลา สถานที่ : วันพุธที่ 17 กรกฎาคม 2567 เวลา 13:00 – 14:30 น. ที่ อำเภอพาน จ.เชียงราย

ถอดบทสัมภาษณ์

สิริธารย์ : อยากทราบว่าพวกพี่ ๆ ทั้งสี่คนทราบข่าวเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะเมื่อไหร่และทราบข่าวได้อย่างไรคะ

นางเอมอร : ตอนแรกเห็นข่าวจากใน social ตามโทรศัพท์ เห็นเขาลงว่า ชาวบ้านในอำเภอป่าหุ่งยกมือเป็นเอกฉันท์จะให้องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งจัดตั้งโรงไฟฟ้าขยะ เมื่อเห็นข่าวแล้ว เราก็คิดว่าจะเป็นไปได้อย่างไร เพราะเราก็เป็นชาวบ้านแต่เราก็ยังไม่รู้เรื่อง พี่ชายเราก็บอกว่ามันเป็นไปได้อย่างไรที่ชาวบ้านนี้จะออกมา ก็มีชาวบ้านประมาณ 4-5 คนมาพิจารณาว่ามันเป็นยังไง จากนั้นชาวบ้านในหมู่บ้านประมาณ 80-90 คน ก็เดินเข้าไปหาผู้ใหญ่บ้านหมู่ 12 บ้านห้วยประสิทธิ์ ก็ไปถามความเป็นจริงว่า มันเป็นอย่างไรมายังไงที่มีข่าวออกมา เห็นข่าวในสื่อทางออนไลน์ ว่าเห็นชาวบ้านตำบลป่าหุ่งยกมือเป็นเอกฉันท์ มันคืออะไร ผู้ใหญ่บ้านเขาก็บอกว่าไม่รู้เรื่อง เราก็บอกว่าไม่รู้เรื่องได้อย่างไร คนที่ไปยกมืออยู่ข้างหน้าเนี่ยมันไม่ใช่ท่านหรือ มีท่านแล้วก็เมียของท่าน มีองค์การบริหารส่วนตำบลสมัยนั้น แล้วเขาก็โทรไปหาทางองค์การบริหารส่วนตำบลกับทางกำนันมาให้มาเจอกับชาวบ้าน ให้มาช่วยตอบปัญหานี้หน่อย เขาตอบว่าเขาไม่รู้เรื่อง แต่สุดท้ายกำนันก็มาเจอกับชาวบ้าน แล้วชาวบ้านก็ถามว่าเกิดอะไรขึ้นมันเป็นยังไง ทำไมชาวบ้านถึงไม่รู้เรื่องการยกมือออกเสียงนั้น อยู่ ๆ ก็มาเห็นอีกทีว่าชาวบ้านยกมือเป็นเอกฉันท์หมายความว่ายังไง เขาเพียงตอบมาว่า ก็รู้ว่ามีการกว้านซื้อที่แล้วไม่ใช่หรือ เขาก็ว่าซื้อจริงแต่ว่าจะเอาไปทำอะไรนั้นเขาก็ยังไม่รู้ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งก็เข้ามา เขาก็บอกว่าซื้อจริงแล้ว ชาวบ้านก็บอกว่ามันเกิดอะไรขึ้นมันเป็นยังไง ทำไมชาวบ้านถึงไม่รู้เรื่อง หลังจากนั้นมาเราก็เข้าไปหาหน่วยงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหลายที่อยู่ แล้วเราก็ไปถามข้อมูลว่ามันจริงหรือเปล่าที่เขามีเอกสารเข้า

มาขอตั้งโรงไฟฟ้าขยะ เขาก็ต้องรับเรื่องไว้ เพราะว่าไม่มีการคัดค้านใด ๆ ชาวบ้านก็บอกว่าไม่รู้เรื่องจะให้ชาวบ้านทำอย่างไร เมื่อชาวบ้านไปถามหน่วยงานท้องถิ่น เขาก็บอกว่าชาวบ้านต้องรวบรวมรายชื่อส่งมาคัดค้าน และหลังจากนั้นชาวบ้านก็รวมรายชื่อส่งไปคัดค้านหลายที่อยู่เหมือนกันค่ะ

นางรุ่งนภา : ในส่วนของพี่ ในตอนแรกพี่ก็ไม่รู้เรื่อง เพราะเราไม่ใช่คนในป่าหุง อย่างที่บอกไปคือ คนที่รู้เรื่องคือคนที่บ้านห้วยประสิทธิ์ คนป่าหุง ส่วนเราในตอนแรกก็ไม่ได้สนใจอะไรเพราะเราไม่ใช่คนในพื้นที่ป่าหุง แล้วเขาก็ไม่เคยมาประชาสัมพันธ์ จนเราได้ยินคุณอาเล่าให้ฟัง เราก็ตกใจว่าเกิดอะไรขึ้น แล้ววันหนึ่งผู้ใหญ่บ้านที่พี่อยู่เขาก็บอกว่าพรุ่งนี้เขาจะไปบ้านผู้ใหญ่บ้านห้วยประสิทธิ์จะไปถามเรื่องไฟฟ้าขยะ เขาบอกว่าถ้าพี่ว่างพี่ไปพร้อมกับเขาเนาะ เพราะผู้ใหญ่บ้านไม่กล้าออกมา เราก็ถามคุณอาไปว่ามันมีเหตุการณ์อะไรหรือ เขาก็บอกว่า คือเรื่องโรงไฟฟ้าขยะ เราก็มาชวนชาวบ้าน ชวนคนในหมู่บ้านประมาณ 4-5 คน แล้วก็เด็กๆมา รวมกันแล้วก็หลายคนอยู่ อย่างบ้านที่ดีหมึกก็มีประมาณ 10 คน บ้านห้วยประสิทธิ์ก็มีประมาณเกือบ 100 คน แล้วก็หมู่บ้านแปะ บ้านป่าจิว ประมาณนี้ค่ะ อย่างที่พี่เอมกรบอกค่ะ ผู้ใหญ่บ้านบอกไม่รู้เรื่องทั้ง ๆ ที่ในรูปที่เขาเอาให้เราดู ก็เป็นผู้ใหญ่บ้านนั่งยกมืออยู่ในตอนนั้นประมาณ วันที่ 30 กันยายน 2564 ที่เริ่มเป็นข่าวขึ้นมา ส่วนเราก็มารับตอนปี 2565-2566 แล้วตอนนั้นภรรยาของผู้ใหญ่บ้านคนนั้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วช่วงนั้นเป็นช่วงที่เขาจะหมดวาระ ซึ่งตัวภรรยาของผู้ใหญ่บ้านเองเขาก็บอกว่าไม่รู้เรื่อง เราก็ถามว่าไม่รู้เรื่องแล้วจะมีใครสามารถตอบชาวบ้านได้บ้าง อย่างที่เราบอกไปว่ากำนันเป็นคนกว้านซื้อที่ เพราะกำนันเป็นนายหน้าค่ะ กำนันกับรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นคนกว้านซื้อที่ แล้วเขาก็พูดกับชาวบ้านว่า ‘คนมีเงินจะทำอะไรก็ได้’ เราก็บอกว่า คุณเป็นผู้นำระดับตำบลแล้วคุณมาพูดกับชาวบ้านแบบนี้หรือ เรายังบอกอีกว่า ถ้าท่านไม่รู้ว่าจะเอาที่ดินไปทำอะไรแล้วท่านซื้อที่ไปทำไม เขาก็บอกว่าซื้อไปทำอะไรก็ได้เรื่องของเขา จนกระทั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาก็มารับปะกับชาวบ้านอีก เขาบอกว่าให้เราเปิดหูเปิดตาเปิดใจรับโครงการนี้ เพราะว่ามันมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการกำจัดขยะ เราก็ถามท่านไปว่า ท่านจะทำโครงการทำไมถึงไม่แจ้งชุมชนรอบด้านเลย คุณมาสร้างโรงการที่บ้านห้วยประสิทธิ์ก็จริงแต่มันกระทบพื้นที่ตามต่างตำบลนะ เขาก็บอกว่า ก็ตอนที่พี่ไปดูงานทำไมถึงไม่ไปกัน เราก็ไม่ได้รู้เรื่องด้วยเลยในตอนนั้น เราก็ถามผู้ใหญ่บ้านของเรา ผู้ใหญ่บ้านก็บอกเพียงว่ามีแจ้งว่าทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะมาประชาสัมพันธ์แต่ก็ไม่มาซักที ซึ่งทางหลังจากนั้นเราก็ได้กลับมาคุยกันโดยล่ำรายชื่อผู้คัดค้านเป็นเวลา 10 วัน โดยเราได้ประมาณ 2,000 รายชื่อ แล้วชาวบ้านก็พากันยื่นเอกสารกับหน่วยงานต่างๆค่ะ ทั้งผู้ว่าราชการ ทั้งศาลากลาง อะไรต่างๆเราไปหมด แล้วสุดท้ายเราก็กลับมาคุยกับว่าเราจะต่อสู้กันอย่างไร แล้วก็คุย เราทำสารพัดค่ะ ก็มีนักการเมืองคือสส. เขาก็มารับเรื่อง แต่คนที่มารับเรื่องไม่ใช่ตัวสส.เองนะค่ะ เป็นพ่อของสส.ที่มารับเรื่องแทนค่ะ เขาก็รับปาก แต่ก็เหมือนรับปากสงเดช เขาไม่เคยช่วยอะไรชาวบ้านเลย เขาก็ทำเหมือนว่าชาวบ้านทำอะไรไม่ได้หรอก เพราะว่ามันเป็นโครงการที่ใหญ่ คนทำโครงการเขาระดับไหน ชาวบ้านตัวเล็กๆจะไปสู้อะไรใครได้ หลังจากนั้นเราก็ยื่นไปทุกองค์กรที่พอจะสามารถยื่นได้ แล้วเราก็ปรึกษากับทางทนายแถวบ้านเราก็ไม่มีใครช่วยเราเลย พอดีที่มีเพื่อนที่กรุงเทพฯ เพื่อนเขาก็ให้เบอร์พี่หนู จากมูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อม พี่ก็โทรไปหาพี่หนูแล้วเล่าให้เขาฟัง ตอนนั้นเรายังไม่รู้จักกันเป็นการส่วนตัว พี่หนูเขาก็ตกใจว่ารู้จักพี่ได้อย่างไร เราก็เล่าให้เขาฟัง เราก็ค้นหาซื้อพี่หนูทางออนไลน์ด้วย เราก็เห็นเขาทำงานเรื่องสิ่งแวดล้อม พี่ก็คุยให้เขาฟัง แล้วพี่ก็เลยปรึกษากับพี่หนูเรื่อยมาค่ะ แล้วพอวันหนึ่งที่ศูนย์ดำรงธรรมเรียกชาวบ้าน

ไปสอบ คือโทรมาให้ชาวบ้านไปให้ปากคำ เราก็บอกว่าเราถามหาหนังสือที่ชาวบ้านไปพบ ซึ่งเขาก็ไม่มีหนังสือมา เขาโทรมาตอนประมาณ 17.00 น. เราก็บอกชาวบ้านว่าถ้าไม่มีหนังสือก็ไม่ต้องไป เราก็ปรึกษาพี่หนู ซึ่งพี่หนูก็บอกว่าไม่ต้องไปเหมือนกันค่ะ เพราะเขาไม่มีจดหมายมา เรามีสิทธิที่จะไม่ไปก็ได้ และตอนเช้าวันต่อมา เวลา 5.00 น. มีจดหมายมาเสียบที่หน้าบ้านของชาวบ้านทุกหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 2-3 คน บางหมู่บ้านก็ไม่กล้าไป เพราะผู้ใหญ่บ้านหรือว่าผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปแทนหมู่บ้านที่ไม่ได้อยู่ในเขตป่าหุงนะคะ เช่น เขตเมืองพาน ผู้ใหญ่บ้านเขตเขาก็ไม่เห็นด้วยแต่เขาไม่กล้าออกมาแสดง แต่เขาก็เป็นที่ปรึกษาให้เราแทนค่ะ แต่ในตำบลป่าหุงก็ไม่มีผู้ใหญ่บ้านคนไหนเข้ามาช่วยชาวบ้านเลย มีแต่กตชีชาวบ้าน ชูชาวบ้านว่าอย่าออกไปคัดค้าน อย่างผู้ใหญ่บ้านปางิ้วในตอนนี้อีกยังไม่คุยกับชาวบ้านเลยคะ เพราะว่าทะเลาะกัน ผู้ใหญ่บ้านห้วยประสิทธิ์ก็ไม่คุยกับชาวบ้าน แต่ล่าสุดที่เลือกตั้งใหม่เขาไม่ได้เป็นผู้ใหญ่บ้านแล้วนะคะ ก็คือได้คนจากฝ่ายเราขึ้นเป็นผู้ใหญ่บ้านขึ้น แล้วก็ยังมีบ้านป่าแหมที่เป็นคนเดิม คนขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงไม่ได้เป็นสักคนเลย ก็คือชาวบ้านไม่เอาโรงไฟฟ้าขยะ มันแสดงให้เห็นว่าชาวบ้านไม่ยอมเอาเด็ดขาด ก็คือจากการเลือกตั้งทั้งสองหมู่บ้านก็ไม่ได้ผู้ใหญ่บ้านที่องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนแต่ได้คนที่ชาวบ้านสนับสนุนแทนคะ และทุกหมู่บ้านผู้ใหญ่บ้านก็จะเจียบ ก็บอกเพียงว่าขอเป็นกลางนะ ทีนี้ชาวบ้านก็เปิดประชุมแต่ละหมู่บ้าน เราขอเปิดประชุมเลย เราใช้สิทธิของชาวบ้านเปิดประชุมของหมู่บ้านว่าแต่ละหมู่บ้านรู้ข่าวเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะไหม รู้เรื่องหรือไม่ เราทุกคนก็ไปประชาสัมพันธ์ในหมู่บ้านต่างๆ บางหมู่บ้านก็ให้ความร่วมมือบางหมู่บ้านก็ไม่ให้ความร่วมมือเพราะว่าผู้ใหญ่บ้านไม่ให้ความร่วมมือคะ แต่ของตำบลเมืองพานผู้ใหญ่บ้านเป็นคนเปิดประชุมให้ แต่ชาวบ้านบางหมู่บ้านที่ไม่ให้ความร่วมมือที่รู้เรื่องชาวบ้านก็ออกมาต่อสู้กันเอง แล้วล่าสุดที่เราไปเกือบทุกหมู่บ้าน แต่ทางบ้านห้วยประสิทธิ์นี้ไม่ให้ชาวบ้านใช้สถานที่ในการประชุม ผู้ใหญ่บ้านเขาบอกว่าจะทำให้วัดเขาเสื่อมเสีย ชาวบ้านก็เลยมาถางหญ้าที่โรงเรียนร้าง จัดการประชุมกันเอง พวกเราก็ถางหญ้ากันก็มาประชุมก็มาชี้แจง โดยมีผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านก็ออกมาช่วยชาวบ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านก็ถูกนายอำเภอให้พิจารณาตัวเองไต่ถามถ้าไม่ออกเองนายอำเภอก็จะไต่ถาม ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านเขาก็ตัดสินใจลาออกเอง และในปัจจุบันเขาก็กลับไปเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านของเรา แล้วเราก็ช่วยสนับสนุนเขาต่อคะ แล้วก็มีตอนที่ไปประชุมที่ป่าแหมก็มีปลัดอำเภอซึ่งทางปลัดอำเภอเขาจะจัดตั้งคณะกรรมการรับฟังปัญหานั้น มีช่องเจ็ดมาทำข่าว ทางช่องเจ็ดเขาก็รับฟังข่าวต่างๆ ทีนี้ในการประชุมปลัดอำเภอก็จะไม่ให้พวกเรา 3-4 คน ที่เป็นคนต่างพื้นที่มาพูดคุย เขาบอกว่าเขาจะรับฟังเพียงแค่คนป่าหุงเท่านั้น เราก็ปล่อยให้เขาพูดไป แล้วคนในพื้นที่ป่าหุงก็พูด ๆ เสร็จแล้ว หลังจากนั้นเราก็บอกว่าคนป่าหุงพูดหมดแล้วทางแกนนำชาวบ้านก็ขอพูดบ้างนะ เราไม่ใช่คนในพื้นที่ป่าหุงก็จริงแต่เราก็เป็นคนเมืองพานซึ่งพื้นที่ที่เขาจะมาทำคุณไม่ได้ในพื้นที่ คุณก็เข้าข้างกันสิว่าไม่ได้รับผลกระทบอะไรจากโรงไฟฟ้าขยะ แต่เราอยู่ในพื้นที่ที่เราได้รับผลกระทบโดยตรงทำไมคุณไม่มาฟังเรา คุณเป็นปลัดอำเภอคุณมาอยู่แค่ชั่วคราวพอหมดวาระแล้วคุณก็ไป แต่พวกเราอยู่ตรงนี้ทำไมจะไม่รับฟังเสียงพวกเราเลย เราก็ว่าพวกปลัดอำเภอกับสาธารณสุขอำเภอ นักวิชาการต่างๆไม่ต้องมาพูด เพราะคุณไม่ได้อยู่ในพื้นที่ ถ้าคุณอยากรู้คุณไปดูพื้นที่เลย พี่ก็พาให้เขามาดูพื้นที่ เขาก็ออกมาดูกัน สุดท้ายสาธารณสุขอำเภอเขาก็ลงความเห็นว่าจะทบทวนให้คุยกันอีกที หลังจากนั้นทางเราก็มีการประชาสัมพันธ์เรื่องนี้กันเรื่อย ๆ ค่ะ เราทำคลิปสื่อไปประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านในอำเภอพานรู้เรื่อง เพราะตอนแรกเขาคิดว่าจะเป็นเตาเผาเล็กๆ เหมือนกับเมืองพาน แต่พอเขารู้ว่าเป็น

โรงงานขนาดใหญ่ 1,800 ล้าน ซึ่งกำลังผลิตเขาจะเอาขยะจากพื้นที่ต่างๆเข้ามาเยอะ ชาวบ้านก็เริ่มกังวลเริ่มกลัว ตามตำบลต่างๆก็เริ่มออกมาคัดค้านเยอะขึ้น จากที่พวกเราชุมนุมก็จะมีคนไม่เยอะเท่าไร แต่พอเรายิ่งคัดค้าน ชาวบ้านเขาก็ยิ่งเห็น เราก็จะได้การสนับสนุนในเรื่องต่างๆเพิ่มขึ้น เช่น น้ำดื่ม ฯลฯ จากคนที่เขาอยากออกมาคัดค้านแต่เขาออกมาไม่ได้ เช่น พวกสืบบวรราชการบางส่วน โดยประมาณ มิถุนายน-กรกฎาคม เราก็โดนนายอำเภอทำหนังสือส่งไปที่โรงพยาบาลที่เราทำงานอยู่ บอกว่าเราไม่เหมาะสมกับงานเพราะปลุกระดมปลุกปั่นชาวบ้าน ซึ่งจดหมายนั้นเป็นเหมือนจดหมายที่เหมือนกันพยายามทำให้เราตงงานให้ทางโรงพยาบาลลองพิจารณาดู แล้วเราก็ถูกผู้อำนวยการโรงพยาบาลเรียกไปคุย ซึ่งผู้อำนวยการเขาก็ฟัง โดยก่อนที่จะเรียกไปคุยเขาก็ถามข้อมูลจากคนในโรงพยาบาลว่าเราไปทำอะไร ทุกคนก็บอกว่าเราไม่ได้ผิด เราแค่ปกป้องชุมชนของเรา แล้วเราก็ไม่ได้เป็นข้าราชการ เรามาช่วยโรงพยาบาลเฉย ๆ เราไปช่วยโดยที่เราไม่ได้รับค่าตอบแทนจากโรงพยาบาล เราเป็นหน่วยอาสาสมัครเข้าไปช่วย ผู้อำนวยการบอกว่าผู้อำนวยการไม่ได้เอาเรามาตำ แต่ผู้อำนวยการจะให้กำลังใจเราคะ เขาบอกว่านายอำเภอทำแบบนี้ทำไม ทำไมมารังแกชาวบ้าน และเราก็โดนร้องไปที่สาธารณสุขอำเภอก็โทรหาทางสาธารณสุขอำเภอก็อยากเจอเราไหม เราพร้อมจะเจอนะ แล้วเราก็เดินทางไปหาสาธารณสุขอำเภอก็สาธารณสุขอำเภอก็บอกว่าทำไมนายอำเภอทำแบบนี้ ทั้ง ๆ ที่เราได้คุยกันแล้วว่าชาวบ้านไม่ผิด ทำไมมารังแกชาวบ้าน ยิ่งทำให้ชาวบ้านโกรธนะ เขาก็มีความเห็นว่าเราต้องคุยกันกับนายอำเภอแต่นายอำเภอเขาก็กลับไม่ยอมมาคุย เขาใช้ชีวิตเหมือนรังแกเราข้างหลัง แต่ด้วยความที่ถ้าเป็นคนอื่น คิดว่าคงกลัวและลากออกไปแล้ว แต่เราไม่กลัวเพราะเราต้องปกป้องชุมชนของเรา แล้วหลังจากนั้นก็สู้กันมาเรื่อย ๆ ค่ะ จนมีคณะกรรมการของฝั่งชาวบ้าน ก็จะมีพี่หนูที่เขาก็ลงมาให้ความรู้ด้านกฎหมายกับพวกเรา ตอนเดือนกันยายนพี่สยามลกับเราก็ร้องไปที่กรรมการสิทธิด้วยเพราะเราถูกคุกคามคะ แล้วกรรมการสิทธิก็นัดประชุมที่ศาลากลางจังหวัดตอนนั้นเขาก็ลงพื้นที่มาดูพื้นที่ เขาก็บอกว่าพื้นที่ไม่เหมาะสมก็มีความเห็นว่า ขอให้ทบทวนอะไรอย่างนี้ เขาก็ยังดำเนินการเรื่อยมา เราก็ดูแล้ว หลังจากนั้นมันก็มีเรื่องการข่มขู่ มีมือปืน การยื่นผลประโยชน์ให้อย่างนี้ ค่ะ ก็จะมีคนเข้ามา คนที่เจอหนักที่สุดก็น่าจะเป็นแม่เอมอร ที่ทางเขานั้นเขาพยายามซื้อตัวให้หยุดการประท้วงคัดค้าน โดยเขาจะจ่ายเงินให้เป็นหลักล้าน แต่พวกเราก็ไม่เอา แล้วพี่ก็เป็นคนบอกแม่เอมอรไว้ว่า ถ้ามีใครโทรมาให้อัดเสียงไว้นะ เพราะว่าจะได้มีหลักฐานเวลามีใครคุยกับเรา ถ้าเราไปคุยเปล่า ๆ เขาก็จะไม่เชื่อ ต่อมาเราก็ได้คลิปเสียงทั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงที่เขามาหาแม่เอมอรล่าสุด พอเราบอกว่าไม่ตกลงเขาก็หายไปเลย มีมือปืนมาข่มขู่แม่เอมอรด้วย ก็คือชาวบ้านแถวนี้พอมีรถแปลก ๆ เข้ามาในชุมชน ทุกคนจะช่วยกันเป็นหูเป็นตาแล้วก็จะระดมเข้ามา ตอนนีพี่เอมกรออกไปรับหลานแล้วก็มีคนโทรมาบอกว่ามีคนมาชุมนุมอยู่ที่หน้าบ้านนะ พวกเราก็โทรหากันคะ แป๊ปเดียวชาวบ้านก็มาเกิน 20 กว่าคน มาล้อมพวกที่เขามาหาเรา เราก็ถามว่ามาทำไม เขาก็เลยจะต้องเจรจากับพวกเรา เขาบอกว่ก็เป็นเรื่องที่จะให้เราไปเจอกับนายทุนเพื่อที่จะรับผลประโยชน์อะไรอย่างนี้คะ แล้วเขาก็มารับฟังผู้ว่าฯ รองผู้ว่าฯ มาแล้วก็มิสส.มาดูเรื่องของพื้นที่ เขาก็ลงความเห็นกันแล้วก็กลับไปประชุมที่ป่าหุง รองผู้ว่าฯ ก็ลงความเห็นว่พื้นที่นี้ไม่เหมาะสม ก็ถ้าเป็นอำนาจของนายกก็คือสามารถส่งย้ายได้เลย เขาบอกว่าเขาจะรับฟังเสียงชาวบ้าน ถ้าชาวบ้านไม่เอา เขาก็ไม่เอา แต่สุดท้ายเขาก็ยังเดินหน้าประกวดราคา ประการราคากลาง พวกเราก็ไปถามองค์การบริหารส่วนตำบลอีกคะ แต่ก็ไม่เคยเจอเป็น 10 ครั้งเลย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลก็ไม่เคยมาเจอกับชาวบ้านถ้าชาวบ้านไปกันเอง ถ้าไม่มี

ทางหน่วยงานราชการให้ไปเจอในที่ประชุมค่ะ ขนาดวันที่ไปองค์การบริหารตำบลป่าหุง รองผู้ว่าฯไปเชิญ มาเจอกับชาวบ้านเขาก็ยังไม่มาเลย มีช่วงหนึ่งที่เราก็คงจะเคลื่อนไหวในพื้นที่ขึ้นเรื่อย ๆ ค่ะ ก็จะมีการ ประชาสัมพันธ์ระดมประชุมกลุ่มเล็ก ประชุมเล็กๆน้อยๆ เราก็คงจะประชุมกันแต่อย่างที่เป็นก็คือความขัดแย้งมัน เริ่มเยอะขึ้นจากผู้นำหมู่บ้านที่เขาเอะโรงไฟฟ้ายะป่าหุงนะคะ ทางเราก็คงไม่รู้อะไรด้วยค่ะ องค์การบริหารส่วน ตำบลป่าหุงก็ไม่เคยส่งข่าวอะไร แต่ของเราเราก็คงถามค่ะ เราก็คงไปถามผู้ใหญ่บ้านของเราว่าผู้ใหญ่บ้านไป ประชุมกับเขาไหมไปยกมือกับเขาไหม เขาบอกว่าเขาไม่เคยไปประชุมกับองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง แต่ เขาเคยไปดูงานแล้วเราก็คงถามว่าแล้วลายเซ็นในเอกสารล่ะคืออะไร เขาบอกว่าน่าจะเป็นลายเซ็นตอนที่เขาขึ้นรถ ตอนนั้นมันเป็นช่วงโควิดค่ะ ก็คือมีการวัดอุณหภูมิกัน ซึ่งเราก็คงแอบอึดเสียงผู้ใหญ่บ้านซึ่งเราก็คงถามผู้ใหญ่บ้านว่า ไปจริงมั๊ย เราก็คงถามแล้วเขาก็ตอบว่าไม่ แล้วก็มีผู้ใหญ่บ้านของน้องอ้อยที่เราเปิดประชุม เราก็คงในที่ประชุม อัด วิดีโอเลย แล้วทางผู้ใหญ่บ้านเขาบอกว่าเขาไม่ได้ไปร่วมประชุม เขายืนยันต่อหน้าชาวบ้านทุกคน แล้วก็ไปถาม ชาวบ้านที่มีลายเซ็นชื่อในที่ประชุมของเขา วันที่ 30 กันยายน 2564 ชาวบ้านบอกว่าเข้าไปร่วมประชุมจริงแต่ เขาไม่ได้กล่าวถึงเรื่องโรงไฟฟ้ายะเลย เขาไม่ได้คุยเรื่องนี้ เขาคุยหลายเรื่องแล้วก็ให้ยกมือ ซึ่งให้ยกมือในเรื่อง อะไรไม่รู้

สิริพัทธ์ : ขอแทรกหน่อยนะครับ พอตีว่าผมมีตัวเอกสารสรุปวันที่ 30 กันยายน 2564 ที่เขามาทำประชาคม ผมก็สงสัยว่าในเอกสารนี้เขาบอกว่ามาประชุม 336 คน

นางรุ่งนภา : ค่ะ

สิริพัทธ์ : จำนวนคนที่เข้าส่วนมากมักจะเป็นผู้สูงอายุมาก แล้วผมก็สงสัยว่าผู้สูงอายุเขาจะมากันขนาดนั้นเลย เหรอ

นางรุ่งนภา : บางทีมันเป็นเวลาผู้สูงอายุเขาไปทำกิจกรรมในวัดเขาก็ไปถ่ายรูปให้ยกมือนะ รับเบี้ยยังชีพค่ะ แล้วถ้าไปดูในคอมเมนต์ของเขาที่โพสต์เรื่องโรงไฟฟ้ายะ คนในชุมชนก็บอกว่าไปประชุมตอนไหนเรายังไม่เห็น เลย เราก็คงไม่รู้เรื่องประชาคม ซึ่งมันจะเข้าเรื่องที่เขาบอกว่า ลงชื่อประชาคมหรือเปล่า

สิริพัทธ์ : นี่ครับเขาก็จะมีภาพ

นางรุ่งนภา : ไซ้คะเขามีภาพ

สิริพัทธ์ : แล้วก็มีสื่อ มีป้ายไว้นิลค่ะ

นางรุ่งนภา : ค่ะ เป็นการชี้แจงโครงการแต่โครงการชื่อจะดีมากถ้าเป็นชาวบ้านที่เขาไม่รู้เรื่อง เขาก็คงบอกว่า โครงการก็ดีนะ แต่เขาไม่ได้บอกเรื่องโรงไฟฟ้ายะ เขาบอกว่า โครงการและบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน เพื่อระบบปิดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเขาใช้วิธีที่มันสวย แต่เราก็คงถามว่าเขารู้เรื่องมั๊ยว่าเป็นโรงไฟฟ้ายะก็ไม่มีใครรู้เรื่อง ซึ่งมันเป็นอะไรที่พวกเราสงสัยกันเยอะมาก ตั้งคำถามโครงการเหล่านี้เป็นรูปเล่มเหล่านี้เราไปหา ข้อมูลกันครั้งแรกที่เราไปคือกรมทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเชียงใหม่เขาให้มา เราต้องไปขอถ่ายรูปเขาไม่ให้มา ตรงๆแล้วล่าสุดเราก็คงเลยทำเรื่อง ยื่นไปขอที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง เป็นขอเอกสารทางราชการที่ต้อง เปิดเผยให้ชาวบ้าน ถ้าเขาไม่ให้เราก็คงร้องเรียนภาค 7 อะไรต่างๆอย่างนี้ แต่เขาก็ยอมให้ เราก็คงมาศึกษากัน ซึ่ง ถามว่าเราค่อนข้างเครียดกันมั๊ย ก็เครียดค่ะ ช่วงแรกชาวบ้านเครียดกันมาก เพราะว่าเขาก็กลัวคนเฒ่าคนแก่ที่ เขามาชุมนุมก็เครียด หมู่บ้านทุกหมู่บ้าน มันคือตรงนี้เราก็คงไม่รู้ว่ามันเป็นจริงหรือเปล่า หรือไม่จริง เพราะว่ามัน

ก็เป็นช่วงหนึ่งที่เขาไปดูงาน เขาก็จะไปนั่งแบบี้ ก็จะมีป้ายเราก็ไม่รู้เมื่อไหร่ เราถามผู้ใหญ่บ้าน ก็บอกว่า เขาก็ให้ไปนั่งเป็นแถว ๆ แล้วก็ให้ยกมือ อะไรก็ไม่รู้เขาก็ยกกันคะ ถ้าไม่ยกก็จะถูกมองหน้า

สิริพัทธ์ : ขอแทรกซักครู่ครับ ในตัวเอกสารเนี่ย เขาบอกว่ามีคนเห็นว่าตัวโครงการนี้ผลดีมากว่าผลเสียตั้ง 334 คน

นางรุ่งนภา : ใช่ 334 คน

สิริพัทธ์ : ใช่ครับแล้วมีคนไม่เห็นด้วย 2 คน

นางรุ่งนภา : ไม่เห็นด้วย 2 คน

สิริพัทธ์ : ใช่ครับ น้อยมาก

นางรุ่งนภา : แล้วเราก็ไปถามนักวิชาการที่โรงพยาบาล เราไปถามท่านว่าเนี่ยลายเซ็นพี่ไข่ม้อย เขาบอกว่าใช่พี่ไปแต่พี่ก็ยังขัดแย้งอยู่นะทำไมเขาไม่ทำจากเล็กไปใหญ่ ทำเขาทำจากใหญ่ แล้วถึงไปทำชาวบ้าน บางบ้านก็ยังไม่รู้เรื่อง นักวิชาการที่โรงพยาบาลก็ไปถามเขา แล้วเขาไปแทนในนามโรงพยาบาล เขาไปถามหลาย ๆ ที่ เขาบอกว่าลายเซ็นนี้ใช่ ในส่วนของพระสงฆ์ที่ไปร่วมพระสงฆ์บอกว่าไม่ได้เข้าประชุมแต่เขาให้ไปเซ็นตอนที่ฉันอาหารกลางวันเสร็จแล้ว เขาบอกว่าถ้าไม่ได้เซ็นต์จะไม่ได้เงินคะ เราก็งงกับเรื่องนี้คะ ซึ่งบางคนบอกว่าถ้าไปขุดลึก ๆ มันไม่สร้างหรือโครงการนี้ เราก็สู้กันคะเราต้องใช้สื่อ social ในการสู้ แต่เราถูกนายอำเภอสั่งห้าม ห้ามโพสต์นะ ห้ามนั้นนะ ห้ามนี้นะ แต่เราก็ไม่ฟัง เราก็เลยโดนเล่นงาน ก็ประมาณนี้คะ แล้วล่าสุดอย่างที่บอกเราก็ไปถวายฎีกา นั่นก็น่าจะมีส่วนช่วยนิดนึง จากที่กรมการอะไรต่าง ๆ ลงมาเขาก็เหมือนเห็นว่ามันไม่เหมาะสมถ้าเขาก็มาพื้นที่แถวนี้มันทำแล้วมันได้รับผลกระทบกว้าง เพราะตรงนี้เป็นเขตบ่อปลา น้ำประปาชุมชนประปาหมู่บ้าน ประปาภูมิภาคอย่างนี้ แล้วใช้น้ำสายนี้เพราะมันเป็นพื้นที่ที่เป็นข้างบนคะ ข้างบนแล้วข้างล่างแม่น้ำจะเป็นหมู่บ้านหมดเลย ถ้าเกิดขยะมาจริงๆเนี่ย มันมาไม่ใช่แค่ในอำเภอนะเพราะเขาไปทำ MOU มาตั้งหลายอำเภอหลายจังหวัดแล้ว เวลาใครมาในพื้นที่ที่พอจะเป็นข่าวได้พวกเราก็ไปกันหมดคะทำหมดให้มันเกิดกระแส

นางอมอร : ทุกวิถีทางที่เราจะได้ชัยชนะเราก็ทำทุกวิถีทาง

นางรุ่งนภา : ล่าสุดที่เราคุยกับเขาก็คือ วันที่ 17 มิถุนายน 2567 ที่อำเภอ พอดีกับมีจดหมายรับเนี่ยคะ เป็นโพสต์ เป็นจดหมายลงอะไรอย่างนี้คะ ที่เขาบอกว่าเขาจะเปลี่ยนแปลงพื้นที่ในการทำนะ เราก็จะนำจดหมายฉบับนี้ไปถามองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง แต่เขาก็หลบหน้า เขาไม่อยู่พบกับพวกเรา ตอนนั้นผู้กำกับก็มาอำนวยความสะดวกที่เราจะชุมนุม โดยเราจะแจ้งอำเภอ โรงพัก ตลอด จนเป็นเพื่อนกับตำรวจแล้วคะ

สิริพัทธ์ : แจ้งการชุมนุม

นางรุ่งนภา : ใช่คะ แจ้งทุกครั้ง ทุกรอบคะ เพราะว่าเดี๋ยวถ้าเราทำผิด เราไม่แจ้ง เดี่ยวเขาก็เอาข้อหาใส่เราขนาดเราจะไปประชุม เขาก็จะเอามาตรา 112 ฟ้องพวกเราอีก พวกเราก็เครียดกัน และอันนี้คือเขาส่งมา เขาส่งเหมือนกับส่งลงหรือส่งอะไรไม่รู้เราไม่เชื่อ เราก็เลยเอาไปถามที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ในวันที่ประมาณ

สิริพัทธ์ : ประมาณเดือนก็ได้ครับ

นางรุ่งนภา : ประมาณวันที่ 28 พฤษภาคม 2567 เรานำจดหมายฉบับนี้ไปหานายกอบต.ป่าหุง โดยที่ชาวบ้านหลายร้อยคน ไปหาองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง แล้วเขาก็หลบหน้าพวกเราหมดเลย ไม่มีใครอยู่ มีแต่พวกลูกจ้างที่ไม่ใช่เป็นข้าราชการ ข้าราชการไม่มีใครอยู่ซักคนเลยไม่รู้ว่าเขาหลบอะไรทั้ง ๆ ที่เป็นจดหมายที่เราจะไปถาม เขาก็หลบหน้าแล้วผู้กำกับบอกเราว่าถ้าตรงนี้เขาหลบเราแล้วเราไปอำเภอกันเถอะ ผู้กำกับเขาก็ประสานไปทางนายอำเภอให้นายอำเภออยู่พบพวกเราเพราะว่าชาวบ้านพากันไปที่อำเภอ แล้วได้ขึ้นไปคุยกับนายอำเภอ 5 คน เรื่องจดหมายนี้นายอำเภอก็บอกว่าไม่เห็นนะว่าจดหมายนี้มาอำเภอ ทั้ง ๆ ที่คนที่รับคือนายอำเภอเขาบอกว่าไม่เห็นและให้สอบถามคนที่รับ 5-6 หน่วยงานที่รับเอกสาร เขาบอกว่ามันไม่เป็นไร มันให้พวกเราทำหนังสือ ทำหนังสือไว้เพื่อที่จะให้เรียกนายไปคุยกับพวกเราแล้วก็ไปชี้แจงเรื่องจดหมายฉบับนี้ เราก็รอรอดังหลายวันเขาก็โทรไป เขาก็บอกว่ายังไม่ได้นัด จนที่สุกฤษณ์ที่เขาติดอยู่ในโครงการนี้ประมาณปีกว่า ๆ เขาบอกว่าเขาทำงานแล้วเขาไม่ได้ไปเคลียร์ เพราะว่าเดี๋ยวเขาไปแล้วเขาจะถูกมองว่ารับเงินแล้วก็หนีอีก เขาก็เลยต้องอยู่สู้กับพวกเราค่ะ พอเสร็จแล้วเขาก็ไป เขาก็ไปถามว่าเรื่องที่จะพบนายก นายอำเภอว่ายังไงจนเราต้องทำจดหมายอีกฉบับนึง เราก็บอกให้เขารีบทำเลยนะเพราะถ้าเขาไม่ทำ เราจะไปมหาตไทยเอง เราใช้วิธีแบบนี้ค่ะ เขาก็รีบทำเลยนะ พอไปวันพฤหัสบดี วันศุกร์ เขาก็นัดให้เลย วันจันทร์เขานัดให้เราไปฟัง ไปพบกับนายกป่าหุง นายกป่าหุงบอกว่าจดหมายฉบับนี้ไม่ได้ออกจากองค์การบริหารส่วนตำบลของเขา ไม่ใช่จดหมายมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ทั้งที่องค์ประกอบทุกอย่างมันครบ แต่มันแปลก

อ.นัทธมน : แล้วเขาก็ปฏิเสธด้วย ว่าไม่ใช่ลายเซ็นเขา

นางรุ่งนภา : ไม่ใช่ค่ะ เอกสารมาจากเขาเพราะเป็นลายเซ็นเขาค่ะ

อ.นัทธมน : ก็ไม่ใช่จากเขา แปลว่า

นางรุ่งนภา : ไม่รู้ค่ะ เขาคงจะกลัวตรงนี้มีมั้งคะ ที่ว่าย้ายไปที่แม่สรวย เขาคงจะเลียงตรงนี้มากกว่า เท่าที่เราประเมินนะคะ หรือไม่ก็เขาก็ทำออกมาหลอกพวกเรา แต่ว่าข้อแรกเขาบอกว่าไม่ใช่ แต่ว่าโครงการไฟฟ้าขยะจะไม่เกิดที่ห้วยประสิทธิ์ละจะไม่เกิดที่ตำบลป่าหุงละ เขาบอกอย่างนี้เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2567 ค่ะ

สิริพัทธ์ : 17 มิถุนายน 2567

นางรุ่งนภา : ใช่ค่ะวันที่ 17 มิถุนายน 2567 ค่ะ แล้วคนที่ส่งจดหมายฉบับนี้เข้ามาในไลน์ที่ให้พวกเราเห็น ก็เป็นประธานสภาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง คนที่ส่งมานะคะ แล้วก็เราก็ให้แคปหน้าจอไว้แล้วก็เก็บแล้วสุดท้ายเขาก็พากันลบไลน์ ลบหมดเลยแล้วอีกอันนึงก็คือจะเป็นของผู้ใหญ่บ้านป่าไผ่ หมู่ 4 ก็ส่งในไลน์ คนป่าไผ่ 200 กว่าคน ที่เขาได้รับสารตัวนี้ แล้วสุดท้ายเขาก็ลบค่ะ ถ้ามันเป็นจริงเขาจะลบทำไม ถ้าสมมุติว่ามันไม่เป็นทิศทางที่ดีกับพวกเราจะแจ้งความกับต้นฉบับนี้ด้วยค่ะแต่ว่าพอดีนายกบอกว่าจะไม่สร้างที่นี่มันก็เป็นประโยชน์กับพวกเรา คนที่เสียหายน่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงนะ ถ้าสมมุติว่าเป็นลายเซ็นเขาแต่ไม่ใช่ของเรา ซึ่งเขาก็ไม่ทำอะไร ความจริงเค้าสามารถไปดูได้ว่าใครเป็นคนส่งข้อความทางคอมพิวเตอร์ เป็นเรื่องที่ทำให้พวกเราตอนนี้ก็คือคอย ตอนนี้นี้ก็คือเราก็ขอเอกสารจากอำเภอก็คือวาระประชุมวันที่ประชุมเรายังไม่ได้เลยหรือจะเข้าไปอีกวันแล้วก็ของป่าหุงนี้เรารอที่เขาประชุมสภาที่เขาจะยกร่างเรื่องของการย้ายพื้นที่เขาก็ต้องทำตามขั้นตอนนู่นนี่นั่นค่ะเขาบอกเราไปนายอำเภอ นะคะเราโดน โทรศัพท์ก็ไม่เอาให้เข้ายึดเราหมดยัดทุก

อย่างเราก็พากันโวยวายเพราะว่ารอบก่อนยึดของเราแต่ไม่ยึดพวกเขา รอบหลังพวกเขาบอกว่าถ้ายึดของพวกเขา ต้องยึดของพวกเขาด้วยค่ะ

อ.นัทมน : ตกลงเลยยอมให้เราเข้าหรือยึดของเขาด้วย

นางรุ่งนภา : ยึดของเขาด้วยเราบอกว่าถ้าเขายกขึ้นมา เราก็จะออกไปเอาของเราเข้ามาค่ะ

สิริไพลิน : วันที่ 17 มิถุนายน 2567 ที่ว่านายกฯ บอกว่าจะไม่สร้างที่นี้แล้วเนี่ยมันเป็นลักษณะการประชุมก็ แสดงว่าต้องมีบันทึกประชุมที่รับได้จะเอาตรงนั้นมาเพื่อยืนยันว่าที่ประชุมของ

นางรุ่งนภา : มีค่ะมีไว้ผู้ประชุมค่ะที่เราจะเข้าไปขอ

สิริไพลิน : ตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งเนี่ยบอกแล้วว่าจะไม่มีการสร้างที่นี้แล้ว คือเรารอเพื่อเอกสาร ตัวนั้นว่าจะไม่มีการสร้างที่นี้

นางรุ่งนภา : เรารอเพื่อเอกสารตัวนั้นแล้วก็รอเอกสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง รอประกาศจาก ทหารของป่าหุ่งเขาบอกว่าเขาจะต้องมาประชุมในพื้นที่ของสภาแล้วก็ต้องยื่น คณะกรรมการขยะมูลฝอย เชียงรายแล้วก็ต้องยื่นผู้ว่าราชการจังหวัด ต้องยื่นมหาดไทยตามลำดับนะค่ะ เราก็ต้องรอพวกนี้ค่ะแต่เราก็จะ รอวาระประชุมที่สองอำเภอด้วย แต่ไม่เป็นไรถ้าเขาไม่ให้อะไรจริงๆ เราก็มีเราก็มีข้อมูลของเราอยู่ ถ้าเขาจะไม่รักษา สัญญา เขาเหลี่ยมมาเราก็ต้องเหลี่ยมไป

อ.นัทมน : มีคำถามค่ะ นายอำเภอตั้งแต่ปีที่เรารู้ที่แม่เสริมรู้เรื่องโรงไฟฟ้าคือนายอำเภอคนเดิม

นางรุ่งนภา : ไม่ค่ะ ไม่คนเดิม

อ.นัทมน : เปลี่ยนมากี่คน

นางรุ่งนภา : สองคนค่ะก็คือคนที่โครงการจะเป็นชื่อ ‘นายกิตติชัย ดารุณ’ แล้วก็คนที่มารับช่วงต่อชื่อ ‘นาย วุฒิกร คำมา’ ซึ่งเค้าเป็นคนที่ได้รับหลังจากที่โครงการเหมือนกับว่าเหมือนเขายื่นเรื่องเค้าว่าตอนที่ประชุมวันที่ 30 กันยายน 2564 นะ เป็นวันสุดท้ายน่าจะเป็นวันสุดท้ายที่นายกิตติชัย ดารุณอยู่ แล้วก็นายวุฒิกร คำมา น่าจะมารับตำแหน่งประมาณปี 2565

อ.นัทมน : อ้อคือช่วงกันยายนคือช่วงเปลี่ยนผ่านช้ายตำแหน่ง

นางรุ่งนภา : ค่ะช่วงเปลี่ยนผ่านพอดีค่ะ

นางเจริญศรี : แต่ดูจากส่วนราชการไม่ได้อยู่กับเรารู้สึกที่ไม่มีสักคนที่อยู่กับชาวบ้านไม่มีเลย

อ.นัทมน : ก็เลยสงสัยว่านายอำเภอจะเป็นเสียงเดียวมาตลอดเลยหรือคือพอเปลี่ยนคนปุ๊บเสียงไม่เปลี่ยนเลย

นางรุ่งนภา : นายอำเภอคนแรกก็ไปร่วมประชุมด้วยแต่เรายังไม่ได้ติดต่อกับเค้าค่ะ แต่เราเจอนายอำเภอคนนี้ เต็มเกมแล้วก็ทุกวันนี้ก็ยังมีกรณีกับเค้าอยู่เค้าก็ยังเห็นด้วยกับโรงไฟฟ้าขยะ เค้าจะเกษียณปีนี้ค่ะ 30 กันยายน 2567 ค่ะ เค้าบอกว่าทนายคนนี้ก็ไม่นานก็ไปค่ะเราก็ไม่รู้ว่าทำไม เราไม่ทนายนะ ตั้งแต่คนแรกแต่เป็นคน ที่ทำเหมือนรับเรื่องมาตลอดทำเป็นรู้เรื่องมาตลอด แต่ช่วงนายกิตติชัย ดารุณก็เป็นช่วงที่ประชุมรับรู้โครงการ แล้วก็ย้ายไปเลยค่ะ ก็ประมาณนี้เพราะว่าตรงนี้คือเป็นคนที่เวลาไปทำอะไรมากจะมาพิมพ์มาบันทึกไว้แล้วก็ เก็บไว้นะค่ะ เราก็จะมีไฟล์เก็บไว้ของตัวเอง เพราะว่าไว้ทบทวนค่ะ ตั้งแต่วันแรกที่เรารู้คืออะไรมาวันที่ เท่าไหร่ไปไหนก็จะอยู่ในนี้หมดค่ะ ล่าสุดนี้พี่เค้าได้หมายศาล เป็นเรื่องที่เค้าโพสต์ พี่เจริญจะได้รับหมายศาล กลางเดือนมิถุนายนที่ผ่านมาค่ะหมายศาลก็มี 5 คนที่เค้าฟ้อง พี่เจริญศรีคนที่หนึ่งแล้วก็นางมณฑล นางมณฑล

คนนี่เขาจะคนบ้านป่าบางหลวง ตำบลป่าหุง แล้วก็นายคลองมานะ เต้จะ นี่จะเป็นอาจารย์เกษียรราชการอยู่ที่บ้านเก่าแล้วก็มีแม่วันดีนี่เขาอยู่อยุธยาและอีกคนหนึ่งคือนายวรพจน์ ตำบลป่าหุงโดนไปสองคน เมืองพานโดนไปสองคนแล้วก็อีกคนหนึ่ง เขาน่าจะเป็นเมืองพานนะคะแต่เค้าไปทำงานคะแล้วก็โดนด้วยก็เป็นเรื่องที่โพสต์ในFacebookคะ ที่เขาเอาโรงไฟฟ้าขยะมาโชว์ช่วงนั้นเขาจะเหมือนกับมาว่าโรงไฟฟ้าขยะที่กระบี่ก็ดีนะ ขอนแก่นก็ดีนะ พอเข้าไปด่ากันเขาก็ลบของเราแล้วเอาตรงนี้ขึ้นมาพูดเราก็บอกว่าอย่าไปเอาที่อื่นมาเทียบกับพวกเรา อย่างขอนแก่นเขาพอมีกองขยะนะแต่บ้านเราไม่มีกองขยะคะหลายคนเขาก็พากันเข้าไปคอมเมนต์บางคนเมนต์ด้วยอารมณ์เพราะไปด่าเรื่องโรงเรื่องสิ่งตึงคะเขาก็เอาตรงนี้มาฟ้องอะแต่พีเจริญศรีนี้จะหนักหน่อยก็คือเรื่องของมือปืนแล้วก็การเงิน

อ.นัทธมน : ศาลนัดเมื่อไรคะ

นางรุ่งนภา : วันที่ 1 สิงหาคม 2567 ค่ะนัดไกลเกลี่ยเขาไม่แจ้งความแต่เขาตั้งทนายฟ้องเอง ถ้าอยากได้จะส่งให้น้องนักศึกษาและส่งให้อาจารย์คะ ก็คือตอนนั้นส่งให้พี่หนูไปก็เป็นไฟล์ PDF ไปคะ

สิริไพลิน : ช่วงวันที่เค้ายื่นฟ้องคือวันที่เท่าไรนะ

นางรุ่งนภา : 18 มิถุนายน 2567 ค่ะ

สิริไพลิน : น่าสนใจในเรื่องที่ว่าถ้าไม่สร้างที่นี่แล้วแต่อย่างฟ้องอยู่ คือยอมไม่ได้เลย แสดงว่าเค้าก็เค้าก็โกรธจัดเหมือนกัน

นางรุ่งนภา : แต่ถ้าเค้าฟ้องอย่างนี้เราก็ต้องเปิดหลักฐานคลิปเสียงทุกอย่างที่เรามี ถ้าถึงเวลานั้นเราต้องเปิดแล้วเพราะว่าเราก็อยากรู้ว่ นายองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงอยากรู้มัยว่าใครพูดอะไรไว้บ้างนายพูดอะไรไปบ้างคะ

นางเจริญศรี : คือที่เราโพสต์ไปมันเป็นความจริงหมดเลย

นางรุ่งนภา : มันอาจจะเป็นความจริงที่เป็นอันตรายคะ แล้วก็คือเขาก็ไม่ควรพูดแต่ว่าในเมื่อพูดออกไปแล้วเราก็ต้องหาหลักฐานมายืนยันอย่างนี้คะ พอดีว่าเรามีหลักฐานที่เรื่องของมือปืนเรื่องของการข่มขู่คะ

นางรุ่งนภา : เอกสารให้ก็ได้นะ เอาไปอ่านเราจะได้เข้าใจมากขึ้นคะ

อ.สงกรานต์ : พี่คิดว่าถ้าเกิดคลินิกหรือนักศึกษาพวกเราจะพอช่วยอะไรชาวบ้านบางที่จะเป็นการสนับสนุนมาแล้ว ไม่ได้มาคุยเอาข้อมูลไปอย่างเดียวและเราจะพอทำอะไรได้บ้างที่จะทำให้มันมีส่วนช่วยเหลือกันเหมือนชาวบ้านนะครับ คือทำได้ไม่ได้ก็เรื่องหนึ่ง

นางรุ่งนภา : ถ้าเป็นช่วงก่อนที่เราชุมนุมก็คงจะดีกว่านี้ แต่คือช่วงนี้คือเป็นช่วงระหว่างรอว่าจะย้ายจริงหรือไม่จริงคะ เราก็เลยยังดี้นอะไรไม่ได้แล้วล่าสุดนี่ก็คือเราที่ต้องดูเท่าที่เค้าแล้วก็เรื่องของการเป็นสูติของพีเจริญศรีนะคะที่พวกเราก็คงจะทิ้งพี่เขาไม่ได้คะเราก็ต้องช่วยกัน ก็น่าจะเป็นทีมของTCPR ค่ะ ที่จะมาช่วยอาจารย์สุรัชย์คะ ทนายแย้ กับทนายตรีมคะ ก็รู้จักกันจากเรื่องเนี่ยคะ

อ.สงกรานต์ : ถ้าเกิด สมมตินักศึกษาเขาไปสรุปแล้วสรุปเขียนเป็น ข่าวสั้น ๆ แล้วก็โพสต์เนี่ยมันให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางมากขึ้นจะเป็นประโยชน์มัย

นางรุ่งนภา : เป็นประโยชน์คะ

อ.สงกรานต์ : อย่างน้อยให้เห็นว่ามีคนภายนอกมาจับตาดูใช้ไหมครับ

นางรุ่งนภา : ใช่ เพราะว่าอย่างที่เค้าคุยออกไป เค้าบอกว่าเค้ายกเลิกนะ เพราะว่าวันนั้นที่เข้าร่วมประชุมก็มี นายอำเภอแล้วก็ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง สถานีตำรวจก็เข้าหลายนายอยู่เนี่ย ตำรวจก็เป็นพยานให้เราได้ค่ะ

อ.นัทธมน : เวลาเราไปคุยกับชาวบ้านที่เขาลงชื่อในตอนที่มาประชุมที่ยกมือ แล้วเค้าบอกว่าไม่เคยรู้เรื่องไม่ได้รับปาก ที่มีลายเซ็นคือบอกว่ามาร่วมประชุมอะไรอย่างนี้ เขาคุยกับเราด้วยวาจาเนาะ

นางรุ่งนภา : ค่ะ

อ.นัทธมน : เค้าจะยอมลงชื่อให้เรามั้ย เรื่องที่เขาไม่รู้เรื่อง เขาจะยอมมีใครที่คิดว่าเป็นพวกเรามากพอที่จะสามารถทำเป็นลายลักษณ์อักษร

นางรุ่งนภา : น่าจะมีหลายคนอยู่ค่ะ

อ.นัทธมน : ใช่ เพราะว่าเพราะว่ามันจะต้องทำลายสิ่งที่เขาอ้างมาว่าที่ไปยกมือเนี่ยเห็นด้วย

นางรุ่งนภา : เพราะว่าส่วนใหญ่ที่ไปประชุมที่ในที่ประชุม 336 คนค่ะ ส่วนใหญ่จะเป็นคนของผู้ใหญ่บ้าน มีผู้ใหญ่บ้านผู้ช่วยองค์การบริหารส่วนตำบล อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน คณะกรรมการของเขา แต่ก็มีคนของเราอยู่บ้าง ที่เค้าเคยมาให้ข้อมูลกับเราแต่คงไม่เยอะเท่าไรเพราะเขาก็คงจะกลัว แต่มีน้องคนนึงเค้าก็มาคอมเมนต์แล้วบอกว่าพี่เข้าไปประชุมยกมือตอนไหนเค้ายังไม่รู้เลยอย่างนี้ค่ะ ส่วนใหญ่ก็เป็นบ้านป่าหุงเยอะ แต่อย่างของพวกเราเนี่ยไม่มี อย่างเมืองพานเนี่ยขนาดของผู้ใหญ่บ้านเราไปถามผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านบอกไม่ได้ไปประชุมแต่ไปดูงาน ซึ่งผู้ใหญ่บ้านเค้าก็ก็พร้อมที่จะคุยนะ

อ.นัทธมน : เค้าไปดูงานกันเมื่อไหร่ละ แสดงว่าต้องก่อนกันยายน

นางรุ่งนภา : หลังค่ะ

อ.นัทธมน : อ้อ ประชุมนี้ก่อนแล้วถึงค่อยไปดูงาน

นางรุ่งนภา : เขาไปดูงานประมาณเมษายน 65

สิริไพลิน : พาไปดูโรงไฟฟ้า

นางรุ่งนภา : ใช่ค่ะเค้าไม่ได้ไปดูโรงไฟฟ้าค่ะเค้าพาไปกินไปเที่ยว เขาบอกไปดูโรงไฟฟ้าก็รู้เรื่องกันนะคะ คือพอขึ้นรถแจกเหล้าแจกของกินแจกอะไรหมดเลยก็ไปถึงที่หมายก็มาแล้วอย่างงี้ค่ะเค้าคุยให้ฟังอย่างนี้คนที่ไปมา เขาน่าจะแจกอย่างอื่นด้วยเนี่ยซึ่งบางคนที่ได้เขาก็ไม่พูด

สิริไพลิน : แต่ตัวลักษณะโครงการคือเอาผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบไปดูงานโรงไฟฟ้าที่อื่น

นางรุ่งนภา : ใช่ค่ะเอาอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เอาแม่บ้านของตำบลป่าหุงไป แต่ของบ้านเรานี้มีแต่ผู้ใหญ่บ้านกับผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านค่ะ

สิริไพลิน : ข้างเคียงนี้ได้แต่ผู้ใหญ่บ้านกับผู้ช่วยแต่ทางป่าหุงนี่เต็มทีม หนูฟังไม่ทัน เขาพาไปดูที่ไหน

นางรุ่งนภา : ที่ขอนแก่นของทางพวกเราเนี่ยเค้าก็มาชวนนะว่าจะพาไปดูงานก็ได้ จะนั่งเครื่องบินก็ได้แต่เราว่าเราไปมาแล้วเราไปกันเองเราไปรถตู้ เราไปดูพื้นที่จริงที่ขอนแก่นว่าเป็นยังไงเราอยากเอาไปหักล้างกับเค้าตอนที่เราประท้วงค่ะเราก็แอบไปกันค่ะไปกัน 7 คน เราก็จ้างเงินส่วนตัวแล้วก็ชาวบ้านสมทบเป็นค่าน้ำมันไปค่ะเราก็ไปกันสามวันไปแบบไม่นอนในขอนแก่นให้เค้ารู้เลยนะคะ ไปวันแรกเราไปโดยวิธีไม่ใช้รถของภาคเหนือเราหารถที่ภาคใต้มารับเรา เพราะว่าถ้าอย่างงั้นเราจะเข้าโรงงานเค้าไม่ได้เข้าพื้นที่ขยะเค้าไม่ได้

สิริไพลิน : ตัวโรงงานขยะเขาก็มีเครือข่ายของของโรงงานขยะ ถ้ารถเขียงรายเข้าไปเขาก็จะ

นางเจริญศรี : เราแจ้งเราเรามาจากเขียงรายแล้วก็เข้า ประมาณ 9 โมงเห็นเราเอารถยกเข้าไปเราเข้าไป 7 โมงครึ่ง

นางรุ่งนภา : เรานัดที่โรงงานเรานัด 9 โมงแต่เราตื่นเช้าเราออกจากโรงแรมเราไปที่บ่อขยะ 7 โมงเค้าก็ไม่สนใจเราก็ทะลุทะลวงไปถึงบ่อขยะซึ่งเราไปเห็นก็คือเป็นภูเขาแบบนี้ ขยะทั้งนั้นเลยคะ

นางเจริญศรี : แอบไปถ่ายรูปมาหมดเลยถ่ายรูปในโรงงานถ่ายมา

นางรุ่งนภา : โรงงานก็ติดกับบ่อขยะคะ ไม่มีบ้านชาวบ้านสักเท่าไร มีแต่ว่าไม่เคยก็เป็นชุมชนขยะอยู่แล้วชุมชนที่เขาเก็บขยะ

สิริไพลิน : อาชีพของคนในตรงนั้นมันก็ต่างกับของเรา เราเป็นเกษตรกรของเค้าคือเก็บของเค้า

นางรุ่งนภา : แล้วเราก็ไปที่โนนท่อน เราก็ไปถามชาวบ้านที่เค้าจะไปสร้างแห่งที่สอง หลวงพ่อชาวบ้านต่างต่างตอนแรกเราไปเค้าไม่พูดกับเราเลยเราก็ต้องเปิดคลิปเปิดรูปที่เราต่อต้านในพื้นที่ให้เค้าดูเค้าเลยคุยกับเราเค้าก็ให้ข้อมูลว่าอย่าให้เกิดในพื้นที่เรานะ ตอนแรกเค้าก็คิดว่าเราเป็นโรงงาน เค้าก็ไม่ให้ข้อมูล เราเลยเปิดโทรศัพท์ให้เค้าดูว่าเราเป็นคนต่อต้านนะ เป็นคนที่ไม่อยากได้ เราเลยอยากมาดูพื้นที่ที่เค้าต่อสู้ชนะ เขาทำยังไงเขาเลยออกมาให้ข้อมูลเราหมดเลย เขาบอกว่าอย่าให้สร้างในพื้นที่ถ้าไม่มีขยะจริง ๆ

อ.สงกรานต์ : พี่คิดว่าน่ากังวลที่สุดสำหรับผลกระทบที่เรากังวลที่สุดคือ 3-4 เรื่องคือเรื่องอะไร

นางรุ่งนภา : เรื่องของสิ่งแวดล้อมที่เราเราต้องได้รับก็คือจากน้ำ ในการทำคลอง ทำบ่อปลา เลี้ยงสัตว์แล้วก็เข้าแล้วก็จะเลี้ยงวัวเลี้ยงหมูด้วยคะเลี้ยงปลาแล้วก็ขานาทำพืชเกษตรคะเราก็ปลูกกล้วย มีนาข้าว แล้วข้างล่างนี่ก็จะเป็นสถานีทดลองข้าวของภาคเหนือของเขียงรายก็ไม่ไกลเท่าไรก็น้ำสาयนี้ก็ไปหมดคะ แล้วก็เรื่องของอากาศ แล้วก็เรื่องของผลกระทบจากขยะที่เข้ามาเราไม่รู้ว่าขยะที่เค้าเอามา เค้าบอกว่าเอามาเผาเราหมดหมดเลย เพราะมันไม่มีการคัดแยกเราแล้วขยะสารพิษอะไรต่าง ๆ ที่มันจะลงสู่ธรรมชาติ ก็สามเรื่อง แล้วลำพังจากช่วง PM 2.5 เราก็แค่ 2-3 เดือนแต่เราต้องอยู่กับมลพิษที่เราไม่รู้ว่ามันจะอยู่ไปนานเท่าไร

อ.สงกรานต์ : แล้วอบต.เนี่ยพวกพี่เคยถามเรื่องนี้กับเขาไหมว่าเขาคิดยังไงกับเรื่องนี้แล้วผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเขาคิดยังไงว่าทำไมเขาถึงคิดจะเอามาลง

นางรุ่งนภา : เขาบอกว่ามันดีหมดไม่มีอะไร

นางเจริญศรี : เขาบอกมันคืออบต.จะมีรายได้คะ

นางรุ่งนภา : เขาพูดอย่างเดียว คือเรื่องของรายได้

อ.สงกรานต์ : อ้อ คือดีสำหรับเขา ดีสำหรับอบต.

นางรุ่งนภา : เขาพูดถึงเรื่องเงินอย่างเดียวเลยคะ

นางเจริญศรี : นี่นายกฯพูดเองด้วยนะว่าอบต.จะมีรายได้ แต่เขาสีมคิดว่าชาวบ้านได้อะไร

อ.สงกรานต์ : คิดคิดแต่มุมมองตัวเองอย่างเดียวว่าจะได้เงิน

นางรุ่งนภา : การจัดการอะไรนู่นนี่นั่นเขาไม่ได้พูดถึง เรื่องถนนก็เห็นอยู่มันก็ได้เหมาะที่จะรถจะวิ่งเลย

อ.นัทธมน : ผลกระทบเมื่อปีที่พี่เรียมบอกว่า ปลาที่เราเลี้ยง ทั้งน้ำ ทั้งอุณหภูมิที่มันปรับเปลี่ยนมันจะส่งผลกระทบต่ออันนี้เราทำข้อมูลเสนอ เป็นกิจจะลักษณะยังไง มีเอกสารมีอะไรที่ไปยื่นตอนที่เราคัดค้าน

นางเจริญศรี : มีค่ะมีเอกสาร

นางรุ่งนภา : มีข้อมูลพวกนี้อยู่แต่ว่าเรามั่นเขาก็กไม่ได้สนใจอะไรเท่าไรก็คือก็คือเราที่ใช้พลังชาวบ้านนะคะ เพราะว่าเราพยายามบอกว่ามีที่ชุมชนมีที่รายชื่อเท่าไรที่ได้รับผลกระทบเราก็ต้องสู้แบบนี้ค่ะ เราก็พยายามรวบรวมข้อมูล

สิริไพลิน : เราต้องหมายถึงว่าเราต้องลงลึกหนักแน่นขึ้นไหนที่อย่างเช่นว่าสมมติว่าเราจะพูดว่าถ้าเกิดคุณสร้างตรงนี้เกิดอุณหภูมิน้ำเปลี่ยนเนี่ยเราก็ไปบอกกันมัยว่าน้ำเดือดขึ้นก็องศา

นางรุ่งนภา : ไม่ได้มีโอกาสพูดแบบนั้น เพราะว่าเค้าไม่เคยที่จะมารับฟัง

นางเจริญศรี : เขาไม่รับฟัง อย่างชุมชนที่อำเภอเขาบอกว่ากังวลอะไร เจริญศรี คุณกังวลอะไร

นางรุ่งนภา : ตอนที่ชาวบ้านจะพูดอะไรเยอะนายอำเภอเบรคหมดให้เราไปดูวิถีทัศนียภาพฟ้าชยะดีอย่างงั้นดี อย่างนี้ พวกเราก็นั่งอย่างนี้แล้วนายอำเภอก็บอกว่าเปิดให้ดูไม่เห็นดูกันเลยเราก็อยากจะพูดนะเราดูมันเป็นร้อยรอบแล้วเพราะในในอินเทอร์เน็ตอะไรก็มีเราดูที่ทั้งต่างประเทศทั้งที่ไทยที่ไหนเราก็ดูได้ไม่ต้องมาเปิดให้ชาวบ้านดูชาวบ้านอยากมาพูดถึงผลกระทบ เขาไม่รับฟังเขาไม่เปิดโอกาสให้เราพูด

อ.นัทธมน : มันมีเมื่อกี้ที่ตาบอกว่ามีโรงไฟฟ้าขนาดเล็กที่เขา

นางรุ่งนภา : เป็นเตาขนาดเล็กเป็นเตาขนาดเล็ก

อ.นัทธมน : เตาเผาจัดการขยะเฉยๆไม่ได้ผลิตไฟฟ้า

นางรุ่งนภา : ก็คือไม่ค่ะคือมันจะเป็นแค่สิ่งที่จะเผาได้ก็คือ ของเมืองพานนี้เค้าจะทำ zero waste เขาได้รับรางวัล ของ zero waste ก็คือคัดแยกขยะจนเหลือน้อยที่สุดเอาไปเผาถ้าเป็นขยะที่เป็นเศษอาหารแล้วเขาก็จะไปเลี้ยงไส้เดือนทำอะไรก็ค่ะ ที่เป็นขวดพลาสติกเขาก็จะไปแปรรูปอะไรอย่างนี้ค่ะ ของเมืองพานเขาจะ ถ้าสมมุติว่าเป็นขยะที่รวมเขาจะไม่รับ ของเมืองพานเขาจะได้รับรางวัล zero waste ทุกปี

อ.นัทธมน : เขาเอาเฉพาะถุงพลาสติกที่เผาได้

นางรุ่งนภา : ที่เผาได้แต่ถ้าเป็นเศษอาหารเศษอะไรชาวบ้านต้องจัดการ

อ.นัทธมน : ออแกนิค พวกอินทรีย์

นางรุ่งนภา : อินทรีย์ก็ต้องเอาไปให้พืชให้ผัก

สิริไพลิน : เค้าทำได้ เพราะเค้าใช้ระบบคัดแยกตั้งแต่แรกขยะที่จะรับเป็นขยะที่พร้อมที่จะเผา

นางรุ่งนภา : ใช่ค่ะ ของตำบลเมืองพานจะเป็นแบบนี้ก็ไปดูของเมืองพานได้ก็คือเป็นเป็นตำบลที่ได้รับรางวัล zero waste ทุกปีระดับประเทศด้วย

อ.นัทธมน : แต่เค้าคนที่อบต.ป่าหุ่งไม่ได้โฆษณาว่าเราจะทำแบบที่เมืองพาน

นางรุ่งนภา : ไม่ค่ะเค้าบอกว่าเค้าจะร่วมทุกอย่างเผาทีเดียวเลยเค้าพูดแบบนี้ น้ำแกงก็จะเผาได้เค้าบอกอย่างงั้นนะโอ้โหเราก็น้ำแกงก็จะเผาด้วยทำไมคุณไม่แยกกล่องอย่างนี้ ถ้าอย่างบ้านดาก็จะมีถังที่จะทิ้งเศษขยะ แล้วพลาสติกก็จะแยกทุกคือบ้านของเรา เราจะทำของเมืองพานเค้าจะส่งเสริมแบบนี้

นางเจริญศรี : ตรงนี้เลยจากป่าไฟไปจะเป็นเสาไฟสูงเขาจะขายไฟ ตรงนั้นแหละ ส่งไฟ ส่งกระแสไฟขึ้นเสาไฟฟ้าแรงสูง

อ.นัทธมน : อันนี้ใครจะมาซื้อไฟ

นางรุ่งนภา : ถ้าจะซื้อต้อง กฟผ.สิ แต่ว่ากฟผ.เราก้ยื่นคัดค้านแล้วก็ขอข้อมูล

อ.นัทธมน : เขามีทำที่ยังไงบ้าง

นางรุ่งนภา : เขาเขาก็บอกว่าตอนที่รับฟังที่เสียงรายถ้ามีเสียงชาวบ้านคัดค้านเขาเขาก็ไม่สามารถรับซื้อได้ แต่ว่าอุตสาหกรรมนี้ก็ค่อนข้างจะแพงไปเยอะก็มีอุตสาหกรรมจังหวัดที่เชียงใหม่ก็มา คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเชียงใหม่เราเรายื่นไปหมดคะยื่นไปที่เชียงใหม่ ที่สามารถที่จะยื่นคัดค้านว่าถ้ามีโรงไฟฟ้าขยะชาวบ้านไม่เอานะ เขารับทราบ ทำทุกอย่างที่ให้เราทราบว่า คุณจะอนุญาตง่ายๆ ไม่ได้นะ

อ.สงกรานต์ : ซึ้นชมมากเลย

นางรุ่งนภา : เพราะว่าดาจะเป็นคนที่ทำเอกสาร จะไม่ใช่ชื่อตัวเองเป็นหลักก็คือวันนี้จะส่งไปที่กิจการพลังงาน เชียงใหม่ก็จะเป็นให้น้องอ้อยบ้างให้แม่สมมั่งเป็นคนขอเอกสารเราก็เป็นคนทำเอกสารและให้เขาเซ็นเราก็เป็นคนส่งนะคะอุตสาหกรรมเราบ้างเค้าบ้างก็คะก็คือเปลี่ยนเวียนกันนะคะให้รู้ว่าชาวบ้านไม่เอาแต่ทุกคนรับรู้หมดว่าไม่เอาแต่เราต้องส่งเยอะๆ เราเราเวลาเราจะทำอะไรเราก็จะมาประชุมกันเราจะ นั่นนี่นะ เพราะว่าเราเราไม่ได้ตั้งตัวเป็นแกนนำแต่เราได้รับผลกระทบแต่พอเราออกมาเยอะๆ เราก้ถูกมองว่าเป็นตัวแกนนำที่ทำ แต่อย่างที่บอกเราเรามีแนวทางตรงไหนเราก้ต้องทำเพื่อจะให้ชุมชนของเราอยู่แบบเนี้ยไม่ต้องไปมีโรงงานขยะเกิดขึ้นคะ ถ้าเกิดจริงๆ นะ ตายอยู่ไม่ได้แน่เพราะว่าบ่อปลาอะไรเนี้ยไม่สามารถเลี้ยงได้

อ.สงกรานต์ : คำถามเรื่องภัยคุกคามเรื่องมือปืนนี้เป็นยังไงบ้างครับ ชาวช่วงหลังๆ นี้แบบ

นางรุ่งนภา : ช่วงหลัง ๆ นี้เรามีตำรวจมาเหมือนเราขอคุ้มกันไปของที่ไอ ฟีนูแล้วก็ของพี่แยะเค้าก็คือเค้าจะทำหนังสือมาถึง ถึงกรรมการศิลป์มาถึงตำรวจแห่งชาติมาถึงกระทรวงยุติธรรมมาถึงผู้ว่าแล้วมาถึงโรงพักพานก็คือให้ขอคุ้มครองเรานะคะ แล้วก็ตำรวจก็จะมาลงมาสอบถามแล้วก็มาตรวจตาคะมีตำรวจมาเข้ามาทุกวันก่อน เพราะฉะนั้นอำเภอมันบอกว่าร้องไปทุกที่เลยนะว่าให้พวกเราแบบนี้ เราก้ต้องร้องเพราะว่ามันเป็นเรื่องของความปลอดภัยด้วยเรื่องของสิ่งแวดล้อมเราด้วยแล้วก็คนที่ถูกเพ่งเล็งเราก้กลัวใช้ไหมละเพราะเราไม่รู้ว่ามีมือปืนเขาเพราะว่าเค้าโทรมาก่อนแล้วเค้าก็มีมือปืนเข้ามาจริงแล้วมือปืนความจริงเขาน่าจะเป็นซุ่มมือปืนเหมือนเขาส่งตัวแทนมือปืนมาก่อน มาดูลาดราวก่อนเพราะคนที่มาเนี้ยก็คือเป็นคนที่มีคดีฆาคนตายที่แม่สายยังไม่จบ เพราะยังเหมือนกับบ่อออกมาสูคีดี

อ.สงกรานต์ : ประกันตัวออกมา

นางรุ่งนภา : ก็ใส่กำไล em อยู่ถ้าวันนั้นเราคั้นก็น่าจะเจอปืนแต่เราก้ไม่ทำเราก้ที่นั่งคุยกัน เราก้ระวังตัวกัน แล้วก็คนที่มาติดต่อเราก้เป็นคนที่เหมือนกับอยู่ในแวดวงนักเลงอะไร ถ้าในเมืองพานมันก็มีซุ่มมือปืนที่ยังอยู่ ตำรวจเค้าก็รู้พอเราไปแจ้งความไปลงบันทึกประจำวันเค้าก็รู้เลยเค้าก็โอเคเค้าก็ดูแลให้ ตอนแรกไปแรกๆไปแจ้งการชุมนุมนี้ทะเลาะกับตำรวจนะ หลังๆไม่ถามอะไรรู้ละว่าเราจะไป

อ.นัทธมน : คึ้นเคยกัน

นางรุ่งนภา : ใช่ คึ้นเคยกัน

อ.นัทธมน : ย้อนกลับมาของพี่เรียววันที่ 1 ตอนที่เขานัดใกล้เกลี่ยจะมีใครไปเป็นเพื่อน

นางรุ่งนภา : ก็มีพวกเราก้ น่าจะไปคะ

อ.นัทธมน : ในเชิงนักกฎหมายได้มีใครจะช่วย

นางรุ่งนภา : ตอนนี้จะพีหนูบอกว่าเดี๋ยวจะติดต่อพี่แย์ พี่ศุภชัยคะ ของพีซีพีอาร์เชียงใหม่คะ

สิริพัทธ์ : ใช่ครับ เห็นพี่แย์เขาบอกว่ามีคดีหมิ่นประมาท

นางรุ่งนภา : ก็เดี๋ยวจะไม่รู้ว่าพี่แย์จะลงมาเมื่อไหร่ก็คงจะนัดคุยกันคะ ก็เดี๋ยวล่ะหลังจากนี้เดี๋ยวจะโทรหาพีหนู โทรหาน้องดริม

อ.สงกรานต์ : พี่แย์เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาของคลินิก

นางรุ่งนภา : อ้อคะ ใช่คะ ไปเจอกับพี่แย์หลายรอบแล้วคะ เพราะว่าตอนนั้นพี่เค้ามาให้ข้อมูลชาวบ้านตอนนั้นชาวบ้านกลัวถูกใครขู่คนเดียวชาวบ้านก็กลัวแล้วพี่แย์ก็เข้ามาให้ข้อมูลมา มาให้ว่าเรามีสิทธิ์อะไรนู่นนี่นั่นชาวบ้านก็เริ่มมั่นใจขึ้นกล้าออกมามากขึ้น ก็จะมีผู้ใหญ่บ้านบางคนออกไปสืเตียวก็จะเอาติดคุกหมดแล้วอย่างนู่นนี่นั่นเลยคะแต่พอพีหนูพี่แย์พี่เค้ามาให้ข้อมูลเขาก็บอกว่ามันเป็นสิทธิของเราที่ทำได้ชาวบ้านก็เริ่มไม่กลัวก็เริ่มออกมาปกป้องสิทธิของตัวเอง ล่าสุดนี้ตำรวจก็ถามหาพี่แย์ที่นำไปป้องกันสิทธิของพี่แย์คะเราก็บอกพี่แย์เขาอยู่นอกไม่ได้อยู่ที่นี้

อ.นัทธมน : อ้อ พี่เค้ามาช่วย

นางรุ่งนภา : พี่เค้ามาช่วยคะ เพราะพี่เค้าจะดูเรื่องของภัยคุกคามคะ

อ.นัทธมน : ก็มาแนะนำว่าต้องทำยังไงจัดกระบวนการยังไง

นางรุ่งนภา : ใช่คะ ตอนแรกเราก็ไม่ค่อยอะไรคะ ก็สะเปะสะปะเพราะว่าหนักก็คือดาจะหนักเอกสารกับต้องไปประสานนู่นนี่นั่นเขาก็ต้องมาสู้อีกคะมันก็เลยแบบมีหลายอย่าง

อ.สงกรานต์ : พี่ไอคือองค์กรที่ชื่อ Protection International คือดูเรื่องคุ้มครองคนที่ได้รับการภัยคุกคามจากการต่อสู้เรื่องสิทธิมนุษยชนสิ่งแวดล้อม คุณป็นี่น่าจะเป็นศิษย์เก่าที่คณะเราด้วย

นางรุ่งนภา : ใช่คะ พี่ป็นี่น่าจะอยู่เชียงใหม่คะ

อ.นัทธมน : จะบอกว่าในแวดวงนี้คือในประสบการณ์นะคะจากทีมช.เราก็จะอยู่ในเครือข่ายพวกนี้ก็ให้ความมั่นใจกับชาวบ้านว่าถ้าอยู่ในมือที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในทุกๆด้านอย่างทั้งหมด EnLaw ก็จะเป็นทำคดีสิ่งแวดล้อมพี่แย์ก็จะช่วยในเรื่องของสิทธิชุมชนนะคะแล้วก็พี่เค้าจะมีข้อเสนอแนะว่าเราจะต้องระมัดระวังยังไงบ้างนะคะ

นางรุ่งนภา : ซึ่งดาเองโชคดีที่ได้ทำงานเกี่ยวกับสาธารณะมาก่อนแล้วก็มีเพื่อนที่อย่างแอด์เซสอย่างอะไรนะคะ NGO ที่เค้าทำงานกับพีหนูคะเค้ารู้จักเค้าก็เลยให้เบอร์โทรมาเราก็เลยใช้ความที่แบบเออเราน่าจะรู้จักแล้วก็อ้างถึงเราก็โทรไปก่อนนะคะซึ่งถ้าไม่มีพีหนูพี่แย์พี่ป็นี่ เราก็ไปไม่เป็นเหมือนกัน เพราะว่าทนายหลายคนเค้าในพื้นที่เค้าไม่ได้ช่วยอะไรเราก็เลยอาศัยข้างนอกนะคะ แต่เราก็ต้องเอาตัวเองไปล่อกระสุนเยอะ

อ.สงกรานต์ : ก็คือคนที่เสี่ยงที่สุดแล้วก็ลงแรงมากที่สุดก็คือชาวบ้านเนี่ยแหละครับส่วนนี้

นางเจริญศรี : ใช่คะกล้าสู้ก็ทำกล้ารับความจริงกล้าตาย

นางรุ่งนภา : ใช่ ก็คือถ้าชาวบ้านไม่ช่วยนะเราก็จบอะ เราต้องบอกมันให้ความมั่นใจกับชาวบ้านนะว่าเออเขาจะมาให้ความรู้เรื่องนี้ชาวบ้านเข้ามาฟังคะเราตั้งใจที่มีหน่วยงานต่างๆมาช่วย

อ.สงกรานต์ : คือผมก่อนที่จะมาเป็นอาจารย์ผมทำงานอยู่ที่มูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อมมาก่อน 8 ปีก็ทำงานคดีแบบนี้ครับแต่ว่าอยู่โซนส่วนใหญ่จะเป็นโซนที่ภาคกลางนู่นนี่นั่นก็เจอคดีแบบนี้เยอะล่าสุดมันจะออกมาเป็นอาจารย์ก็คดีโรงไฟฟ้าที่หนองแขงครับ อันนั้นก็ยังมีอีกจริงแล้วมีคนตายครับแล้วก็เห็นก็พอจะเข้าใจ

สถานการณ์พอรู้ว่าที่นี้มีเคสแล้วก็ก็เป็นโอกาสที่ดีที่จะพานักศึกษามาเรียนรู้เป็นโอกาสที่ดีมากเพราะว่าส่วนใหญ่เราเรียนเราก็เรียนแต่ตัวบทกฎหมายกับทฤษฎีแต่ไม่ได้เห็นว่าปัญหาจริงมันเป็นยังไงใช่ไหมครับ แล้วก็คนที่ลงแรงแล้วก็เสียมากจริงจริงก็คือชาวบ้านอะไรแบบนี้ ครับพวกเราที่เต็มที่ได้สนับสนุนเท่านั้นแหละถ้าเกิดชาวบ้านไม่ลุกขึ้นมาสู้เนี่ยก็เค้าก็สร้างได้แล้วเรียบร้อยคงตอนนี้ยากจะลงเสาเข็มแล้วมั้งผมก็อะไรนี้ครับ

นางรุ่งนภา : ใช่ๆ

นางเจริญศรี : ถ้าไม่มีชาวบ้านก็คงตั้งนานแล้ว

นางรุ่งนภา : ด้วยชาวบ้านเขาทำนาทำสวนเลี้ยงปลาไง เขาเลยต้องปกป้องชุมชนของเขา อย่างพวกเราถ้าถ้าสมมุติว่าเราย้ายหนีไปเราก็ได้แต่เราย้ายไม่ได้ค่ะ เพราะว่าชาวบ้านยังอยู่ค่ะ แล้วตอนอย่างที่ว่าเวลามีอะไรจะแจ้งในไลน์กลุ่มถ้าสมมุติว่ามันมีเรื่องชาวบ้านก็จะมานะแต่ว่าพอดีช่วงเนี่ยเค้าทำนาทำอะไรกันเราก็บอกว่าเออนักศึกษาเค้าจะมาสัมภาษณ์นะเค้าก็ให้แต่เราตอนแรกเค้าอาจจะมาหลายคนเนี่ยแต่อย่างที่เราบอกเค้าทำงานแล้วคือช่วงนี้เค้าสบายใจเยอะขึ้นแล้วก็มันเป็นเรื่องช่วงก่อนที่เขาอาจจะกลัวพวกเราไปปรับเงินไปโน่นนี่นั่นมันก็มีการระแวงกันเกิดขึ้นแต่เราก็ให้ความมั่นใจเค้าว่าเรายังอยู่นะเรายังสู้เนาะ ชาวบ้านด้วยด้วยเค้าเป็นคนที่นี่ด้วยนะค่ะ ถ้าอยู่ละแวกเนี่ยค่ะที่ออกมาสู้กันถึงไม่มากแต่ก็เป็นคนพื้นที่

อ.สงกรานต์ : เรายังมีอะไรจะถามพี่เขาอีกมั๊ยยัง

สิริธารย์ : ไม่มีแล้วค่ะ

นางเจริญศรี : ข้อมูลเต็ม

อ.สงกรานต์ : ข้อมูลเต็ม

สิริไพลิน : ให้ข้อมูลระดับปริญญาเอกกับเด็กป.ตรีนี้ได้ข้อมูลไปเยอะเกินล่ะ

นางเจริญศรี : ข้อมูลเต็มจัดเต็มเลย

อ.สงกรานต์ : ถ้าฉันสัมภาษณ์เราเราจบสัมภาษณ์แล้วนะเดี๋ยวจะได้สรุปแล้วก็จัดการให้เอกสารแล้วก็ร่ำลา นะครับก็เดี๋ยวผมขอขอบคุณนะเดี๋ยวจะมีคำตอบมาให้พี่ๆครับนิดหน่อยครับไม่เยอะจากคลินิกนะครับก็ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของพวกเราของนักศึกษาด้วยนะครับ ขอขอบคุณอีกรอบนึงนะครับให้อาจารย์เปี้ยกครับ

อ.นัทธมน : พี่จะคือจะเกริ่นว่าวันนี้เราอาจจะมาเหมือนทำความรู้จักกันในเบื้องต้นนะค่ะแล้วก็อย่างพี่มช.เราก็จะทำงานร่วมกับเครือข่ายทางด้านองค์กรสิ่งแวดล้อมนะค่ะ จะมีน้องๆที่จะเข้ามาช่วยทีนี้ในส่วนของเราคืออย่างอย่างเครือข่ายทางสิ่งแวดล้อมของเราอาจจะทำงานนะอย่างพี่แยมเนี่ยจะทำคตินะค่ะอย่างน้องหนูเนี่ยก็จะเป็นในส่วนของคุณแล้วทำคตินะที่อยู่ที่ไหนอาจจะทั่วประเทศอะไรแบบนี้ค่ะแต่ที่นี้เนี่ยก็คือว่าอย่างของมช.เนี่ยเราก็เป็นหน่วยงานวิชาการนะค่ะอันเนี่ยอะไรที่เราสามารถจะสนับสนุนในเชิงวิชาการได้นะค่ะเรายินดีเลยอย่างเช่นถ้าจะเป็นเรื่องของข้อมูลนะค่ะอย่างที่เราอยากจะทำอะไรบอกเราเรามี ข้อมูลติดต่อกัน น้องๆอะไรอย่างนี้นะค่ะก็จะเป็นฝ่ายที่เราจะสนับสนุนในเชิงข้อมูลหรือแม้แต่ถ้าจะจัดเป็นเวทีนะค่ะคือจริงๆเนี่ยชาวบ้านพร้อมจะจัดเวทีอยู่ละนะ อันนี้ก็คือว่าหรืออยากถ้าจะไป อีกอันนึงคือในแง่ของการสื่อสารกับสังคม การบอกให้ที่อื่นได้รู้ว่าเออเราเจอปัญหาตรงนี้ ก็เลยคิดว่าอันนี้คงจะเป็นจุดที่เราจะมาทำความรู้จักกันหลังจากนี้เรายินดีจะซัพพอร์ตนะค่ะ แล้วก็ยังมีอะไรก็เออคือพี่แยมกับหนูก็เป็นคนที่เราทำงานร่วมกันนะค่ะ อันนี้ก็เลย

อ.สงกรานต์ : ถ้ามีอะไรก็ประสานงานกัน

นางรุ่งนภา : ก็ขอบคุณนะคะเพราะว่าตอนแรกแรกเราพยายามหาวิทยากรสิ่งแวดล้อมเราเคยโทรไปที่มหาชัยในพื้นที่ที่เขาไม่สนใจเลยคะ เค้าเค้าเหมือนเค้าเจอน่าจะอยู่กับอบต.คะเค้าเค้าเหมือนเค้าไม่สนใจอะไรเลยเราก็เราจะไปถามใครได้คะสุดท้ายเราก็เลยต้องพึ่งที่ไกลๆถ้าในพื้นที่เราพึ่งใครไม่ได้เลยแต่ที่เราปรึกษาได้คนเดียวที่เป็นอาจารย์ก็เป็นอาจารย์เอกที่เขาพูดที่สหทรายงาม อาจารย์เอกสู้กับโรงไฟฟ้าขยะ เราก็ไม่ก็ขอคำแนะนำเรื่องของการชุมนุมเรื่องอะไรต่าง ๆ คะ เค้าเอาประสบการณ์เค้าไปใช้อย่างการแจ้งการชุมนุมเราก็จะได้จากสหทรายงามนะคะเราเรารู้จากพื้นที่ข้างนอกมากกว่าที่บ้านเราด้วยซ้ำ

อ.สงกรานต์ : ครับ

นางรุ่งนภา : เราเคยติดต่อณะคะนักวิชาการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเค้าก็ไม่ให้คำตอบเราโทรไปเค้าก็อึ้งๆ เค้าเค้าไม่เคยที่จะให้ให้คำแนะนำอะไรเราเลย

อ.นัทธมน : ก็นับว่าเราก็ก้าวไปไกลอยู่ แต่ก็ยินดีนะคะมีอะไร เดียวนี้มันมีโซเชียลมีเดีย เดียวเราคอลกันได้ มีอะไรคอลกันก่อน ทั้งไลน์ เห็นหน้าค่าตากัน อันนี้ก็จะสนับสนุนความช่วยเหลือกับชาวบ้านนิดหน่อย

นางรุ่งนภา : ขอบคุณคะ ก็คงจะไว้สำหรับสนับสนุนกลุ่มในการทำงาน

อ.นัทธมน : แล้วก็ขอให้การต่อสู้ของชาวบ้านประสบความสำเร็จนะคะ

อ.สงกรานต์ : ปกป้องชุมชนสวยงามนี้ไว้ให้ได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้เรียบเรียง สิริธารย์ อินทร์น้อย, นายธนีสร์ ศิริภากรกาญจน์

รูปภาพการสัมภาษณ์

รูปภาพประกอบการสัมภาษณ์ชาวบ้านในพื้นที่โรงไฟฟ้าขยะ
(บันทึกภาพเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2567)

เส้นทางรถต่อสู้ของชาวบ้านในตำบลป่าหุ่ง

หลังจากที่มีข่าวลือหนาหูเรื่อย ๆ เรื่องการกว้านซื้อที่ดินเพื่อมาสร้างโรงไฟฟ้าขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ชาวบ้านถามใครก็ไม่มีใครสามารถตอบได้ว่าที่มาที่ไปของโครงการนี้เป็นอย่างไร จึงได้ปรึกษากัน 3-4 หมู่บ้าน ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่มีพื้นที่ใกล้กับที่ดินที่ถูกกว้านซื้อ เลยมีการนัดรวมตัวกันเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงกับผู้ใหญ่บ้านห้วยประสิทธิ์ หมู่ที่ 12 ตำบลป่าหุ่ง ในวันจันทร์ที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 โดยมีชาวบ้านในพื้นที่บ้านห้วยประสิทธิ์เกือบทั้งหมู่บ้าน ร่วมด้วยบ้านท่าดีหมี บ้านป่าจั่ว และบ้านป่าแหม ซึ่งชาวบ้านได้เข้าไปสอบถามกับองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วก็ไม่ได้รับคำตอบอะไร โดยหน่วยงานดังกล่าวแจ้งว่าให้ชาวบ้านไปถามกำนันและนายกอบต.ป่าหุ่งแทน ชาวบ้านขอให้กำนันและนายกอบต.ป่าหุ่งมาพบชาวบ้าน เพราะตอนนี้ชาวบ้านเดือดร้อนในเรื่องดังกล่าว ชาวบ้านอยากทราบข้อมูลกำนันตำบลป่าหุ่งมาพบชาวบ้าน พอสอบถามกำนันพบว่ากำนันก็ตอบมาเพียงว่าไม่ทราบข้อมูลที่มาที่ไปของ

โครงการโรงไฟฟ้าขยะ โดยกำนันมีหน้าที่เป็นนายหน้าในการกว้านซื้อที่เพียงเท่านั้นและยังพบว่ากำนันได้บอกกับชาวบ้านว่า “คนมีเงินทำอะไรก็ได้” ซึ่งต่อมานายกอบต. ป่าหุ่งออกมายอมรับว่าเป็นโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งจริง ๆ ให้ชาวบ้านยอมเปิดตาเปิดใจยอมรับโครงการดังกล่าว โดยบอกว่าโรงงานนั้นมีมาตรฐานที่ดีกว่าเดิมมากมาย แต่ชาวบ้านยืนยันว่าไม่ยอมรับโครงการดังกล่าว เนื่องจากชุมชนไม่ได้มีปัญหาเรื่องขยะมาก่อน และไม่มีใครแจ้งให้ชาวบ้านทราบมาก่อน สอบถามไปทางผู้ใหญ่บ้านแต่ละแห่งก็ไม่พบว่าจะมีคนออกมาพูดชี้แจงประเด็นดังกล่าวเลย บอกเพียงว่าให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งมาประชาคม ชาวบ้านเลยรวมตัวกันล่ำรายซื้อเพื่อคัดค้านการสร้างโรงไฟฟ้าขยะขององค์การ

บริหารส่วนตำบลป่าหุง และในวันพุธที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 บ้านท่าดีหมี หมู่ที่ 18 ตำบลเมืองพาน ได้ขอให้ผู้ใหญ่บ้านเปิดประชุมเพื่อลงมติเรื่องโรงงานไฟฟ้าขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง มติของบ้านท่าดีหมีคือคัดค้านโรงไฟฟ้าขยะ ซึ่งมีการลงชื่อคัดค้านการสร้างโรงไฟฟ้าขยะร่วมกับหมู่บ้านต่างๆเป็นระยะเวลา 10 วัน โดยรวมรายชื่อได้ประมาณ 1000 รายชื่อ

วันพฤหัสบดีที่ 18 พฤษภาคม 2566 ชาวบ้านจึงทำหนังสือคัดค้านส่งไปยังศูนย์ดำรงธรรมอำเภอพาน นายอำเภอพาน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพาน กำนันตำบลเมืองพาน ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเชียงราย ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย ท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย สำนักพระพุทธศาสนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดเชียงราย หลังจากส่งตัวแทนแต่ละหมู่บ้านยื่นหนังสือไปก็กลับมาปรึกษาว่าจะทำอย่างไรต่อไป เพราะยังมีอีกหลายหมู่บ้านพอจะทราบเรื่องดังกล่าว โดยมีบ้านข้าวแตะ บ้านป่าไผ่ บ้านหนองทรายทองที่เข้ามาาร่วมด้วย เพราะมีพื้นที่ไม่ห่างจากที่ถูกกว้านซื้อที่ โดยตกลงกันว่าจะทำหนังสือคัดค้านไปทางองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง

วันจันทร์ที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 มีชาวบ้านประมาณ 500 คน รวมตัวกันไปที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ขอให้นายกอบต.ออกมาชี้แจงกับประชาชน แต่ก็ไร้แว่นายก ทางชาวบ้านบอกว่าถ้านายกไม่อยู่ก็ขอให้ปลัดอำเภอ ออกมารับหนังสือคัดค้านของชาวบ้านด้วย หลังจากออกจากอบต.ป่าหุง ชาวบ้านได้เดินทางไปบ้านสส. เพื่อยื่นหนังสือคัดค้านแต่ไม่พบ ภายหลังได้มีการนัดคุยกัน

วันอาทิตย์ที่ 28 พฤษภาคม 2566 ที่ศาลาชนะศึก ลานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช บ้านท่าดีหมี มีชาวบ้านมาประชุมประมาณ 500 คน ในตอนแรกมีนักข่าวจากสำนักข่าวอัมรินทร์มาร่วมทำข่าวด้วย แต่พอติดสส. ที่ออกมารับเอกสารมา นักข่าวก็รีบกลับและไม่มีการนำเสนอข่าวอะไรทั้งสิ้น มีแต่ เฟส ไลน์ และที่ชาวบ้านไลฟ์สดเท่านั้น ที่เป็นกระบอกเสียงชาวบ้านถูกถ่ายทอดออกไปสู่สาธารณชน

วันอาทิตย์ที่ 28 พฤษภาคม 2566 ตัวแทนแต่ละหมู่บ้านออกมาประชาสัมพันธ์ให้คนในอำเภอพาน ให้ทราบถึงโครงการสร้างโรงไฟฟ้าขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง เพราะที่ผ่านมาชาวบ้านไม่มีใครได้ข้อมูลอะไรเลย สอบถามผู้นำก็ไม่มีใครออกมาชี้แจงหรือพูดอะไรให้ชาวบ้านได้รับทราบ วันพุธที่ 31 พฤษภาคม 2566 ตัวแทนแต่ละหมู่บ้านนัดพูดคุยแนวทางการต่อสู้ โดยเสนอให้แต่ละหมู่บ้านว่า ขอให้ผู้นำเปิดประชุมประชาคมให้ โดยทำหนังสือถึงผู้ใหญ่บ้านที่มีตัวแทนร่วมคัดค้าน หากผู้นำไม่ยอมเปิดประชุมก็ใช้สิทธิของประชาชนเปิดประชุมกันเอง โดยให้ผู้อาวุโสในหมู่บ้านเป็นคนเปิดประชุม

วันเสาร์ที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2566 บ้านป่าจ้าว หมู่ที่ 15 ตำบลป่าหุง เปิดประชุมประชาคม โดยผู้ใหญ่บ้านยอมมาเปิดประชุม เนื่องจากทนแรงต้านของชาวบ้านไม่ได้ โดยชาวบ้านมีมติไม่เอาโรงไฟฟ้าขยะ วันเสาร์ที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2566 เวลา 9.00 น. บ้านใหม่ข้าวแตะ หมู่ที่ 6 ตำบลเมืองพาน ผู้ใหญ่บ้านเปิดประชุมประชาคม โดยชาวบ้านมีมติไม่เอาโรงไฟฟ้าขยะเช่นกัน

วันอาทิตย์ที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2566 บ้านป่าไผ่ หมู่ 4 ตำบลเมืองพาน ผู้ใหญ่บ้านเปิดประชุมประชาคมมติคือ ชาวบ้านไม่เอาโรงไฟฟ้าขยะ วันจันทร์ที่ 5 มิถุนายน 2566 บ้านห้วยประสิทธิ์ ขอเปิดประชุม แต่ผู้ใหญ่บ้านไม่ยอมให้เปิดและไม่ยอมให้ใช้สถานที่วัด เกรงว่าวัดจะเสื่อมเสียชื่อเสียง ชาวบ้านเลยรวมตัวกันที่

โรงเรียนร้าง และเปิดประชุมกันเอง โดยมีผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านเป็นคนเปิดประชุมและแลกเปลี่ยนกับชาวบ้านโดย
ไม่สนใจว่าผู้ใหญ่บ้านจะมองอย่างไร แต่ทุกคนไม่ต้องการโรงไฟฟ้าขยะ

วันพุธที่ 7 มิถุนายน 2566 ช่วง 9.00 น. ผู้ใหญ่บ้านห้วยประสิทธิ์ประกาศประชุมชาวบ้าน แต่ไม่ยอม
พูดเรื่องโรงไฟฟ้าขยะ แต่ชาวบ้านไม่ยอมจึงกดดันให้อาเภอติเรื่องการสร้างโรงไฟฟ้าขยะ ชาวบ้านลงมติไม่เอา
โรงไฟฟ้าขยะเพราะเกรงเรื่องผลกระทบที่ตามมา

วันพุธที่ 7 มิถุนายน 2566 บ้านป่าแฉม หมู่ 5 และหมู่ 18 มารวมตัวกันเพื่อเปิดประชุม แต่ไร้เงา
ผู้ใหญ่บ้านมาเข้าร่วม แต่มีทางปลัดอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ เกษตรอำเภอ ครู กรรมการทางอำเภอ มาร่วม
ประชุมกับชาวบ้าน รับข้อเสนอของชาวบ้านเพื่อไปหาแนวทาง ทางตัวแทนชาวบ้านมีการติดต่อทางช่อง 7 มา
ทำข่าว

วันอาทิตย์ ที่ 11 มิถุนายน 2566 ชาวบ้านหนองทรายทอง ขอให้ผู้นำเปิดประชุม แต่ไม่ได้รับความ
ร่วมมือ ชาวบ้านเลยรวมตัวกันพูดคุยและลงมติกันเองว่าไม่เอาโรงไฟฟ้าขยะ โดยมีกลุ่มชาวบ้านตามหมู่บ้าน
ต่างๆมารวมกันให้กำลังใจ และกระจายไปประชาสัมพันธ์ให้กับคนอำเภอบ้าน โดยพื้นที่แถวลุ่มน้ำได้ทราบเรื่อง
โครงการดังกล่าวและเรื่องผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

วันจันทร์ที่ 12 มิถุนายน 2566 มีชาวบ้านบางส่วนถูกทางศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบ้าน เรียกตัวไป
สอบถามข้อมูล โดยชาวบ้านถามหาจดหมาย ซึ่งบางรายได้รับจดหมายบางรายก็ไม่ได้รับจดหมาย คนที่ได้รับ
จดหมายก็ไปพบปลัดประภัสสร เขื่อนเมืองพาน ที่ศูนย์ดำรงธรรมบ้างบางคน ส่วนคนที่ไม่ได้รับจดหมายก็เลือกที่
จะไม่ไปพบ เพราะยังไม่ได้รับจดหมายเรียกพบ แต่ชาวบ้านที่ทราบข่าวก็พากันไปให้กำลังใจจำนวนหนึ่ง ในช่วง
บ่ายตัวแทนมีการยื่นหนังสือคัดค้านโครงการจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง และอุตสาหกรรมจังหวัด
โดยใช้เวลา 7 วันในการตอบกลับ ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาบ้านได้ประสานหลายหน่วยงานเพื่อช่วยเรื่องข้อมูล
และวิธีการดำเนินการ ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นบางแห่ง ส่วนใหญ่ชาวบ้านจะต่อสู้กันเอง การล่ารายชื่อก็มีผู้
ร่วมลงชื่อคัดค้านมาหลายหมู่บ้านหลายชุมชน แต่ก็ไม่มีตัวแทนมาร่วมด้วย หลังจากนั้นเรื่อยมา ชาวบ้านถูก
กดดันจากภาครัฐ ให้งดออกสื่อ หรือโพสทางเฟสทางไลน์ โดยอ้างว่าจะทำให้อำเภอเสียหาย ตัวแทนที่ทำงาน
ในส่วนราชการ ก็ถูกเรียกไปคุยไปสอบถามให้หยุดการเคลื่อนไหว ถูกกำจัดสิทธิ์ที่จะแสดงออก

วันเสาร์ที่ 17 มิถุนายน 2566 ชาวบ้านรวมตัวไปประชาสัมพันธ์ ทางพื้นที่ป่าหุ่ง ซึ่งบางหมู่บ้านบาง
แห่งก็ไม่ทราบถึงเรื่องดังกล่าว เพิ่งมาทราบตอนที่เป็นข่าวและตาม social

ในวันดังกล่าวมีคำสั่งจากนายอำเภอบ้านให้นำทำตัวเป็นกลาง โดยไม่รู้ว่าเป็นกลางแบบไหน และให้คอย
จับตาดูความเคลื่อนไหวของประชาชน และแจ้งให้ชาวบ้านทราบในเรื่องดังกล่าว แต่ก็ไม่มีใครมาพูดชี้แจงให้
ชาวบ้านได้รับรู้รับทราบ

วันพฤหัสบดี ที่ 22 มิถุนายน 2566 ไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมที่เขียงราย ขอคำปรึกษา และหาแนวร่วม

วันเสาร์ที่ 24 มิถุนายน 2566 ชาวบ้านเดินทางไปขอนแก่นเพื่อดูพื้นที่ใกล้เคียงโรงไฟฟ้าขยะที่
ขอนแก่นได้แก่ บ้านบึงแก บ้านคำบอน และวัดบึงสำราญ ตำบลโนนท่อน ไปดูสภาพแวดล้อมรอบโรงงาน
ผลกระทบที่ชุมชนรอบด้านได้รับ และเก็บภาพรอบๆพื้นที่

วันพุธที่ 28 มิถุนายน 2566 นายอำเภอนัดเจรจาที่ว่าการอำเภอ ไม่มีคำตอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นายอำเภอให้กลุ่มคัดค้านพูดถึงความกังวลของชาวบ้าน แต่พอชาวบ้านจะพูดในสิ่งที่ค้างคาใจกลับถูกนายอำเภอไม่ให้พูด และไม่ได้รับคำตอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงแม้แต่น้อย และขอร้องให้กลุ่มคัดค้านให้หยุดการเคลื่อนไหว งดการลงใน facebook ลงใน line ซึ่งชาวบ้านมองว่าไม่เป็นธรรมสำหรับพวกเรา หลังจากวันที่ 28 มิถุนายน 2566 มีผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านห้วยประสิทธิ์ที่ออกมาเคลื่อนไหวร่วมกับชาวบ้าน ถูกนายอำเภอให้พิจารณาตัวเองให้ลาออก

วันเสาร์ที่ 8 กรกฎาคม 2566 คุณศยามน ไกยูรวงศ์ พร้อมคณะ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ลงพื้นที่สอบถามข้อมูลกับทางชาวบ้าน

วันเสาร์ที่ 22 กรกฎาคม 2566 คุณสถาพร มาลัยลอย จากมูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อมจากกรุงเทพและเชียงใหม่ ลงพื้นที่เพื่อให้ความรู้เรื่องสิทธิที่ชาวบ้านมี สิทธิที่จะร่วม สิทธิที่จะรู้ สิทธิที่จะร้อง สิทธิที่จะฟ้อง เพื่อสร้างความมั่นใจกับชาวบ้านในพื้นที่เพราะที่ผ่านมาชาวบ้านกังวลเรื่องที่จะออกมาต่อสู้เพราะถูกข่มขู่เรื่องที่จะออกมาคัดค้าน

วันจันทร์ ที่ 24 กรกฎาคม 2566 สำนักงานศิลปากรที่ 7 เชียงใหม่ลงมาตรวจสอบพื้นที่ตรงบริเวณสันกู่ ซึ่งเป็นพื้นที่โบราณสถานของชุมชนที่เล่าขานผ่านกันมา หลายชั่วอายุคน

ในวันเดียวกัน ชาวบ้านยื่นหนังสือแจ้งทางสภ.พาน เพื่อชุมนุมที่ป่าหุง แต่ถูกขู่ว่าจะแจ้งข้อหา มาตรา 112 เพราะเขาอ้างเรื่องการจัดงานพิธี

วันอังคารที่ 25 กรกฎาคม 2566 ชาวบ้านไปแจ้งยกเลิกการชุมนุม แต่เข้าไปองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงเข้าไปยื่นเรื่องขอข้อมูลข่าวสาร นายกององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงรับปากว่าจะรอ แต่สุดท้ายก็หลบหน้า ทางเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลนัดให้ไปรับเอกสารในวันศุกร์ที่ 4 สิงหาคม 2566 และประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวเรื่องการรับเอกสาร ชาวบ้านก็อยากไปร่วมรับข้อมูลข่าวสารด้วย

วันเสาร์ - อาทิตย์ที่ 22-23 กรกฎาคม 2566 นายอิต ภูมิประเทศ ส่งไลน์มาห้ามเรื่องการใช้สถานที่ในการพบปะกลุ่มที่เคลื่อนไหวต่อต้านโรงไฟฟ้าชยะ

วันอาทิตย์ ที่ 30 กรกฎาคม 2566 ชาวบ้านไปร่วมกิจกรรมตำบล และถูกข่มขู่ในเรื่องการต่อต้านโรงงานไฟฟ้าชยะ

วันพฤหัสบดีที่ 3 สิงหาคม 2566 ไปแจ้งการชุมนุมที่สภ. พาน

วันศุกร์ที่ 4 สิงหาคม 2566 ชาวบ้านไปรับเอกสารข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง แล้วกลับมาร่วมติดยาตามคั่นคลองชลประทาน ร่วมรับประทานอาหารร่วมกัน

วันอังคารที่ 29 สิงหาคม 2566 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพานเรียกไปพบ เรื่องที่ทางศูนย์ดำรงธรรมอำเภอพาน โดยนายวุฒิศร คำมา นายอำเภอพาน ส่งหนังสือที่มีผู้ร้องเรียน กล่าวหาว่าเป็นเจ้าหน้าที่รัฐทำตัวไม่เหมาะสม โดยทางผผู้ำนวยการโรงพยาบาลไม่ได้ว่ากล่าวอะไร เพราะเราไม่ได้ทำอะไรผิด เป็นสิทธิที่เราพึงทำได้ และให้กำลังใจในการต่อสู้

วันพุธที่ 30 สิงหาคม 2566 ไปพบผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเมืองพาน นายอนุสรณ์ ศรีจันทร์ และหัวหน้าสาธารณสุขอำเภอพาน นายวิสุทธิ เสน่หา โดยไปพบเรื่องที่ทางศูนย์ดำรงธรรม

อำเภอโดยนายวุฒิกิจ คำมา นายอำเภอพาน ส่งเรื่องหนังสือที่มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่าเราเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ทำตัวไม่เหมาะสม ทางโรงพยาบาลสต และสาธารณสุข ก็ไม่ได้ว่าอะไรเช่นกัน เนื่องจากเป็นสิทธิที่จะทำได้ในการออกมาเรียกร้องสิทธิประชาชน ปกป้องชุมชน และอสม.ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

วันอาทิตย์ ที่ 3 กันยายน 2566 ชาวบ้านไปพบอาจารย์ที่ฟาร์มสุขไปขอคำแนะนำพร้อมมทีมเพื่อหาแนวทางในการต่อสู้

วันพุธที่ 6 กันยายน 2566 ชาวบ้านได้รับจดหมายจากกรรมการสิทธิมนุษยชน ให้เข้าร่วมให้ข้อมูลที่ศาลากลางจังหวัดเชียงราย ในวันพุธที่ 13 กันยายน 2566 และวันเสาร์ที่ 9 กันยายน 2566 จะนัดคุยกับทีมเตรียมกระบวนการที่จะพูดคุยในวันที่ไปศาลากลาง

วันจันทร์ที่ 11 กันยายน 2566 นัดเตรียมความพร้อมก่อนไปศาลากลางจังหวัด แบ่งบทบาทหน้าที่และมอบหมายงานแต่ละพื้นที่

วันพุธที่ 13 กันยายน 2566 เดินทางไปศาลากลางจังหวัดเชียงราย พร้อมมวลชนจำนวนมากหลายหมู่บ้าน ได้แก่ บ้านห้วยประสิทธิ์ บ้านป่าจิว บ้านป่าแหม บ้านหนองทรายทอง บ้านป่าไป บ้านใหม่ บ้านท่าดีหมี บ้านป่าसान บ้านหนองบัว และบ้านสันขี้เถ้า รวมตัวกันไปเพื่อแสดงให้ทราบว่าชาวบ้านไม่ต้องการโรงไฟฟ้าขยะ โดยมีตัวแทนเข้าให้ข้อมูลกับทางกรรมการสิทธิจำนวน 5 คน ได้แก่ นายสุกิจปัญญา, นายสุตล สมโพธิ์, นางเอมอร ตื้อแก้ว, นางเจริญศรี คำอ้อย และนางรุ่งภา กำวินโดยชาวบ้านที่เหลือรอบบริเวณด้านนอกศาลากลางและมอบหมายให้ชาวบ้านชื่อ 'อ้อย' คอยประสานนักข่าว เพราะมีนักข่าวจากหลายสำนักมาทำข่าว

วันศุกร์ที่ 29 กันยายน 2566 นัดประชุมเพื่อเตรียมเคลื่อนไหวของกลุ่มชาวบ้าน

วันอาทิตย์ที่ 1 ตุลาคม 2566 ออกประชาสัมพันธ์แสดงจุดยืนในการคัดค้านโรงไฟฟ้าขยะ ผ่านเส้นทางบ้านป่าแหม บ้านป่าหัด ตำบลป่าหุง ศาลากลาง บ้านเหมืองหลวง บ้านป่าแดด บ้านป่าบง บ้านฮ่องหลง ตลาดพาน บ้านป่ากว่า บ้านเก่า บ้านหนองบัว และบ้านป่าसान

วันเสาร์ที่ 11 พฤศจิกายน 2566 ติดป้ายคัดค้านถนนเส้นซอย 9 ชลประทาน บ้านใหม่ บ้านท่าดีหมี และบ้านห้วย

วันอังคารที่ 21 พฤศจิกายน 2566 ออกประชาสัมพันธ์เรื่องการรวมตัวชุมนุมกันอีกครั้งโดยนัดวันที่ 23 พฤศจิกายน 2566

วันพฤหัสบดี ที่ 23 พฤศจิกายน 2566 ไปยื่นหนังสือบ้านสมาชิกผู้แทนราษฎร เพื่อติดตามความคืบหน้าเรื่องที่เคยส่งไปเรื่องการคัดค้านโรงไฟฟ้าขยะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงที่เคยยื่นไปเมื่อ 22 พฤษภาคม 2566

ช่วงเดือนธันวาคม 2566 เป็นช่วงที่ทางทีมคัดค้านโรงไฟฟ้าขยะยังคงติดตามเหตุการณ์ แต่เนื่องจากเรื่องราวค่อนข้างเงียบ จนถึงช่วงเดือนมกราคม 2567 เหตุการณ์ดังกล่าวก็คงยังเงียบอยู่ จนเข้าเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ชาวบ้านได้ติดตามข่าวที่ทางกรมการที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะลงพื้นที่ภาคเหนือ ชาวบ้านจึงประสานงานและติดตามข่าว อยากให้กรมการมาลงพื้นที่อำเภอพาน

วันอาทิตย์ที่ 4 กุมภาพันธ์ 2567 ได้เข้าอบรมเรื่องกระบวนการต่อสู้กับทีมที่ร่วมต่อสู้ด้วยกัน จำนวน 20 คน ที่โรงแรมอิมพีเรียล จังหวัดเชียงราย และทราบข่าวว่าองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงเปิดราคากลางของโรงงานที่ 1817 ล้านบาท

วันอังคารที่ 13 กุมภาพันธ์ 2567 ทำหนังสือยื่นไปที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง หลังจากที่ทราบ ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงเปิดราคากลางเพื่อหานายทุนมาประมูลการสร้างโรงไฟฟ้าขยะในพื้นที่ โดยชาวบ้านที่ทราบข่าวก็ได้รวมตัวกันเพื่อไปยื่นหนังสือกับทางองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงด้วย ซึ่งการไปยื่นหนังสือในครั้งนี้เป็นเรื่องบังเอิญที่ ปปช. ลงมาประชุมกับองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ทำให้ห้องปฏิบัติการบริหารส่วนตำบลป่าหุงไม่พอใจที่ชาวบ้านเข้าไปยื่นหนังสือในวันดังกล่าว และมีการสืบหาคนที่แจ้งข่าวในวันนี้ด้วย

หลังจากที่อบรมเสร็จ ชาวบ้านก็ตามข่าวเรื่อย ๆ มาเรื่องการตรวจสอบพื้นที่โครงการ จนวันพฤหัสบดีที่ 15 กุมภาพันธ์ 2567 ได้โทรเช็คข่าวตามเรื่องกรณีการที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จนได้จดหมายลงพื้นที่ จังหวัดพะเยา วันเสาร์ที่ 17 กุมภาพันธ์ 2567 แจ้งข่าวการลงพื้นที่ให้ทีมทราบ เพื่อเตรียมการต้อนรับและระดมชาวบ้านมาต้อนรับพร้อมให้ข้อมูล ให้ตัวแทนแต่ละหมู่บ้านเตรียมชาวบ้านมา และคอยเช็คความเคลื่อนไหว เพราะชาวบ้านยังกังวลว่าถ้าทางกรม.รู้ว่าชาวบ้านมารอพบ แล้วองค์กรดังกล่าวจะไม่มา หรือ หลบหน้าเหมือนหลายหน่วยงานที่ผ่านมา

วันจันทร์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2567 ชาวบ้านตัดสินใจลงแจ้งในกลุ่มรวมพลคนต้านขยะให้รับทราบถึงกำหนดการที่ทางกรม. จะลงพื้นที่รับฟังปัญหาความเดือดร้อนของชาวบ้าน

วันอังคารที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 13.00 น. นายอภิชาติ ศิริสุนทร ประธานคณะกรรมการที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม / นายประเสริฐ จิตต์พลีชีพ รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย พร้อมคณะลงพื้นที่มารับฟังปัญหากับชาวบ้าน และในวันเดียวกัน คณะกรรมการที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายได้เข้าประชุมหารือร่วมกันที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ซึ่งในที่ประชุมมีการซักถามเรื่องต่างๆกับนายกอบต.ป่าหุง และทางคณะกรรมการที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีความเห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวไม่เหมาะสมกับการสร้างโรงไฟฟ้าขยะ เพราะอยู่ใกล้แหล่งชุมชนและติดแหล่งน้ำ ได้มีข้อเสนอให้ทางนายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงสามารถยุติหรือยกเลิกโครงการได้เลย ไม่ต้องมีการขัดแย้งในพื้นที่เพิ่มขึ้น หากนายกยังคงยืนยันจะเดินหน้า ก็ต้องทำให้โปร่งใส และต้องเผชิญกับความขัดแย้งในพื้นที่เพิ่มมากขึ้นด้วย

วันอาทิตย์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2567 เวลาประมาณ 7.00 น. ทางกลุ่มผู้คัดค้านถูกคนโทรศัพท์มาเจรจาเพื่อให้อยอมรับโครงการดังกล่าว โดยมีการเสนอเงินให้แกนนำเป็นหลักล้าน และลูกทีมคนอื่น คนละประมาณ 100000-200000 บาท ให้อยอมถอยและไม่ให้ออกมาคัดค้าน แต่หากไม่ยินยอมอาจเกิดความรุนแรงขึ้นกับชีวิตของแกนนำและทีม อาจจะถูกอุ้มฆ่า แต่ถ้ารักตัวกลัวตายให้อยอมรับเงินและยุติบทบาททุกอย่าง เพราะคนที่โทรมาเจรจาทบกว่าผู้หลักผู้ใหญ่ในพื้นที่เห็นชอบกับโครงการดังกล่าว มีทั้งนายอำเภอ และตำรวจระดับปู้กำกับอดีตกำนัน อดีตผู้ใหญ่บ้าน เพราะก่อนที่จะมาเจรจากับกำ มีการวางแผนและพูดคุยกันที่โรงแรมแห่งหนึ่งในพื้นที่อำเภอพาน ก่อนที่จะมีการโทรมาเจรจากับแกนนำที่คัดค้าน ซึ่งคนที่โทรมาคือนายกองคำ ผึ้งผาย อดีต

ผู้ใหญ่บ้านใหม่ชั่วคราว หมู่ที่ 6 ตำบลเมืองพาน หนึ่งในที่ประชุมวางแผนเพื่อจะจัดการกับกลุ่มผู้คัดค้านในวันนั้น มีนายอืด ภูมิประเทศ อดีตผู้ใหญ่บ้านท่าดีหมี หมู่ที่ 18 ตำบลเมืองพาน ซึ่งเคยเป็นแกนนำที่เคยร่วมต่อสู้คัดค้านกับผู้คัดค้านปัจจุบัน แต่หลังจากการพูดคุยเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2566 ที่อำเภอ นายอืด ภูมิประเทศ ได้ออกจากการคัดค้าน และมีการโทรมาข่มขู่กลุ่มผู้คัดค้านด้วย พร้อมห้ามใช้ศาลาขณะศึกที่บ้านท่าดีหมี ในการพบปะพูดคุยของคนในชุมชนด้วย วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2567 ที่นายกองค์ฯ ผิงผายโทรมาหานางเอมอร ตื้อแก้ว ยังอัดคลิปเสียงไว้ โดยได้โทรมาเพื่อตามให้ไปหาและเล่าเรื่องทั้งหมดให้ทราบ จากนั้นชาวบ้านเลยมีการฝึกอัดคลิปเสียงหากมีใครโทรมา เพื่ใช้เป็นหลักฐานในครั้งต่อไป หลังจากวันนั้น นายกองค์ฯ ผิงผายก็ได้โทรมาหานางเอมอร ตื้อแก้ว อีกหลายครั้ง

วันจันทร์ที่ 4 มีนาคม 2567 ชาวบ้านรวมตัวไปปรับเอกสารที่ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมูลหาผู้ร่วมทุนตัวแทนอีกกลุ่ม ยื่นขอหนังสือขอพบนายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ซึ่งการปรับหนังสือในครั้งนี้เราไม่ได้แจ้งการชุมนุม ทำให้ทางอบต.ป่าหุงใช้เป็นข้ออ้างไม่ให้เราใช้เสียง ชูว่าถ้าชาวบ้านใช้เสียงจะดำเนินคดีกับกลุ่มผู้คัดค้าน หลังจากรับเอกสารเรียบร้อยแล้ว ทางกลุ่มผู้คัดค้านขับรถอ้อมล้อมพื้นที่ตำบลป่าหุงเพื่อประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนรับทราบถึงโครงการอีกครั้ง

วันอังคารที่ 5 มีนาคม 2567 เวลาประมาณ 17.00 น. นายกองค์ฯ ผิงผาย โทรมาเรื่องที่ชาวบ้านไปอบต.ป่าหุง และเน้นถามเรื่องผลประโยชน์ที่เคยเสนอให้กับทางแกนนำ เราให้นายกโทรมาถ้าอยากได้คำตอบ นายกองค์ฯ ผิงผาย เลยโทรหานายกฤษณะ แก้วดี เพื่อให้โทรหานางเอมอร ตื้อแก้ว ซึ่งตอนแรกชาวบ้านคิดว่านายกฤษณะ แก้วดี คงไม่โทรมา แต่ไม่ทราบด้วยเหตุใดไม่ถึง 5 นาที นายกฤษณะ แก้วดี โทรมาหานางเอมอร ตื้อแก้ว ซึ่งตอนนั้นชาวบ้านบางส่วนก็อยู่ในเหตุการณ์ นายกฤษณะ แก้วดี นายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงขอพบเพื่อเจรจาเรื่องที่นายกองค์ฯ ผิงผายติดต่อกันไว้ โดยจะนัดในวันที่ 12 มีนาคม 2567 ซึ่งนางเอมอร ตื้อแก้วบอกว่าวันที่ 12 มีนาคม 2567 ตนเองไม่ว่าง ทำให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงรีบวางสายไป

วันพุธที่ 6 มีนาคม 2567 ชาวบ้านทำหนังสือเรื่องขอคุ้มครองกับกรมการที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรรมการสิทธิมนุษยชน

วันศุกร์ที่ 8 มีนาคม 2567 เวลาประมาณ 15.30 น. นายกองค์ฯ ผิงผาย พร้อมกับชาวยกอีกอีกคนหนึ่ง ได้มาที่บ่อปลา นางเอมอร ตื้อแก้ว ซึ่งขณะนั้น นางเอมอรไม่อยู่บ้าน ออกไปทำธุระ มีคนข้างๆโทรไปบอกนางเอมอรว่ามีคนมาที่บ่อ 2 คน ไม่ทราบว่านัดไว้หรือไม่ นางเอมอร ตื้อแก้ว โทรหาชาวบ้านให้มารวมตัวกันที่บ่อปลาเพื่อพบชายทั้งสอง มีชาวบ้านมาร่วม 20 คน พอชายทั้งสองเห็นชาวบ้านมากันหลายคน ก็เจรจาให้ไปพบกับนายทุนวันอังคารที่ 12 มีนาคม 2567 เพื่อฟังข้อเสนอของบริษัท พวกเราถามว่าตัวแทนบริษัทอะไร ชายทั้งสองก็ตอบไม่ได้ บอกเพียงว่ายังไม่ได้บริษัท แต่ให้ไปพบกับตัวแทน ซึ่งเวลา 16.15 น. นางรุ่งนภา ก้าวิน ไปที่บ่อปลาเป็นคนสุดท้าย เปิดโทรศัพท์ที่อัดคลิปวิดีโอเดินเข้าไป ชายทั้งสองพอเห็นว่าเดินเข้าไปโดยอัดคลิปผ่านทางโทรศัพท์ไว้ก็รีบกลับ

วันเสาร์ที่ 9 มีนาคม 2567 ไปโรงพักเพื่อลงบันทึกประจำวันกรณีที่มีชายสองคนเข้ามาที่บ่อปลาโดยไม่ได้นัดหมาย ตอนแรกก็ไม่ได้เอะใจอะไร แต่เมื่อทราบว่าชายที่มาที่นายกองค์ฯ ผิงผาย ซึ่งทราบชื่อต่อมาก็คือ

นายเป็ง คำดา อดีตผู้ใหญ่บ้านทุ่งพร้าว หมู่ที่ 2 ตำบลม่วงคำ มีคดีร่วมกันฆ่าผู้อื่นเหตุการณเกิดที่อำเภอแม่สาย ทำให้ชาวบ้านกังวลเรื่องความปลอดภัยของนางเอมอร์ ตื้อแก้วและแกนนำคนอื่นๆ จึงได้ปรึกษากันว่าจะไปลงบันทึกประจำวันไว้เพื่อความปลอดภัย

วันอังคารที่ 12 มีนาคม 2567 ไปร่วมประชุมกับกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐระหว่างชายแดนไทยที่บุญม้นตรารีสอร์ท อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 4 คน ได้แก่ นายสุกิจ ปัญญา, นางรุ่งนภา ก้าวิน, นางเอมอร์ตื้อแก้ว และนางสาวอรรธรณ บุญปิ่น

วันที่ 16-17 มีนาคม 2567 ออกประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านทราบเรื่องที่กรรมการ 9 หน่วยงานที่จะลงมารับฟังปัญหาโรงไฟฟ้าขยะ

วันจันทร์ที่ 18 มีนาคม 2567 คณะกรรมการ 9 ฝ่าย มารับฟังปัญหาในพื้นที่ โดยมีชาวบ้านร่วมการประชุมในครั้งนี้ประมาณ 1,000 คน ได้มีการยื่นหนังสือคุ้มครองสิทธิกับกรรมการที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอีกรอบ และกรรมการตำรวจ ซึ่งทางคณะกรรมการชุดดังกล่าวให้ยื้อนเรื่องกับกรรมการปกครองอีกฉบับ เพื่อจะได้ตามเรื่องทางการปกครองให้

ในวันเดียวกัน นางสาวอรรธรณ บุญปิ่น ได้ไปยื่นแจ้งการประชุมกับทางสถานีตำรวจเพื่อที่จะชุมนุมยื่นหนังสือ กับนายชาดาไทยเศรษฐ์ ในวันที่ 19 มีนาคม 2567 ที่ว่าการอำเภอพาน ทางตำรวจมีการประสานงานไปทางอำเภอ และแจ้งให้ทราบว่านายอำเภอไม่อนุญาต ทางชาวบ้านก็แจ้งว่าไม่ได้มาขอเพียงแต่มาแจ้งให้ทราบเท่านั้น

วันอังคารที่ 19 มีนาคม 2567 เวลา 10.00 น. ทางอำเภอส่งปลัดมาเจรจาไม่ให้นำมวลชนไปที่อำเภอ เพราะห่วงว่าจะทำให้อำเภอเสื่อมเสียชื่อเสียง แต่ชาวบ้านยืนยันที่จะไปยื่นหนังสือ โดยไปพบกันที่หน้าว่าการอำเภอ โดยในตอนแรกถูกสกัดไม่ให้เข้าพื้นที่ แต่ชาวบ้านไม่ฟังและสามารถเข้าไปในอำเภอ และยื่นหนังสือกับนายชาดา ไทยเศรษฐ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

วันพุธที่ 27 มีนาคม 2567 มีตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรอำเภอพายมาติดคิวอาร์โค้ดเพื่อดูแลความสงบเรียบร้อย

วันพฤหัสบดีที่ 28 มีนาคม 2567 ทางสถานีตำรวจภูธรอำเภอพาน โทรมาแจ้งเรื่องที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ในวันที่ 30 มีนาคม 2567 และวันที่ 29 มีนาคม 2567 จะมีตัวแทนจากทางสำนักพระราชวังมารับฎีกาจากราษฎรในพื้นที่ หากกลุ่มผู้คัดค้านจะยื่นฎีกา ก็จะประสานให้ ทางกลุ่มผู้คัดค้านเลยนัดประชุมและมีมติว่าจะยื่นฎีกาและร่วมกันร่างฎีกา

วันศุกร์ที่ 29 มีนาคม 2567 ได้ไปยื่นฎีการ้องทุกข์ที่ศาลากลางจังหวัดเชียงราย ด้วยกันทั้งหมด 7 คน ได้แก่ นายสุกิจ ปัญญา, นางรุ่งนภา ก้าวิน, นางเอมอร์ ตื้อแก้ว, นางสาวศศิพันธ์ วงศ์ทะนันใจ, นายจักริน ชูเชิด, นางวันทนา ปัญญาแก้ว และนางเจริญศรี คำอ้อย

วันเสาร์ที่ 1 เมษายน 2567 องค์การโพรเทคชั่นอินเตอร์เนชันแนล (PI), มูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อม (Enlaw) และศูนย์พิทักษ์และฟื้นฟูสิทธิชุมชนท้องถิ่น CPCR จัดให้มีการฝึกอบรมการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยคุกคาม แผนความปลอดภัยและการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิฯ ให้กับผู้หญิงและนักปกป้องสิทธิฯ กลุ่มผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าขยะป่าหู่ จากการวิเคราะห์ความเสี่ยงและภัยคุกคาม รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียอย่างละเอียดร่วมกันกับ

นักปกป้องสิทธิจึงได้เห็นข้อมูลที่ส่งผลให้เชื่อว่ามีกลุ่มนักการเมืองและพรรคการเมืองระดับสูงอยู่เบื้องหลัง รวมทั้งมีความเป็นไปได้สูงว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางคน ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่อำเภอพานหรือสูงกว่านั้นที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ที่ทับซ้อนที่จะผลักดันให้เกิดโครงการบริหารและจัดการขยะมูลฝอยชุมชนเป็นพลังงานไฟฟ้าระบบปิด (โรงไฟฟ้าขยะ เชียงราย)

วันอาทิตย์ที่ 2 เมษายน 2567 องค์กรโพรเทคชั่นอีเตอร์เนชันแนล (PI), มูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อม (Enlaw) และศูนย์พิทักษ์และฟื้นฟูสิทธิชุมชนท้องถิ่น CPR ลงพื้นที่ประเมินความเสี่ยงและเก็บข้อมูลผู้หญิง และนักปกป้องสิทธิในพื้นที่ ได้แก่ นายสุกิจ ปัญญา, นางอมร ตื้อแก้ว, นางสาวอรรณ บัญปิ่น, นายสุตล สมโพธิ, นายทักษิณ มาลา, นายนิกร, นางสาวศศิพันธ์ วงศ์ทะนันทน์, นางรุ่งนภา กำวิน และนางเจริญศรี คำอ้อย

ในวันเดียวกัน ทางศูนย์ดำรงธรรมอำเภอพานมีหนังสือมาหาทางอมรตื้อแก้ว เพื่อให้ไปดูข้อมูลเรื่องที่มีนักปกป้องสิทธิส่งหนังสือไปขอคุ้มครองสิทธิ ที่กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในวันที่ 5 เมษายน 2567 เวลา 13.30 น. ที่กองร้องอาสารักษาดินแดนที่ 11 อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย นางอมร ตื้อแก้วได้ปรึกษากับทีมแล้ว มีความเห็นว่าจะไม่ควรรไป เพราะไม่มั่นใจในความปลอดภัยหากเดินทางไปให้ข้อมูล เพราะหนังสือที่ได้รับจากศูนย์ดำรงธรรมอำเภอพาน ส่งมาเปิดเผย ไม่มีการใส่ซองและฝากส่งมาทางผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน วันที่ 3 เมษายน 2567 นางเจริญศรี คำอ้อย ก็ได้รับหนังสือให้ไปให้ข้อมูลเช่นเดียวกัน

วันอาทิตย์ที่ 12 พฤษภาคม 2567 เวลา 14.00 น. ร.ต.อ. ธีรพงษ์ พร้อมตำรวจสืบสวนมาที่บ้าน สอบถามเรื่องการถูกข่มขู่ โดยได้รับหนังสือจากหน่วยงานมาดูแลความเรียบร้อย พยายามสอบถามเรื่องราวต่างๆแต่ชาวบ้านบอกยังไม่พร้อมให้ข้อมูล แต่มีหลักฐานพร้อมส่งให้นายดูแล

วันอังคารที่ 14 พฤษภาคม 2567 นัดประชุมทีมเตรียมการเคลื่อนไหว เตรียมตัวเข้ากรุงเทพมหานคร และไปทวงถามคำตอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง

วันเสาร์ที่ 25 พฤษภาคม 2567 ออกประชาสัมพันธ์แจ้งเรื่องที่จะไปทวงถามคำตอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง หลังจากยื่นหนังสือขอพบตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2567 แต่ก็ได้คำตอบ หลังจากกลับจากประชาสัมพันธ์แจ้งข่าว เส้นบ้านป่าไผ่ บ้านสันซี้เบา บ้านสันตันตอง บ้านสันปุย่า บ้านฝั่งต้น บ้านร่องบอน และกลับเวลา 19.00 น. ต่อมาเวลา 21.21 น. ก็ได้รับจดหมายลับทางไลน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง เรื่องการขอย้ายโครงการ เมื่อสอบถามแหล่งที่มาของจดหมาย ได้ความว่ามาจากผู้ใหญ่บ้านป่าไผ่ หมู่ 4 ตำบลเมืองพาน ส่งมาทางกลุ่มไลน์ ‘คนยอง ป่าไผ่’

วันอาทิตย์ที่ 26 พฤษภาคม 2567 ชาวบ้านออกประชาสัมพันธ์ สายตำบลป่าหุ่ง ได้รับข้อความทางไลน์ที่มีการส่งต่อเรื่องจดหมายขอย้ายโครงการ คนส่งข้อความจดหมาย คือประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง

วันอังคารที่ 28 พฤษภาคม 2567 ชาวบ้านนำจดหมายที่ได้รับการแชร์ข้อมูลทางไลน์เพื่อไปสอบถามนายองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง พอไปถึงองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งไม่พบนายกฯ หรือข้าราชการคนไหนเลย มีแต่พนักงาน เมื่อเอาจดหมายสอบถาม กลับไม่มีใครให้คำตอบได้เลย แม้แต่คนที่เป็นคนขาย

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง เวลา 10.30 น. เดินทางไปที่ว่าการอำเภอเพื่อไปสอบถามนายอำเภอเรื่องจดหมายลับที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงส่งถึงนายอำเภอ ก่อนจะได้พบนายอำเภอบังเอิญเจอกำนันตำบลป่าหุงที่หลังห้องประชุมที่อำเภอ ได้มีการพูดคุยทักทายกับกำนันตำบลป่าหุง กำนันพูดว่าเขาจะย้ายแล้วชาวบ้านถามกำนันว่ารู้เรื่องโครงการแล้วหรือ กำนันตอบยังไม่รู้เท่าไร แต่ได้ค่านายหน้ามาแล้ว 10 ล้าน หลังจากนั้นชาวบ้านก็เข้าพบนายอำเภอ สอบถามถึงจดหมายฉบับนั้น แต่ทางอำเภอมีการเช็คข้อมูลหลายส่วน กลับไม่พบจดหมายดังกล่าว เลยทำเรื่องไว้กับทางศูนย์ดำรงธรรมอำเภอพาน ให้ตรวจสอบจดหมายดังกล่าวและให้ทางอำเภอนัดนายกององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงมาพบกับตัวแทนชาวบ้านประมาณ 20 คน ซึ่งทางอำเภอรับปากว่าจะประสานงานและตรวจสอบข้อมูลให้ เวลา 17.12 น. ทางกรรมการสิทธิโทรมาสอบถามเรื่องการส่งเรื่องคุ้มครองจากรวมคุ้มครองสิทธิว่าพวกเราได้ยื่นหนังสือไปทาง PI หรือไม่

วันอังคารที่ 11 มิถุนายน 2567 ตัวแทนชาวบ้านไปสอบถามเรื่องที่กลุ่มผู้คัดค้านไปยื่นศูนย์ดำรงธรรมอำเภอพานให้ตรวจสอบหนังสือราชการที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงส่งถึงนายอำเภอ เลขหนังสือที่ ขร 73706/2190 ลงวันที่ 3 เมษายน 2567 ลับ แต่กลับไม่ได้คำตอบ แจ้งแค่จะมีการประสานไปทางอบต.ป่าหุง แต่ไม่ได้ส่งเป็นจดหมาย ช่วงบ่าย นายสุกิจ ปัญญา เข้าไปสอบถามอีกครั้ง ขอดูจดหมายที่ส่งจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง และยื่นหนังสือถึงศูนย์ดำรงธรรมอีกครั้ง เรื่องการร้องเรียน ร้องทุกข์ ขอให้รับดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ทางกลุ่มผู้คัดค้านจะไปยื่นที่ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเชียงราย และจะเดินทางเข้ากรุงเทพมหานครเป็นลำดับต่อไป

วันศุกร์ที่ 14 มิถุนายน 2567 ได้รับหนังสือจากนายอำเภอพานเรื่องให้ไปรับฟังคำชี้แจงเรื่องโรงงานขยะ วันที่ 17 มิถุนายน 2567 เวลา 13.30 น. ที่ห้องประชุมอำเภอพาน โดยให้ตัวแทนชาวบ้านจำนวน 10 คน เข้าร่วมรับฟัง

วันเสาร์ที่ 15 มิถุนายน 2567 นัดหมายประชุมเวลา 17.00 น. ก่อนที่จะไปรับฟังคำชี้แจงที่ว่าการอำเภอในวันจันทร์ที่ 17 มิถุนายน 2567

วันจันทร์ที่ 17 มิถุนายน 2567 เวลา 13.30 น. ตัวแทนชาวบ้านจำนวน 10 คน เข้าร่วมรับฟังคำชี้แจงเรื่องโครงการสร้างไฟฟ้าขยะ จากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ได้แก่ นายสุกิจปัญญา นายนิการ เชื้อเมืองพาน นายทักษิณ มาลา นายจรูญ สุนันตะ นายจักริน ชูเชิด นางเอมอร ตื้อแก้ว นางเจริญศรี คำอ้อย นางรุ่งนภา กาวิน นางสาวสุนัน ไทเวี้ยว นายอินทอน วงศ์วุฒิ ผู้ใหญ่บ้าน โดยมีนายวุฒิกร คำมา นายอำเภอพาน เป็นประธานการประชุม ทางอบต.ป่าหุงที่มาชี้แจงมี 3 คน ได้แก่ นายกฤษณะ แก้วดี นายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง นายอุบล จันทะวงศ์ กำนันตำบลป่าหุง นายฉลอง กิ่งแก้ว รองปลัดตำบลป่าหุง ประเด็นที่

1. เรื่องหนังสือลับราชการที่ถึงนายอำเภอเรื่องการย้ายสถานที่สร้างไปที่แม่สรวย นายกองการบริหารส่วนตำบลป่าหุงปฏิเสธว่าหนังสือฉบับดังกล่าว ไม่ได้ออกจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ไม่ใช่หนังสือตัวจริง
2. เรื่องโครงการสร้างโรงไฟฟ้าขยะจะไม่สร้างที่ตำบลป่าหุงแน่นอน อยู่ระหว่างการประสานงานกับทางจังหวัดเพื่อหาพื้นที่ใหม่ รอการประชุมจากสภาป่าหุง

บรรณานุกรม

ชาว อ.พาน บุกศาลากลางเชียงราย "ค้านโรงไฟฟ้าขยะ". เขียนเมื่อ วันที่ 13 กันยายน 2566. Thai PBS. สืบค้นเมื่อ 16 กันยายน 2567. <https://www.thaipbs.or.th/news/content/331612>

ชาวเชียงรายเดินหน้าต้านเต็มที่ “โรงไฟฟ้าพลังงานขยะ” หวังมลพิษในอนาค. เขียนเมื่อ วันที่ 10 มิถุนายน 2566. มุขนิธิสืบนาคะเสถียร. สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 กันยายน 2567. <https://www.seub.or.th/blogging/news/2023-157/>

ทำไมชาวบ้านไม่ชอบโรงไฟฟ้าจากขยะ. เขียนเมื่อ วันที่ 8 กันยายน 2566. สยามรัฐออนไลน์. สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 กันยายน 2567 <https://siamrath.co.th/n/475775>

เพราะอะไร “โรงไฟฟ้าขยะ” ถึงถูกคัดค้านแทบทุกที่. เขียนเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2565. กรุงเทพธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2567 <https://www.bangkokbiznews.com/social/1000904>

ตติยาภรณ์ วรวงศ์ไกรศรี และ โสภิตสุตา ทองโสภิต. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทย กรณีศึกษาเทศบาลนครภูเก็ต,วารสารวิจัยพลังงาน ปีที่ 8 ฉบับที่ 2554/3. สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2567

<http://www.eri.chula.ac.th/eri-main/wp-content/uploads/2013/05/5.pdf>

จรียา เสนพงศ์. ภูเขาขยะ โรงไฟฟ้าขยะ และวิกฤตสภาพภูมิอากาศ. เขียนเมื่อ 19 ตุลาคม 2565. Greenpeace. สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2567.

<https://www.greenpeace.org/thailand/story/25179/climate-waste-to-energy-thai-government-policies-criticize/>

สารไดออกซินและฟิวแรนคืออะไร. กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2567. https://www.pcd.go.th/wp-content/uploads/2020/05/pcdnew-2020-05-27_03-53-25_429412.pdf

โรงไฟฟ้าพลังงานขยะ : ทางแก้ปัญหาขยะล้นเมืองหรือเพิ่มมลพิษให้ชุมชน. สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2567.

<https://prt.parliament.go.th/server/api/core/bitstreams/617137c0-1d4a-4abc-a26b-278a794a97c8/content>

กสม. ชี้โครงการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนเป็นพลังงานไฟฟ้า จ. เชียงราย ขาดการมีส่วนร่วม. ประชาไท. เขียนเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2567. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2567.

<https://prachatai.com/journal/2024/09/110773>